

Ganja

**GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI**

RT. REV. CANON J. J. OMAN
Completed 25 years of service as pastor of
St. Lawrence Parish, Cleveland (Newburgh), O.

The Dawn **OFFICIAL
PUBLICATION**
**OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA**

 83

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1926
v Chicagi, Ill.

Inkorporirana 14. dec. 1927
v državi Illinois

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje,
1709 E. 31st St., Lorain, Ohio.

Glavni Odbor — Supreme Committee

Predsednica—President
Mrs. Marie Prislund,
1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis

I. podpredsednica—First Vice President
Mrs. Frances Kupert,
19303 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio

II. podpredsednica—Second Vice President
Mrs. Mary Coghe,
4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpredsednica—Third Vice President
Mrs. Mary Shepel,
5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpredsednica—Fourth Vice President
Mrs. Frances Raspet,
805 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpredsednica—Fifth Vice President
Mrs. Mary Kocjan,
6 Ash St., Calumet, Mich.

Tajnica—Secretary
Mrs. Josephine Erjavec,
527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer
Mrs. Josephine Muster,
714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzornice—Auditors
Mrs. Mary Tomažin,
1902 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Mrs. Mary Otoničar,
1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Mary Smotz Lenich,
609 Jones St., Eveleth, Minn.

Zarja THE DAWN

URADNO GLASILO
SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE
v AMERIKI

OFFICIAL ORGAN OF THE
SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina.....\$2.00 na leto

Za članice SŽZ..... 1.20 na leto

Subscription price.....\$2.00 per year

Members of the SWUA.... 1.20 per year

Office of Publication:
"ZARJA"
1135 East 71st St.

Editorial Office:
ALBINA NOVAK, Editor
1135 East 71st St.
Tel.: Henderson 1572

Entered as Second-Class Matter
June 28, 1929, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of
August 24, 1912.

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized Dec. 19th, 1926
in Chicago, Ill.

Incorporated Dec. 14th 1927
in the State of Illinois

Member of:
National Council of Catholic Women

Glavni Odbor — Supreme Committee

Prosvetni odsek—Educational Committee
Mrs. Albina Novak,
urednica in upravnica "Zarje,"
1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Ponikvar,
1030 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Sušelj,
726 E. 160th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Anna Petrich,
2178 Burton St., Warren, Ohio.

Mrs. Emma Shimkus,
717 Fifth St., La Salle, Ill.

Svetovalni in porotni odsek — Advisory
Board

Mrs. Agatha Dezman, predsednica,
649 So. 29th St., Milwaukee, Wis.

Mrs. Anna Kameen,
P. O. Box 767, Forest City, Pa.

Mrs. Rose Jerome,
214 Grant Avenue, Eveleth, Minn.

Mrs. Agnes Mahovlich,
9525 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

Mrs. Olga Mirkovich,
4333 N. E. Broadway St., Portland, Ore.

Namestnica nadzornicam:
Josephine Seelye,
1228 Addison Rd., Cleveland, Ohio.

1940 — NOVEMBER — 1940

1	P	Vsi sveti	9	S	Teodor	17	N	Hugo	25	P	Katarina
2	S	Ver. duše	10	N	Arzen	18	P	Maksim	26	T	Silvij
3	N	Viktorin	11	P	Martin	19	T	Elizabeta	27	S	Virgilij
4	P	Karl Bor.	12	T	Avrelij	20	S	Srečko	28	Č	Jakob
5	T	Emerik	13	S	Stanislav	21	Č	Albert	29	P	Miroslav
6	S	Lenart	14	Č	Jozefat	22	P	Cecilija	30	S	Andrej
7	Č	Draga	15	P	Leopold	23	S	Klemen			
8	P	Božidar	16	S	Edmont	24	N	Janez od Kr.			

1940	» NOVEMBER «						1940
SUN.	MON.	TUE.	WED.	THU.	FRI.	SAT.	
»	»	»	»	»	1	2	
3	4	5	6	7	8	9	
10	11	12	13	14	15	16	
17	18	19	20	21	22	23	
24	25	26	27	28	29	30	

THE BIRTHDAY BOUQUET FOR NOVEMBER

Flower: Chrysanthemum
Birthstone: Topaz (Fidelity)

BIRTHDAYS OF FAMOUS PEOPLE

- J. W. Packard, Packard Car, 1863
- Warren G. Harding, President, 1865
- Wm. C. Bryant, poet, 1794
- Will Rogers, humorist, 1879
- Albina Novak, 1900
- J. P. Sousa, composer, 1854
- Andrew D. White, statesman, 1832
- Lillian Kozek, Member Youth and Recreation Board SŽZ
- Marie Dresler, actress, 1873
- Maude Adams, actress, 1872
- John Drew, actor, 1853
- Honorable Judge Frank J. Lausche, 1895
- Henry G. Davis, statesman, 1823
- Tom Taggart, statesman, 1856
- Galli Cruci, singer, 1889
- James A. Garfield, President, 1831
- Molly Sumic, Member Youth and Recreation Board SŽZ
- K. M. Landis, baseball, 1866
- Geo. Elliot, author, 1819
- Franklin Pierce, President, 1804
- Zachary Taylor, President, 1784
- Wm. Cowper, poet, 1731
- Frances Tomsic, 1900, president No. 10 SŽZ
- Anton Rubenstein, composer, 1829
- Mark Twain, author, 1835

ZARJA

LIST ZA AMERIŠKE SLOVENKE

LETO XII. — ŠTEV. 11

NOVEMBER, 1940

VOL. XII. — NO. 11

Nova cerkev slovenske fare sv. Lovrenca, Cleveland (Newburgh), O., posvečena 11. avgusta, 1940

ČUVAJMO SVOJE PRAVICE

POPOLNOMA naravno in razumljivo je, da časi, v kakršnih živimo, stopajo na naše živce. Časopisje in radio nam dan za dnem pripoveduje o grozotah v Evropi, tako, da se celo onim, ki bi morali ohraniti mirno kri in razsodnost, vzdigujejo lasje na glavi. Kakor da bi sovražnik že bil v deželi, ali bolje, sovražnika vidimo za vsakim plotom. Peta kolona nazijski in komunistični ogleduhi, pomoč Angliji, rumena japonska nevarnost itd. — vse to se v nekakem kalejdoskopični zmešnjavi pomika pred našimi očmi in kar nič ni čudno, ako nam začnejo možgani vreti. Nam, ki smo preživeli prvo svetovno vojno, ni vse to nič novega, kajti prav na isti način so se razvijali dogodki v začetku in tekom prve svetovne vojne, kakor se sedaj. Tudi takrat je bilo vse polno črnega izdajstva, le spomnimo se pokojne Avstrije, in kdor bi rekel dobro besedo za takšnega, ki so ga nemške avstrijske oblasti vzele na piko, bi sam veljal za izdajalca. Posledica tega je bila, da so se ljudje zaprli vase molčali in mislili na osveto. Eden poglavitnih vzrokov, zakaj da je Avstrija propala, je bil ta, ker stara Avstrija ni zaupala svojim državljanom, posebno ne onim slovanske narodnosti. Niti pes ne mara nagobčnika, kaj še-le človek. To svojstvo vsakega človeka — hrepenenje po svobodi in nedotakljivosti svojega prepričanja, nam daje prepričanje, da se nobena totalitarnih držav, kjer se krati svoboda prepričanja in izražanja, v sedanji obliki ne bo mogla vzdržati. Prej ali slej jo bodo razbili lastni državljan. Ker človek vsekakor še ni padel na stopnjo mutastega psa — niti nazijska, niti

komunistična vzgoja ga nista mogla ponižati tako globoko. Prepričani smo o tem.

Nobenega dvoma ni, da se nahajajo tukaj ljudje, katerim sta Moskva in Berlin več kakor Zedinjene države. Prav je, da se te naredi neškodljive. Toda, žigosati za izdajalca vsakega, ki ima nekoliko drugačno mnenje o varnosti in politični nalogi te dežele, kakor ga imajo nekateri gospodje, je ne-le budalost ampak tudi zelo nevarno. Slavni letalec Lindbergh je imel par govorov, v katerih je povedal svoje misli, kako bi morale Zedinjene države poskrbeti za svojo varnost. Iz teh govorov zveni zdrav razum in resnoba nad vse patriotičnega moža, kateremu je domovina v prvi vrsti pri srcu. In kako je nekatero časopisje padlo po njem, skoro bi ga bili razglasili za nazija. Zakaj? Zato ker vidijo nekateri rešitev v Londonu, prav kakor jo vidijo drugi v Berlinu in Moskvi. Gotovo, da so nam Angleži mnogo bolj pri srcu, kakor nemški naziji, kljub temu, pa mora vsakemu državljanu biti njegova domovina — prva.

Nikdar ni svoboda prepričanja in govora v večji, nevarnosti kot v časih sile — vojne depresije. V takih časih so brezvestni možje že mnogokrat pograbili vso oblast ter vzeli ljudstvu vse pravice. Narod je zaupal njihovim sladkim besedam; prepričali so ga, da so nenadomestljivi in lepega dne so se državljan znašli v diktaturi. Tako sta prišla na vlado Hitler in Mussolini z zvijačo in silo. Naj bo mož še tako dober, ako se mu da preveč oblasti v roke, bo gotovo podlegel izkušnjam.

Dolžnost vsakega pravega državljana je da ljubosumno čuva pravice, ki mu gredo po ustavi.

P. B.:

VSEH MRTVIH DAN

Prvega novembra obhajamo praznik Vseh svetnikov, drugega novembra Vseh vernih duš dan. Ta otožni jesenski dan romamo venkaj na grobove naših mrtvih. Z bolestjo v srcih se spominjamo tistih, za katerimi so se za vedno zaprla vrata groba. Vseh mrtvih dan je torej velik dan za žive in mrtve. Ko bomo klečali ob grobovih naših mrtvih, se zamislimo v svoj poslednji smoter. Smrt zavlada, a ta smrt je začetek življenja. Za kristjane, vsaj smrt, gledana s tega vidika, nima na sebi ničesar, pred čemer bi se

moral plašiti. Upanje na boljše onostransko življenje nam razprši smrtne sence.

Dan mrtvih obuja v naših dušah misli, ki spe najgloblje, in sili tudi tiste, ki še niso našli časa, da bi obrnili svoj pogled v zadnje dalje . . . Vsi moramo nositi v teh težkih dneh v srcu lučko: vse bo minilo, krivica, zapostavljanje, laži, ko bomo spali globoko pod hladno rušo in bo morda kdaj dobra roka prižgala nad nami belo svečo sredi vonljivih krizantem. Grob nam bodi torej vsem tolažba, zakaj le tedaj bomo prišli do zadnje pravice.

MARIE PRISLAND:

Zvezin dan v Clevelandu

ZVEZINE podružnice v Clevelandu in vežbalni krožki iz države Ohio, ki so letos že četrlič obdržavali svoj Zvezin dan, lahko z zadovoljnostjo zrejo na svojo prireditvev. Ne le, da sta programa v soboto in nedeljo imenitno izpadla, ampak toliko zunanjih obiskovalk Zvezin dan v Clevelandu še ni imel, kot jih je bilo letos navzočih. — Poleg gl. odbornic in članic iz države Illinois in Pennsylvania, je v prvič gostoval zunanji krožek, ki je došel iz Jolietu. Seveda je bila tudi država Ohio po svojih podružnicah častno zastopana.

Program je bil bogat. V soboto so nas pozdravili in nas razveselili vežbalni krožki, katere smo občudovali v umetnem korakanju. Novo-ustanovljeni mladinski krožki, so tudi očarali vse. Nekaj deklic je bilo tako majcenih, da sem se bala, da ne bodo mogle vzdržati programa — pa so vseeno. Ne vem kdaj sem bila bolj ponosna na našo Zvezo kot sem bila oni večer, ko se je pred nami zgrinjala naša tu-rojena mladina v svojih dragocenih in krasnih oblekah, ki že same pričajo o veliki požrtvovalnosti naših mladenk in njih sotrudnic. Zveza si v čast šteje, da si je znala pridobiti mladino in je našla pot k srcu naših mladih članic. Bog vas živi!

V nedeljo zvečer je bila podana opereta "Mala pevka," katero je režiral zaslužni ameriški Slovenec in operni pevec g. Anton Šubelj. Razume se, da smo takoj nekaj popolnega pričakovali, ko smo zvedeli kdo ima predstavo v rokah. Naše pričakovanje je bilo bogato nagradeno. Domače pevke in one iz Loraina so pele tako ubrano, da bi jih človek kar naprej poslušal. "Kofetarca" Mrs. Žagar je bila posebno nam ženskam všeč, ki poznamo moč kave. Igralci so bili vsi izvrstni od prvega do zadnjega, posebno sem se čudila mlajšim, nad pristno izgovarjavo slovenščine — nikjer se jim ni zataknilo — in nad prirojenim igralskim talentom. Vsi igralci so bili tudi izvrstni pevci, zato si lahko predstavljate, kako užitekapolen program je bil. G. režiser je pač lahko na svoje delo ponosen.

Po končanem programu je urednica Zarje, sestra Albina Novak predstavila vse navzoče gl. odbornice, katerih sem naštelu ravno 14. Prav lepo je, da se naše gl. odbornice v tako velikem številu odzovejo zvezinim prireditvam. Že sedaj sem radovedna, kaj bodo Clevelandčanke drugo leto lepega priredile. Vsaka, ki le količ-

kaj more, se naj teh prireditev udeleži. Nikdar ji ne bo žal.

Vemo, da mnogo obiskovalcev povzroči tudi mnogo dela. Tako so urednice clevelandskih podružnic, predvsem naša marljiva urednica Zarje, imele mnogo dela in skrbi, da so vsem postregle in vse zadovoljile. Hvaležne smo za duševni užitek obeh večerov kakor tudi za prijazno postrežbo od strani naših uradnic in članic. Meni še posebej dolžnost narekuje, da se zahvalim Mr. in Mrs. Rojtz, ki me vedno z največjo prijaznostjo sprejmejo dasi vedo, ko pridem, bo vsa hiša po koncu. Z veliko ljubeznivostjo skrbijo zame in mi na vse načine strežejo. Srčno sem jim hvaležna.

Zahvalim se tudi gl. odbornici Mrs. Frances Ponikvar in Mr. Ponikvarju, ki je glavni predsednik Slovenske dobrodelne zveze, ter gl. odbornici Mrs. Otoničar za postrežbo in gostoljubnost. Lepa hvala tudi Mr. in Mrs. John Menart.

V Clevelandu imamo dnevnik "Ameriško Domovino," ki je posebno naklonjen prireditvam naših podružnic. Cele kolone posveča Ženski Zvezi in tudi drugače osobje tega lista vedno pokaže svojo naklonjenost napram naši organizaciji. Zato naj bo na tem mestu izrečena najlepša zahvala uredništvu "Ameriške Domovine," našim podružnicam pa priporočam naj upoštevajo tiste, ki so nam na uslugo.

Končno najlepša zahvala sestri Albini Novak, za ves njen trud, ki ga ima z vežbalnimi krožki in sedaj z mladinskimi. Vem, da so ji podružnice hvaležne za njeno delo, hvaležna ji je pa tudi Zveza, v katere korist dela in se žrtvuje. Naj si bo istotako svesta hvaležnosti gl. odbornic, za vse velike in majhne usluge, katerih smo bile deležne za časa našega obiska v Clevelandu in katere smo, kot vedno, globoko upoštevale. — Fest dekile si, Albina!

B. K. D.:

POZNA JESEN

V jesenskem vetru listje se lovi;
v slovo poslednjič rahlo pošumeva,
z rumenim plaščem mokro prst odeva,
(morda jo umirajoč ogreva?)
potem s poljubom mrtvim v hlad zaspi.

Iz gozda pripodi se jata vran:
Hreščeče, hripavo kale tišino
In zopet odlete v neba sivino.
Bolno je, ko da sem zašla v tujino
in mi kraj je nepoznan.

V jesenskem domotožju zemlji bi v objem
se vrgla in bi v njej zaspala;
o zarjah, ki mi niso smele vziti, bi sanjala,
a nisem bitke še dobojevala,
brez zmage k miru nočem in ne smem.

DOMOVINSKA NEDELJA

TRIJE so glavni in resnično važni stebri, na katerih po besedah našega velikega Ivana Cankarja sloni življenje vsakega posameznika, in te stebre je Cankar v času, ko je čutil, da pojema svetilka njegovega življenja ter da je treba napraviti nekaj pregled čez njegovo življenje in delo, določil za: mati — domovina

— Bog. In Cankarju menda ne bo nihče očital, da ni vedel, kaj je pisal. To pa tem manj, ker so bile te besede zapisane v dobi, ko je bilo njegovo spoznanje in njegova sodba na višku. Domovina je torej med temi stebri. To v polni meri potrjujejo tudi sedanja poročila iz Češke, Poljske in drugih zaslužjenih narodnih držav v Evropi. Zato je opravičeno, da ji tudi mi posvečamo svoje misli in tisto pozornost, ki jo zasluži. In kakor smo pravilno posvetili en dan v letu prvemu od zgoraj imenovanih stebrov — materi, ni nič manj pravilno, da posvetimo en dan tudi domovini. Ker pa se nahajamo v položaju, da imamo dve domovini, staro in novo, je potrebno, da smo na jasnem glede svojih odnošajev tako do prve, kakor do druge.

Amerika

V Ameriki živimo. Sem smo prišli prostovoljno. Nihče nas ni klical in nihče silil, da pridemo. In ako nam Amerika ni po volji, lahko zapokamo svoj kovčeg in gremo, kamor nas srce vleče. Amerika nam ne bo branila in tudi jokala ne bo za nami. Torej si lahko izbiramo.

Amerika nam je dala kruha, zavetja in svojo svobodo. Dala nam je tudi svoje državljanstvo, ako smo prosili zanj in z državljanstvom nas je sprejela za svoje. Dala nam je priliko za udejstvovanje naših sil in sposobnosti v isti meri kakor svojim tu rojenim državljanom. Ob prejemu državljanstva smo ji prisegli popolno državljansko zvestobo in ji enako s prisego obljubili, da jo bomo branili proti notranjim in zunanjim sovražnikom.

Na podlagi vsega tega nam mora že čut hvaležnosti, državljanske dolžnosti in osebne časti narekovati, da je naša državljanska zvestoba do Združenih držav ne-deljena in sto-percentna. Ako mi nismo po tej prisegi sprejeli Amerike in njenih institucij za svoje lastne, ako nismo Združenih držav sprejeli za svojo državno domovino v istem smislu kakor nam je bilo podeljeno, je bila naša prisega neiskrena in smo svoje ameriško državljanstvo dobili pod

napačnimi pretvezami. Kot država nam morajo zato biti Združene države neokrnjena celota, prvič, zadnjič in vselej in naš največji državni praznik mora biti 4. julij. Amerika je torej za nas stvar našega razuma.

Slovenija

Slovenci smo. Rodila nas je slovenska mati in po naših žilah se pretaka slovenska kri. Ni je sile na svetu, ki bi mogla to spremeniti. Naši starši, naši pradedje in naši pra-pradedje so črpali svoje življenske sile iz slovenske zemlje in te sile so tudi nam dale življenje. Mi sami smo vzdihavali zrak, očiščen in osvežen v slovenski planinski atmosferi, pili smo vodo iz slovenskih studencev in uživali smo plodove z znojem in bojem poškropljene slovenske grude, ki je trda in kamenita, a zato polna zdravja in moči. Svoje moči smo torej dobili od slovenske zemlje in te moči so nas usposobile za naš življenski obstanek in boj, najprej tam doma, potem pa v tujini. Poleg tega imamo vsi oni, ki smo tam rastle in dorastli, ali celo odrastli, v svojem spominu iz Slovenije, zlasti iz svojega domačega kraja, toliko in tako globoko začrtanih vtisov, da se ne bodo nikoli izbrisali, kajti isti niso bili pisani kakor s kredo na tablico, temveč jih je življenje začrtalo v naše meso in kri. S slovenske zemlje so dalje na nas prešla njena posebna svojstva, ki so odločevala pri našem temperamentu in našem karakterju, pri barvi naših oči, las in naše polti. Ta slovenska svojstva so torej v nas in bodo zato ostala v nas do konca naših dni. Kako naj bomo potem nekaj drugega kakor pa smo? Slovenstvo je naša naravna usoda in naša dedščina. Nismo si je sami izbrali, kakor si otrok ne izbira svoje matere. Slovenija torej ni zadeva naše volje in našega razuma, temveč je zadeva našega mesa in krvi, torej zadeva našega srca. Kakršnakoli je že Slovenija, naša je in ostane naša do konca. Naj bo velika ali majhna, revna ali bogata, radostna ali tužna, slavna ali nepoznana, mogočna ali ponižna, naša je in ostane naša, če to hočemo ali ne, če nam je prav ali ne. Ona nas spremlja, kjerkoli smo in koder hodimo. In ker je naša stara domovina zadeva našega srca in ker je naravni zakon, da srce hoče ljubiti in biti ljubljeno, je samo naravno, da svojo staro domovino, Slovenijo, ljubimo kot svojo narodno mater, da jo spoštujemo in z njo sočustvujemo ter da ji, če je v potrebi in težavah, po svojih močeh pomagamo.

Jugoslavija

Najmanjši kulturni narod na svetu smo menda Slovenci. Ako bi vse "svoje narodne

ude zbrali," nas bi s težavo naštel dva milijona. Ta naša maloštevilnost pa ni toliko naša narodna krivda, kakor je krivda usode, da nas je naselila v takem delu Evrope, kjer se križajo glavne prometne žile in kjer se tudi križajo interesi večjih in mogočnejših narodov, katerim so bili in so še danes Slovenci na potu. In gorje malemu narodu, če je velikim v napotje. In tudi Slovincem je bilo ravno to vir neprestanega gorja, odkar so se naselili v sedanje ozemlje. Slovenija pa je bila tedaj veliko obsežnejša kakor je danes. Segala je tja v ogrske planjave, do Blatnega jezera in na severu do Donave, a na zapadu do Toplaškega polja in daleč v Beneške ravnine. Da je vse to ozemlje ostalo slovensko, bi slovenski narod lahko štel nad deset milijonov duš. Toda tuji na vzhodu, severu in zapadu so z brutalno silo, z grožnjami in obljubami, z zvijačo in podkupovanjem potujčevali Slovence in trgali slovensko zemljo kos za kosom. To se je dogajalo neprestano vsa dolga stoletja tja do svetovne vojne. Le slovenski žilavosti in odpornosti se je zahvaliti, da ob tako dolgem in strašnem pritisku ni narod sploh izginil s površja zemlje.

Svetovna vojna je združila brate Slovence, Hrvate in Srbe, ki so dolga stoletja živeli ločeni in pod različnimi tujimi vladami in pod različnimi okoliščinami, v enotno, samostojno narodno državo — Jugoslavijo. Sicer je, žalibog, več kakor ena četrtnina Slovenije ostala izven Jugoslavije, toda za one naše rojake, ki so prišli v Jugoslavijo, je prenehal boj proti potujčevanju in s tem je tudi prenehala nevarnost narodne smrti slovenskemu narodu, kajti vsem trem sestavnim delom nove države je bila z dogovorom in ustavo zajamčena popolna enakopravnost in s tem pa tudi svoboden narodni obstoj in razvoj. Posledica tega je bila in je, da število Slovencev v Jugoslaviji zopet narašča. Jugoslavija torej pomeni za Slovence biti ali ne biti in zato našim bratom v starem kraju ne more biti vseeno, če Jugoslavija obstoja ali ne. Resnica je, da Jugoslavija lahko obstoja brez Slovenije, a slovenski narod brez Jugoslavije ne more. To je gotovo, kakor amen pri očenašu. Le v složni, močni in nedeljeni Jugoslaviji je obstoj in bodočnost slovenskega naroda zajamčena. Kdor govori in dela drugače, ta dela, vedoma ali nevedoma, proti interesom slovenskega naroda in s tem opravlja delo njegovega grobokopa. Ako nam je obstoj slovenskega naroda pri sreju, tedaj nam mora biti pri sreju tudi njihova država — Jugoslavija.

Praznik slovenskih izseljencev

Posvetne in cerkvene oblasti v stari domovini so določile prvo nedeljo v decembru kot iz-

seljensko nedeljo, to je, praznik slovenskih izseljencev, ki so razkropljeni po vsem svetu. V tednu pred to nedeljo se po šolah razpravlja o teh izseljencih, časopisje jim posveča članke in razprave, a na izseljensko nedeljo pa je izseljensko vprašanje tudi predmet cerkvenih govorov in molitev. Vsi tamkajšnji domovi, ki imajo svojce v tujini, so pa njihovi izseljenci, kamorkoli jih je pač zanesla usoda, predmet družinskih pogovorov in pisanja. Namen tega izseljenskega praznika je bil tudi ta, da se slovenski izseljenci po vsem svetu istočasno spominjajo svojcev v stari domovini in da zveze z njimi, ako so jih zanemarili, zopet oživijo. In ker je tedaj božič že blizu in ker se za božične praznike in novo leto pošiljajo voščila in pozdravi, se pričakuje, da bo ravno božični čas prinesel marsikatero težko pričakovano kartico ali pisemce, zlasti v slučajih, kjer so se te vezi vse preveč zrahljale in ohladile, ali so celo leta in leta ostale pretrgane.

Ker smo pa mi ameriški Slovenci del slovenskih izseljencev in je ta nedelja posvečena tudi nam, je to za nas ne izseljenska, pač pa domovinska nedelja. In ker ravno sedaj usoda naše stare domovine in z njo usoda naših dragih v starem kraju visi na tehtnici, ko isti v strahu pričakujejo strahot invazije ali vojne, ne bomo tako brezčutni in zakrnjeni, da bi se jih vsaj to leto ne spomnili s sočutno in tolažilno besedo, ako smo jih že prej v mirnih časih pozabljali in zanemarjali. Koliko lažje bodo stari in slabotni starši prenašali svoje gorje, ako bodo imeli zavest, da niso popolnoma zapuščeni in pozabljeni od svojih otrok, koliko lažje bo bratom in sestram, ako bodo dobili kako tolažilno in bodrilno besedo iz daljne svobodne in mirne in mogočne Amerike. Samo par centov in nekoliko dobre volje in človekoljubja je treba, pa bo toliko dobrega storjenega. Radi počasnih poštnih zvez pa je priporočljivo, da se letos božična voščila in pozdravi čim prej odpošljejo, da bodo tako gotovo tam za praznike.

Za praznovanje domovinske nedelje same pa naj še enkrat izrazim misel, katero sem že lani izrazil v tem listu, in ta je, da na prvo nedeljo v decembru pri obedu pripravimo pri mizi en prostor, ki naj ostane prazen, a pri obedu si predstavljajmo, da na tem prostoru sedi in z nami obeduje ona oseba iz starega kraja, ki je nam po sorodstvu najbližja, bodisi to naša mati, oče, brat, sestra ali kdorkoli že. Tako bo ta oseba v duhu pri nas, čeravno bo telesno na tisoče milj od nas. Uverjen sem, da si bomo s takim dejanjem tudi svoje srce zelo olajšali.

IZLET V WASHINGTON, D. C.

V ZADNJI izdaji sem nekoliko opisala rotundo, to je velika vhodna dvorana v prestolici v Washington, D. C. Nemogoče je opisati v besedah krasoto fresk na stenah, katere so umetniško delo slavnih slikarjev, ker le lastne oči vam lahko dajo popolen užitek. Zato je upati, da se boste zanimale za osebni obisk v prestolico v bližnji bodočnosti. Tam se vidi kolosalne stvari v vsej umetni in naravni krasoti, nekaj kar se ne vidi drugje na vsem svetu.

V tej veliki dvorani, v rotundi, se vršijo najpomembnejši obredi ob času ustoličenja (inavguracije) predsednika Zedinjenih držav Amerike. Tu se pripeljeta skupaj prejšnji in novonastopli predsednik iz Bele hiše začetkom januarja po predsedniških volitvah. Za takrat se postavijo posebni sedeži in prostor je okinčan s posebno lepimi dekoracijami, ker ta dan se zbere vsa sijajna skupščina, namreč sodniki vrhovnega sodišča v svojih uradnih suknjah, potem člani diplomatskih krogov v svojih bleščečih uniformah, vladni poslaniki in senatorji, častniki armade in mornarice kakor tudi razni dostojanstveniki sveta. Na esplanadi, to je na prostoru pred prestolico, se pa zbere na tisoče in tisoče ljudstva, ki na ta način prisostvujejo lepim obredom. V tej rotundi prebere bodoči predsednik svoj nastopni govor, vrhovni sodnik ga pa zapriseže s čisto preprostimi in enostavnimi besedami, ki so: "Jaz svečano prisegam, da bom vestno izpolnjeval svoje dolžnosti kot predsednik Zedinjenih držav in storil bom vse najboljše v moji moči, da se ohrani, obvaruje in brani ustava Zedinjenih držav." Program se običajno zaključi s slikovito parado na cestah okrog prestolice, v kateri nastopijo dolge vrste čet, milice, marinov, politični klubi in vsakovrstne flote in druge lepe stvari, kar napravi slovesnost eno najkrasnejših v Washingtonu, D. C. kar jih poznajo. To vse se vrši na tisti dan, ko nastopi nov predsednik kakor tudi ob času, ko ponovno nastopi za nadaljni termin prejšnji predsednik. Ravno zaradi vsega tega sem bila jaz zelo pozorna v tej veliki dvorani, kjer nisem hotela zamuditi najmanjše zanimivosti. Že samo to je bilo vredno obiska v prestolico.

Vzhodna vrata od rotunde se imenujejo Rogers bronasta vrata (Rogers Bronze Door) za katera je napravil obris ameriški umetnik Randolph Rogers v Rimu leta 1858, bila so pa vlita po Von Miller-ju v Monakovem. Panele so okrašene z visokimi pridvigi, ki ilustrirajo prizore v življenju Kolumbusa.

Naša vodnica, ki je tolmačila natančno vsako sliko in vsak prostor, nas je nato vodila v Narodno dvorano kiparstva (National Statuary Hall), ki je v obliki pol-kroga kakor grški teater in je prav znamenit prostor v prestolici. Nad vrati, ki vodi jo v to dvorano iz rotunde se vidi Franzoni historična ura. Obris te ure je velikega pomena. Ura je kolo, ki je podprto na globusu, voz ima pa peruti in v njem je žena, ki predstavlja zgodovino in v rokah drži odprto knjigo, v katero zapisuje zgodovino.

V prvih desetletjih prestolice je bil ta prostor za poslaniško zbornico (Hall of Representatives) in tukaj so imeli glavne debate v dobrobit naši svobodni Ameriki slavni državniki kot Webster, Clay, Adams, Calhoun in drugi. Na marmornatih tleh nam je vodnica pokazala tablico, na kateri je označeno, da se je na tistem prostoru zgrudil mrtev John Quincy Adams dne 23. februarja, 1848.

Leta 1864, ko je poslaniška zbornica imela novo večjo zborovalno dvorano, je bil pa ta prostor odločen za kipe in spomenike zaslužnim državljenikom ali odličnim osebam. Dalje je bilo odločeno, da ima vsaka država le en kip in ne več kot dva v nobenem oziru. Ker je bila naša družba iz Ohio, smo hotele videti komu je posvečen prostor iz Ohio in videle smo spomenik, ki predstavlja kongresnika, senatorja in governerja Ohio, William-a Allena, ki je živel v času 1806-1879 in pa kip James-a A. Garfield-a, 1831-1881, ki je bil kongresnik, senator in predsednik Z. D. Ta dvorana ima še drugo značilnost. To je akustika, sluhoslovje, ki napravi navadno šepetanje slišno v drugem delu dvorane. Ta akustika je seveda povzročila mnogo zlovolje nekdanjim govornikom, ko jim je delalo preglavice pri zborovanju, ampak dandanes je pa v veliko zabavo obiskovalcem, katerim vodniki demonstrirajo s svojim šepetanjem. Tudi nam se je zdelo nekaj čudnega in zabavnega.

Od tu smo se podali po kamnitih stopnicah navzgor do poslaniške dvorane. Vstop v dvorano je dovoljen vsaki skupini, ampak se mora vesti prav mirno, da se ne moti zborovalcev. Dvorano obkroža galerija s sedeži za poslušalce. Dvorana je ogromna. V dolžini meri 139 čevljev, v širokosti 93 čevljev in od tal do stropa je 30 čevljev. Razsvetljava dobi dvorana podnevi iz stropa, kateri je iz steklenih panel v železnem ogrodju. — Govorniški prostor ali predsednika zbornice miza je iz belega marmorja na dvignjenemu prostoru v sredini južne strani dvorane. Sedeži in pisalne mize kongresnikov so pa urejene v istosrednem

pol-krogu z izhajajočimi hodišči. Pred mizo govornika kongresne zbornice so mize za klerke in uradne poročevalce; na njegovo desno stran je reditelj in na levo stran pomožni reditelj. Dalje je na vsaki strani predsednikove mize visoka slika, ena predstavlja Washingtona in druga Lafayettea. Pri glavnem vhodu se pa vidi famozna ura, katere kazalce se obrne nazaj na zadnji dan zborovanja kongresa, to je neka tradicija, ki pomeni, da čas zaključka zborovanja ni zaznamovan po tej uri, dokler ni popolnoma izčrpan ves zborovalni red kongresa. Ura je iz bron, na kateri se vidi bronasta podoba pionirja in Indijanca in na sredi je ameriški orel z razprostrtimi peruti.

Me smo se ustavile le za kratek čas na galeriji in ravno tisti čas se je vršilo poimensko glasovanje. Časa pa ni bilo dovolj, da bi slišale izid glasovanja. Bilo je tudi za kratek čas zelo zanimivo. — Naša vodnica nam je natančno tolmačila vse vhode tudi v razne manjše dvorane, kjer se vršijo sestanki pododborov itd. Ko smo šle nizdol po stopnicah nam je med stopiščem vzbudila pozornost na velikansko duhovito sliko na steni, ki predstavlja prizor iz vojske na Lake Erie dne 13. septembra, 1813. Na sliki se vidi poveljnika brodovja Perry-ja, ki ukazuje premestitev ameriške zastave in moštva od pokvarjene ladje prapornice Lawrence na Niagara vpričo strašno donečih topov. Njega se tesno ovija njegov mlajši brat, ki ga na vso moč prosi, da ne naprej v vojsko. Toda Perry je imel trdni sklep, da nadaljuje in ob njegovi zmagi je poslal poročilo, ki bo za vselej neumrljivo v ameriški zgodovini: "Mi smo srečali sovražnike in sedaj so naši." (We have met the enemy and they are ours!).

Nato smo prišle na dolg hodnik, ki nas je vodil na zapadno stran prestolice, kjer smo šle zopet po stopnicah navzgor do znamenite dvorane, kjer zboruje zvezini senat (U. S. Senate Chamber). Naša vodnica nam je že pred vhomom povedala na kateri strani sedita senatorja iz Ohio. Prej sem pozabila omeniti, da v kongresni zbornici sedijo demokratje na levi strani govorniškega prostora in republikanci na desni strani. V senatni zbornici pa sedijo republikanci na levo stran govorniške platforme in demokratje na desno stran. Mi iz Ohio smo videli enega senatorja med republikanci to je William-a Taft-a in enega med demokratji, to je bil William Donahay. Bila sta oba navzoča. Dvorana je nekoliko manjša kot kongresna dvorana. Meri 113 čevljev v dolžini, 82 čevljev v širokosti in visoka je 36 čevljev. Tudi tukaj so sedeži in mize senatorjev urejene v istosrednem redu in hodišča izhajajo od povišanega odra, kjer je predsednikova miza, ki je v tej

dvorani na severni strani. Dvorana je obkrožena z galerijo za opazovalce. Dostop je dovoljen vsakemu. Stene so bogato okrašene v zlatih okraskih in izbornih barvah panel iz oljnatega usnja. Strop je tudi iz stekla in slik, ki predstavljajo vojsko, mir, napredek, umetnost; znanost in obrt. V stenah so tudi dolbine, v katerih so izpostavljene marmornaste sohe prejšnjih podpredsednikov.

Saj to vsi dobro veste, da je podpredsednik Zedinjenih držav predsednik senata. Vodnica nam je pokazala njegovo uradno sobo, ki je tudi krasno okrašena s portretom Washingtona in soho podpredsednika Henry S. Wilsona, ki je v dotični sobi umrl tragične smrti 22. novembra, 1875.

Predsednik Zedinjenih držav ima tudi svojo posebno sobo, v kateri se nahaja ob obiskih v prestolico. V to sobo pride ob zaključku zborovanja senata, da podpiše postave in važne dokumente, predno senat zaključi svoje zborovanje. V tej sobi so portreti predsednika Washingtona in njegovega prvega kabineta, ki so bili: Jefferson, Hamilton, Knox, Randolph in Osgood; dalje so prispedobe svobode, pobožne, postavodajstva in izvrševalne avtoritete ter portret Kolumbusa s znakom odkritja, Americus Vespuccius (raziskovalca), William Brewster (dostojanstvenika) in Benjamin Franklin (zgodovinarja).

Ko smo se vračale nizdol po marmornatih stopnicah na zapadni strani prestolice smo med stopiščem zopet videle krasno sliko, ki je naslovljena: "Westward Ho! Ta slika predstavlja pomenljiv prizor, položen v zapadnih gorah Rocky Mountains, med ožinami in prelazi se pa vidi priseljeniški vlak, ki peha naprej do lepe dežele. Slika je polna življenja in tožbe. Spodaj se pa vidi pristanišče v San Franciscu in znamenita zlata vrata na zapadu.

V pritličju prestolice imajo tudi vsakovrstne znamenitosti in zanimivosti. Hodniki so lepo dekorirani, s slikami, ki predstavljajo prispedobne podobe ptičev, divjačine, razne risbe in posnetke trt in listja, portrete odličnih igralcev in pomenljive prizore iz ameriške zgodovine.

Tako smo prišle nazaj v rotundo odkjer smo začele. Vodnica nam je še enkrat tolmačila pomen raznih slik in obenem pokazala na zvezdo v sredini poda v rotundi, ki kaže, da tam je sredina prestolice in mesta Washingtona in v pritličju ravno pod to zvezdo je kripta, katera je bila namenjena za grobnico Washingtona, ampak ni bila nikdar rabljena v to svrhu. Čas je bil prekratek, da bi ostali kaj delj, ker smo imeli naročen obisk pri jugoslovanskem poslaništvu za katerega je posredoval dr. James W. Mally, častni jugoslovanski konzul v Clevelandu. (Dalje prihodnjič.)

Ženski svet

DOROTHY THOMPSON PODPIRA ROOSEVELTA

Republikanski list *New York Herald Tribune* je 9. okt. prinesel članek znamenite pisateljice in člankarice Dorothy Thompson. V svoji koloni, katero list prinaša že zadnjih pet let, je zanimivo našela vrline obeh predsedniških kandidatov. Willkie-ja že več let dobro pozna. Dober človek je, odkritosrčen in iskren narodnjak. Ako bi se volitve vršile v normalnih časih bi ta duhovita žena gotovo volila Willkie-ja. Danes pa, ko se zgrinjajo vojni oblaki tudi nad našo domovino, potrebujemo voditelja, ki ima globok pogled v svetovni položaj in bogate skušnje, ki si jih je nabral tekom svojega poslovanja pri vladi. Mr. Roosevelt ima danes te sposobnosti in vrline in nevarno bi bilo izročiti vodstvo države kakemu novincu, kakor bi bil v tem slučaju republikanski kandidat. Mr. Roosevelt je bil ves čas v službi vlade, njegov tekmeč Willkie pa je služil biznisu. Skušnje enega kandidata se ne dajo z drugimi meriti kot enakovredne. Oba pa imata mnogo skupnega. "Če bi se ta dva moža pogovarjala med seboj, bi se večinoma strinjala. Jako malo zadev bi našla, katerim bi eden od teh nasprotoval. Razliko mnenja bi le povzročil različen temperament in pa različne skušnje, katere sta si pridobila."

"Predsednika bom podpirala, ker vidim njegove velike sposobnosti, kateri nima in ni imel noben drugi demokratični vodja. Predsedniku je mir bolj pri srcu, kakor pa je drugim. Poskušal je vse, da bi vojno omejil in mir ohranil. Če ni uspel, gotovo ni njegova krivda." Ko so odmevali nemški koraki po pariških tlakih, se je Miss Thompson takoj spomnila predsednika Roosevelta. Takoj mu je sporočila, da mora ostati do konca tragedije narodov.

Celih pet let je strogo kritizirala Rooseveltovo poslovanje in tudi danes bi te kritike ne spremenila dosti. Tako sama pravi. Mogoče bi jo malo omilila, to je vse. Vidi pa, da so bile vse napake napravljene na poti proti pravemu cilju, proti cilju za dosego večje ekonomske enakosti za širše delavske mase.

"Ko je predsednik podpisal vojaško obveznost, je vrgel svojo politično kariero na tehtnico. Konskripcija je prišla med volitveno kampanjo in kaj takega ni storil nobeden predsednik do sedaj. Združenje obrambe s Kanado in pridobitev zračnih postojank so neprecenljive strateške poteze. Predsednik Roosevelt uživa velikanski ugled povsod, kjerkoli je ostalo še kaj demokracije. Med našimi ameriškimi republikami je tako priljubljen, kot ni bil še noben drugi pred njim. Če pogledamo sliko podrobno od blizu, bomo našli mogoče kako malenkostno napako, ampak če gledamo predsednikovo delo v okviru njegovega sveta in njegovega časa, se blišči nad vsemi drugimi." Mogoče bi pisateljica prištela med prve angleškega državnika Churchilla, ampak pravi, da njegova zvezda še vstaja in še ni dosegla viška.

Kolona pisateljice Thompson nam čez vse ugaja, ker je pravična in poštena v svoji sodbi. Med tem, ko našteva vrline predsednika, ne blati njegovega nasprotnika. Tudi Willkie-ju pripisuje lepe sposobnosti in zasluge. Oba pa postavi pred nas v tako jasni sliki da nam izbira pri volitvah ne bo delala težav. Roosevelt ima sposobnosti, katere voditelj naše države v teh kritičnih časih neobhodno potrebuje. Sedaj niso časi, da bi se kdo prišel učiti državnih poslov, danes mora biti na vodilnem mestu mož, ki pozna razmere do vseh podrobnosti.

"Še nekaj ima predsednik Roosevelt in to je velikansko zaupanje delavstva. Ljudje mu zaupajo, da jih ne bo prevaril, da jim ne bo uničil demokracijo. Zaupanje ljudstva se ne more kar tako kupiti. Predsednik si je zaupanje pridobil in ga ima sedaj." Pisateljica omeni, da je tudi Willkie zmožen pridobiti si zaupanje čez čas, ampak, sedaj ga resnično še nima" kar ji moramo pritrditi. Za zaupanje se je treba truditi in pride z leti skupnega dela.

V našem dragem glasilu Zarji smo čitale nešteto opominov o važnosti volivne pravice. Upamo, da ste vse čitateljice to vrednost pojmile in ste se šle registrirati. Pred-

sedniške volitve so važnejše od drugih in v teh nevarnih časih pa še veliko bolj. Potrudite se in pomagajte s svojim glasom izvoliti naši domovini zmožnega voditelja za leta, ki nam ne obetajo nič dobrega.

"Ne pomišljajmo se radi tretjega termina, ker to je le tradicija, ni pa nikako kršenje obstoječih postav," pripomni člankarica Thompson.

NA SVETU JE VSE MOGOČE

Tako menda lahko reče 80 letna kmetica, ki ima ravno te dni razstavo svojih slik v galeriji St. Etienne v New Yorku.

Mrs. Mary Robertson Moses je bila rojena na farmi v bližini Greenwich, N. Y., kjer je v domači šoli prejela nekaj pouka, nikdar pa ni ne videla, ne obiskovala kake šole za umetnost. Med trdim delom na kmetih ji je potekalo življenje. Vajena je bila rabiti razno poljsko in hišno orodje, a da bo kdaj sedela s čopičem in paleto v roki, se ji še sanjalo ni.

Po moževi smrti je starejši sin prevzel gospodarstvo, gospodinjstvo pa je prešlo v mlajše roke. Mrs. Moses, v okolici poznana kot stara mati Moses, pa je v brezdelju posedala okoli. Kaj lahkega dela je že opravljala, vendar pa si je včasih zaželela tudi kakšnega drugačnega razvedrila. Pred Božičem je slučajno našla nekaj ostankov navadnih barv in te so ji vzbudile dobro idejo. Kaj če bi naslikala božično karto kot dar pismonoši. Polotila se je in je bila tako zadovoljna s svojim uspehom, da je kar nadaljevala. Ker so druge ženske nosile razna ročna dela v vaško lekarno, se je tudi ona odločila za tako razstavo. V ameriških lekarnah ne prodajajo samo zdravil ampak zelo različno robo in se ni treba čuditi, če so tam ležale in čakale kupca slike stare matere Moses. Nekega dne pa se je ustavil v lekarni potujoč inženir. Pregledoval je razstavljene predmete in slike so mu bile tako všeč, da jih je kupil. Tako je prišla slikarica do denarja, s katerim si je potem naročila barv, čopiče in drugo iz veletrgovine Sears Roebuck and Co. Velikost slik pa je bila vselej odvisna od starih okvirov, katere je dobila med staro ropotijo na podstrešju. Kakor velik je bil okvir, tako veliko sliko je napravila. V spominu je nosila razne dogodke, katere je v realističnih podrobnostih tako dobro pogodila, da so važen dokument k zgodovini tedanjega življenja na kmetih. Nekateri prizori so tudi zelo smešni. Eden je, ko lovijo purmana po dvorišču pred Zahvalnim dnevom. Sneg naletava in hišni kužek od strani zvedavo gleda nenavadno početje svoje gospodarice in ostale družine. Vsak drži razprostrti roki, purman pa začuden ne ve, kam bi pobežnil pred tolikimi sovražniki. Dokaz njene velike ljubezni do rodne grude so številne pokrajinske slike. Z veliko natančnostjo je upodobila na platnu kar je dan za dnem občudovala in ljubila.

Vsled rahlega zdravja si ne upa na pot v New York, kjer bi bila navzoča pri razstavi svojih umetnin. Gotovo pa bo čitala številne laskave pohvale in priznanja po časopisih. Ta ženica, ki je v pozni starosti postala priznana slikarica, nam je lahko za vzgled in spodbudo, da nam starost ne bo za izgovor.

VODSTVO MESTA V ŽENSKIH ROKAH

Malo mesto Hillsboro v Alabami je prešlo v žensko oblast. Sedem žen je, povečini so učiteljice in še mlade po vrhu. Zupanja je stara samo 29 let. Najmlajša svetovalka pa bo šele letos prvič volila. Ravnokar je spolnila 21. leto. Pri upravi mesta pa ste dve službi, katerih ni hotela prevzeti nobena ženska. Tako so morali izvoliti tudi dva moža, eden je mož postave ali maršal, drugi je pa nočni čuvaj.

Za dušni blagor teh prebivalcev skrbite dve cerkvi, za skromen zaslužek delavcev pa bombaževa tkalnica, ki polagoma obratuje.

ŠOLNINA V RUSIJI

Ko smo si lansko leto ogledovali ruski pavilijon, smo čitali podatke o šolskem sistemu. Zelo nam je bilo všeč, ker je bila tam višja izobrazba vsakemu brezplačno na raz-

polago. Nobenih šolnin niso zahtevali, kar nam je silno imponiralo. Kdor je obiskoval tukaj višje učne zavode ali če je pomagal otrokom skozi vseučilišče, ta dobro ve, kako velik davek je to. Marsikateri učenec težko spravi zadostno svoto skupaj, kakor jo predpisujejo nekatere unizerve. Na Columbia univerzi zahtevajo po \$12.50 za "point" in šolsko leto šteje 32 pointov, potem si lahko zračunamo kako draga je izobrazba pri nas. Res je, da se po nekaterih kolegijih cenejše prerine skozi študije, vendar pa brezplačnega pouka tukaj ni. Zato pa smo smatrali Rusijo za naprednejšo državo, ker je dajala priliko vsakemu, ki je hrepenel po znanju.

Letos pa tudi v Rusiji ni več tako. Vlada ima prevelike stroške in delavčev zaslužek je toliko večji, da šolnino lahko utrpi.

Po mestih so določili za osmi, deveti in deseti razred po dvesto rubljev šolnine na leto. Za šole po trgih in manjših selih pa je za 50 rubljev nižja šolnina. Mestne univerze zahtevajo po 400 rubljev, po manjših trgih pa po 300 rubljev na leto.

Najvišja šolnina je na šolah umetnosti, godbe in gledališč, kjer zahtevajo po 500 rubljev na leto.

Vprašanje je, če je delavska plača res tako velika, da utrpi tudi take stroške, ki niso za življenje neobhodno potrebni. Vseeno pa je v Rusiji boljše kakor pa po deželah, ki so pod Hitlerjevimi varstvom. Tam so pouk spremenili in omejili, knjižnice uničili, učenjake pozapri ali pomorili in univerze spremenili v vojašnice ali pa celo požgali in podrli.

SLABA PLAČA ZA ŽENSKA ROČNA DELA

V Puerto Rico, ki spada pod našo zvezdno zastavo, je okrog 65,000 žensk, ki se preživljajo z ročnimi deli. Šivajo, kvačkajo, vežejo razne okraske za otročje obleke, spodnje perilo, nočne srajce, rokavice, robčke in razne podobne predmete. Vse to delo pa je skrajno nizko plačano.

Pri nas bi rekli, da si ne zaslužijo niti neslanega močnika ne. Premislite, po dva centa na uro prejemajo za delo, ki zahteva precej spretnosti in predvsem posebno dober vid. Ta trgovina je prinašala nekaterim trgovcem lepe letne dobičke, ker se je letno prodalo za \$20,000,000 vrednosti teh izdelkov. Glavni trg je tukaj v New Yorku in od tukaj pošiljajo tje blago, od tam pa dobivajo izdelane predmete. Po izložbah vidimo nočne srajce po tri za en dolar in tudi cenejše. Človek se nehote vpraša, kako je to mogoče. Saj je že sama kotenina nekaj vredna, kaj pa delo in vezenje kot okrasek na njej. Lahko si ustvarimo sliko razmer v katerih živijo tiste pridne roke, ki so to delo izvršile.

Odkar je stopila v veljavo postava Federal Wage and Hour Act, ki določa minimalno plačo — 30 centov na uro — je to delo popolnoma prenehalo. Pridne roke počivajo med tem, ko se trgovci in vladni zastopniki pogajajo za primernejše plače, da bo tudi kaj dobička za trgovce. Poseben odbor, ki je bil poslan tozadevno v San Juan, je določil po 12 centov in pol na uro za tisto delo, ki ga ženske vzamejo na dom. Po tovarnah pa naj bi se plačevalo po 20 do 22 centov na uro. David Dubinski, večletni predsednik velike International Ladies Garment Workers unije, misli, da je ta plača primerna za tamkajšnje razmere. Trgovci pa majejo z glavami, češ, da je vsaka nadaljna kupčija nemogoča. Pa taki si lahko pomagajo. Pravijo, da bodo pozabili na Puerto Rico, pa dajali delo Filipinkam. Kaj bodo pa počele delavke, ki so si z bornim zaslužkom dveh centov na uro držale dušo v telesu?

TRETJA KNJIGA MRS. LINDBERGH

Anne Morrow Lindbergh je spisala svojo tretjo knjigo, ki se precej loči od vsebine prvih dveh proizvodov. V knjigi "North to the Orient" opisuje polet, ki sta ga napravila preko severa v Orient. Druga knjiga, "Listen, the Wind" tudi opisuje doživljanje na zračnem potovanju. Tretja knjiga pa je nekaj opomin in svarilo kako naj uredimo svoje lastne, domače zadeve. "Ako ne bomo izboljšali naše civilizacije in našega načina življenja ter naše demokracije, potem je vsak boj zanje zastoj. Vse se bo zdrobilo pod nogami naše armade." Tako razmotriva pisateljica v tej knjigi, ki nosi naslov "The Wave of the Future" — "Val bodočnosti."

Bratca Jon in Land Lindbergh sta dobila sestrico, ki je

četrti otrok te družine. Prvorojenec jim je bil tragično ugrabljen. Radi večje varnosti se je družina preselila na Angleško in pozneje na en otok ob francoski obali. Pred vojno pa so se Lindberghovi vrnili v Ameriko in živijo v rezidenci svoje matere v Englewood, N. J.

DRAG PREMISLEK

Mrs. Armstrong iz Scarborough, N. Y. je voditeljica ženske opozicije proti vojaški obveznosti. Vsled tega je pisala širitisoč volivcem, da naj volijo v kongres demokrata Homer-ja A. Stebbins. O republikanskem kandidatu Ralph-u A. Gamble je bila izvedela, da podpira konkskripcijo in zato ga je kar zbrisala in priporočila Stebbins-a. Ko je vse karte razposlala, je pa slišala, kaj misli Stebbins o vojni. Izrazil se je namreč, da kakor hitro bo prišel v kongres (če bo izvoljen, seveda), bo njegov prvi predlog, da stopi tudi Amerika v vojno. Ko je Mrs. Armstrong to izvedela, je vsa ogorčena napisala drugih širitisoč kart ter prosila volivce naj ja ne volijo Stebbins-a, ker je za vojno. Volijo naj rajši za republikanca Gamble, ker ta je le za konkskripcijo, ki je manjše zlo kakor pa bi bila resnična vojna. Vse stroške je miroljubna žena sama plačala.

PERJE NA KLOBUKIH

Audobon družba, ki skrbi za varstvo ptic, je na veliko žalost zapazila, da je perje na klobukih zopet v modi. Pred tridesetimi leti so ženske paradržale z velikimi nojevimi peresi na klobukih, a danes pa je skoro več kot štirideset vrst ptic, ki so žrtev ženske gizdavosti. Klobuk brez perja je lahko prav tako moderen, ako je okrašen s trakovi ali umetnimi cveticami. Pobjitati ptice zato, da se potem kakšna nečimerna ženska postavlja in domišlja, kako je lepa, pa je v resnici neusmiljeno.

Audubon družba skuša prodajo peres kolikor mogoče omejiti in preprečiti. Vestni trgovci z ženskimi pokrivali so obljubili, da ne bodo nelegalno kupčevali s tičijim perjem. Postava prepoveduje uvoz peres iz drugih dežel; le kar je bilo kupljenega pred letom 1913 je dovoljeno prodajati.

VEČINA ŽENSK JE ZA BLOKADO

Lačne nasititi, žejne napojiti, so dobra dela usmiljenja in mi kot učenci teh lepih naukov bi morali to upoštevati. So pa gotovi slučajji, ko moramo zatreti usmiljenje v svojih srcih in ravnati drugače. V Evropi čaka okrog 30,000,000 lačnih ljudi, ki prosijo kruha iz Amerike. Vsi ti reveži pa so v železni pasti, iz katere ne morejo nikamor. Hitler ima oblasti vse te narode. Oropal in pobral jim je vse in kdo jamči, da jim bo kaj dal, če kaj pošljemo tje? Vsak razsoden človek je prepričan, da bi taka pomoč le podaljšala trpljenje in sovražniku omogočila nadaljno vojskovanje. Storimo rajši to, kar bo vojno prej končalo. Podpirajmo blokado, ker tako vemo, da se sovražnik ne bo okoristil z ameriško dobroto in usmiljenjem.

Cenjene sosesre:

V torek 5. novembra se vršijo volitve za predsednika Združenih držav. Vsaka državljanka bi si morala v čast šteti, da ima priliko oddati svoj glas za najvišjega predstavnika vlade. Kako bi evropski narodi radi s svojimi glasovi spremenili vlado, pa jim ta svobodščina ni dana, zato se je moramo mi, ki smo tako srečni, stoprocentno poslužiti.

Vsaka državljanka naj voli po svoji vesti. Ker poznam razsodnost naših članic, sem prepričana, da so že spoznale, da v teh kritičnih časih sprememba v predsedniškem uradu ni priporočljiva. To, in pa dejstvo, da imamo priprosti ljudje v predsedniku Rooseveltu največjega prijatelja, zahteva, da mu damo priznanje in ga ponovno izvolimo.

Torej sestre! Petega novembra pojdemo vse na volišče ter glejmo, da bodo volili tudi naši možje, hčerke in sinovi. To smo dolžne naši novi domovini Ameriki.

MARIE PRISLAND, predsednica.

DRUŠTVENO DELO JE LAHKO V VESELJE ALI PA V MUKO!

NA svetu je bilo že od pamtiveka tako, da ljudstvo en čas hvali, en čas graja. Malo jih je bilo kakor jih tudi ni sedaj med nami, ki bi jim narod bil odkritosrčen in hvaležen za delo, katerega žrtvujemo v prid človeške družbe. Največkrat se primeri, da dobi človek od ene strani pohvalo, da je dobro naredil, od druge pa pride klofuta, da dela za svojo čast. In kar je najbolj žalostno je to, da ravno tisti, ki udrihajo po drugim in kritizirajo vsako dobro delo ter gledajo na vsako reč skozi črna očala, najmanj naredijo takorekoč zastoj. Prav za prav je resnica, da jih sploh blizu ni, kadar je treba kaj pomagati ali darovati, ampak potem, ko pridejo drugi s težkih delom do uspeha, takrat pa hočejo imeti zraven besedo in ta je po navadi pikra v izrazu ali pa naravnost omalovaževalna, češ, saj znajo tudi drugi! Gotovo, da znajo tudi drugi, ampak kje so tisti drugi takrat ko je treba prijeti za delo? Takrat jih ni naokrog, a ja, še manj, ampak rajši druge odbijajo, ki bi drugače morebiti radi kaj storili.

Znabiti smo začeli z nekoliko težkim uvodom današnjemu uredniškemu članku, toda sedaj je tisti čas, da izpregovorimo resno besedo. Kar imamo ob tem času v mislih je delovanje naših odbornic pri podružnicah. V naš urad pridejo večkrat prijazna pisma od naših predsednic, tajnic in tu pa tam tudi od blagajničark, ki nas vprašujejo za nasvet, kako naj nadaljujejo v svojem poslu, ker so ostale odbornice in posebno članice tako brezbrizne za seje in sploh pri delu ob časih prireditvah. Kar vse jim je bilo prepuščeno za storiti in sedaj same ne vedo, kako bi apelirale na ostale, da bi jih privabile k delu. In tako je marsikje. Na glavni seji se izvolijo odbornice in ako prejšnje odbornice kaj pojamrajo, da nočejo biti več v uradu, ker ni sodelovanja, takrat se slišijo od vseh strani obljube: kar sprejmi, drugo leto bomo vse pomagale . . . Toda kako daleč drži ta obljuba, na to veste pri vsaki podružnici najboljši odgovor. Komaj poteče mesec pa je že vse pozabljeno. In ne samo to, marveč članic sploh na sejo ni. Kolikokrat dobim pisma: še toliko ni bilo članic na seji, kakor je bilo navzočih odbornic. Potem pa delaj in se matraj, kakor hočeš. Torej kako naj potemtakem podružnica napreduje ali se kosa z drugimi podružnicami, kjer so odbornice na delu in kjer prihaja članstvo redno k sejam in s svojo navzočnostjo pokaže, da se temeljito zanima za procvit podružnice. Kako napačno sodbo izrečejo pri nekaterih podružnicah, kjer vse spi in kjer se nihče ne potruži, ko kažejo na aktivne podružnice, meneč, tam imajo srečo, tam imajo naklonjenost, pri pas pa ne!

O, kako se motite! Prav nikjer ne pride skupaj brez dela, brez muje. Povsod, kjer je uspeh, je to posledica truda in dela nekaterih. Malokje imajo toliko sreče, da bi bile prav vse odbornice in članice aktivne.

Kako se pa ubije aktivno odbornico ali članico je pa kar lahko odgovoriti. Tisti, ki se pri svojem društvu udejstvuje, nima z rožicami posuto pot, temveč mora kar vztrajno delat in nikogar ne poslušat, ki se izraža mlačno za dobro idejo ali pa tiste, ki so naravno proti vsaki stvari. In to je včasih zelo težko in obupljivo. Kdor je imel skušnje, tisti ve, da bi človek dostikrat najrajše pustil vse pri miru, toda drži ga pokonci neka zaobljuba samemu sebi, da to bom zadnjič storil, koncem leta se pa odpovem! — In tako se rodi mlačnost do urada! Tako se ubije ljubezen do urada! In še večjo zlo je pa to, da članstvo rajši pazi na pogoške in slabosti svojih odbornic kakor pa dati težko zaslužen pohvalo ali priznanje. In v mnogih slučajih bi ravno pohvala pospešila nov pogum in dobro voljo tistim, ki se trudijo v naš dobrobit. Nihče ni še bil na materijalnem dobičku, kdor se je žrtvoval za društveno življenje, mnogi so pa potrošili marsikateri dolar poleg svojega dela, samo da je lepše izpadlo, da se je lahko poročalo o uspehu. Za vsako plačo, ki jo dobijo odbornice pri društvih, izdajo dvakrat ali še večkrat toliko iz svojega žepa, da ohranijo zupanje in pa dober vtis in ugled. V največ slučajih je vsa kritika neutemeljena in naravnost škodoželjna. Kako naj se torej spreobrnemo, ko je pa tako težko dati komu priznanje, da prav dela! Ako bi znali brzdati svoj jezik takrat, kadar začne kdo zabavljati čez druge, koliko jeze bi prihranili sebi in drugim.

Torej prihodnji mesec december bo tisti važni mesec pri vseh podružnicah, ko se bo volilo odbor za leto 1941. Kar mi želimo priporočati je, da bi članice izkazale priznanje tistim, ki so se trudile skozi vse leto ter jim izrekle pohvalo in zahvalo ter upoštevale njih nasvete za bodoče poslovanje kakor tudi odobravale dobra in koristna priporočila. V nekaterih krajih imajo glavne seje za glavne debate, ki niso koristnega pomena za bodočnost, marveč se iz njih izcimi nejevoljstvo, ki se ne da potem vse leto popraviti.

Kjer je zastopstvo med odborom, pri tistih podružnicah prevladuje tudi najlepša sloga in medsebojno razumevanje. Vsak izmed nas ima vse polno slabosti, za katere ve vsak sam in kakor nočemo svoje slabosti dati v javno luč tako je tudi napačno in nekrščansko od nas kri-

tizirati druge. Bog daj, da bi bile vse glavne seje pri naših podružnicah vesele in koristne ter da bi se članstvo v tem letu 1940 izkazalo hvaležno do tistih, ki delujejo za procvit in povzdigo naše Zveze. Ako bomo drugim izkazali prijaznost in plemenitost, potem bo gotovo tudi na naše življenje odsevala ljubezen in dobrosrčnost, kar bo skupno povzdignilo našo SZZ do najvišje stopnje med organizacijami v tej širni Ameriki!

MARIE PRISLAND

Osnovna načela državljanstva

7.—IZVRŠEVALNI VLADNI ODSEK

Katere so najvažnejše oblasti predsednikove?

1. Predsednik je vrhovni poveljnik armade in mornarice.
2. Oblast ima delati pogodbe po nasvetu in z nasvetom in dovoljenjem senata.
3. Imenuje skupno z nasvetom in dovoljenjem senata sodnike najvišjega sodišča, poslanike, vladne zastopnike in konzule.
4. Za slučaj, da se katero teh mest izprazni za časa počitnic kongresa, mora on imenovati uradnika, čigar službena doba poteče ob koncu prihodnjega zasedanja kongresa.
5. Sklicati mora kongres na izredno zasedanje in, ako se obidve zbornici ne moreta zediniti glede časa, mora zasedanje kongresa zaključiti.

Kakšne dolžnosti ima predsednik?

Obveščati mora kongres o stanju Združenih držav, sprejemati mora tuje poslanike in zastopnike vlad, skrbeti mora, da se postave zvesto izvršujejo.

Vsi uradniki Združenih držav morajo imeti njegovo pooblaščenje.

Katera skupina mož nosi sodno oblast Združenih držav?

Sodno oblast Združenih držav nosi najvišje sodišče in ona sodišča, katera kongres od časa do časa ustanavlja in pooblašča.

Kako se nastavlja sodniki najvišjega sodišča?

Nastavlja jih predsednik z dovoljenjem in potrdilom senata.

V katerih slučajih imajo sodišča Združenih držav sodno oblast?

V vseh spornih slučajih, ko gre za to, ali so postave in odredbe v skladu z ustavo ali ne; v slučajih tikajočih se postav Združenih držav in pogodb, ki so se že sklenile ali se še sklepajo.

V vseh slučajih, ki se tičejo poslanikov, vladnih pooblaščenec in konzulov.

V vseh slučajih tikajočih se admiralstva in morskega prava.

V vseh sporih, kjer so Združene države prizadete.

V sporih med državami ali med eno državo in državljanji druge države; med državljanji različnih držav; kadar gre za zemljišča spadajoča pod oblast druge države; med državo in njenimi državljanji, ali tujimi državljanji ali podaniki.

Kako ustava skrbi glede sodnijskih obravnav v vseh zločinih izvrši slučajev javne obtožbe državnih uradnikov?

Sodnijske obravnave vseh zločinov, izvzemši slučajev javne obtožbe državnih uradnikov se mora vršiti pred poroto.

Kateri je največji zločin, ki se lahko izvrši napram ljudstvu Združenih držav?

Veleizdaja, o kateri piše ustava takole:

"Veleizdaja proti Združenim državam obstoji samo v tem, da kdor dvigne vojno proti njim ali se druži z njihovimi sovražniki s tem, da jim daje pomoč in jih ščuva."

Kako je poskrbljeno, da vse, kar se spozna kot zakonito v eni državi, sprejmejo kot tako tudi vse druge države?

Popolno priznanje in veljavi se mora priznati v vsaki državi vsem javnim listinam, zapisnikom in sodnijskim aktom vsake druge države. Kongres pa sme potom

splošne postave predpisovati način, kako morajo te javne listine, zapisniki in sodnijski akti biti potrjeni in kako naj se izvršujejo.

Katere zakonite pravice ima državljan ene države, kadar biva v drugi državi?

Državljanji vsake države imajo pravico do vseh pravic in svobodščin državljanov vseh drugih držav.

Kako se mora oseba, obdolžena zločina, izročiti nazaj državi iz katere je ušla?

Oseba, obdolžena v katerikoli državi, izdajstva go-ljujije ali kakega drugega zločina, ki bi zbežala pred pravico in bi se našla v drugi državi, se mora na za-htevo izvrševalne oblasti države, iz katere je zbežala, izročiti in odvesti nazaj v državo, ki ima sodno oblast nad zločinom.

Kako se nove države sprejemajo v Unijo?

Nove države mora sprejemati v Unijo kongres, ven-dar se ne sme ustanoviti nobene nove države v okvirju druge države, tudi se ne sme ustanoviti nove države s tem, da bi se dve ali več držav ali njih delov združilo brez dovoljenja postavodajnih zbornic tistih držav, ka-terih se tiče, in pa kongresa.

Kaj ustava jamči vsaki državi?

Združene države jamčijo vsaki državi republikansko obliko vlade in varstvo pred sovražnim napadom ali pred domačim nasiljem, ako zakonodajna zbornica ali —v slučaju, da se zbornice ne more sklicati—izvrše-valna oblast za to prosi.

ZAPISNIK SESTANKA GL. IZVRŠEVAL-NEGA ODBORA ZVEZE, 7. OKT. 1940

Ker se je nabralo več važnih uradnih za-ved, katere je težko pismeno rešiti, se je v pon-deljek 7. oktobra na glavnem uradu sestal iz-vrševalni odbor Zveze, da se o teh zadevah ust-meno pogovori.

Najprvo se je uredila zadeva gotovih čla-nic, ki so k Zvezi pristopile čez določeno sta-rost.

Dalje se je razmotrivalo o prihodnji kam-panji in se je sklenilo tole:

Ker je težko za gl. tajnico pripraviti točno poročilo vse kampanje za sejo gl. odbora v ju-liju, se bo prihodnja kampanja zaključila dne **30. maja**, pričela pa **prvega januarja 1941**. Na priporočilo gl. predsednice, naj bi prihodnja kampanja bila v oskrbi tajnic, blagajničark in zapisnikare podružnic, ter da bi kampanji na-čelovale gl. tajnica, gl. blagajničarka in vse gl. nadzornice, sta se gl. tajnica in blagajničarka tako z veseljem odzvali v upanju, da bodo so-delovale tudi glavne nadzornice. Drugo leto se namreč vrši petnajstletnica zvezinega obstanka, zato je pričakovati spet živahne kampanje.

Predložena so bila nova pravila za keg-ljaško ligo in njene divizije ter odobrena kot čitana.

Ker nekatere podružnice vprašujejo če tu-di letos obstoja določba, da dobijo tiste podruž-nice, ki praznujejo svojo desetletnico, od Zveze nagrado v svoti \$5.00, ako v tistem mesecu, ko praznujejo desetletnico dobijo deset novih čla-nic, se to določbo še zanaprej potrdi, ki ostane nespremenjena do preklica.

Sestanek zaključen ob četr čez šesto uro.

MARIE PRISLAND, predsednica,
JOSEPHINE ERJAVEC, tajnica.

LEPO JE BILO V CLEVELANDU!

Tak je bil vtis, katerega so odnesle naše izletnice iz Joliet, ko so prišle zopet domov, in ko so jih številni prijatelji spraševali o tem in onem v Clevelandu. Zares, odnesle so toliko lepih spominov, toliko veselega, da je vsaki zelo žal, katera je imela prvotno namen iti in se ni nazadnje pridružila.

Na naši zadnji seji so bile izletnice vprašane o svojih doživljajih in je vsaka pripomnila, da ni nikdar pričakovala tolikšno gostoljubnost od strani naših članic v Clevelandu.

K besedi je bila poklicana sestra Uršula Ambros, katera ni bila v Clevelandu 19 let, in od takrat ni videla svojega brata, ki stanuje v West Park, O., kakor tudi ne svoje druge sorodnike. Dalje je pripovedovala sestra Caroline Gregorcic, katera ni mogla prehvaliti Mr. Grdina, ki ji je bil vedno na razpolago z avtom in njene prijateljice. Dalje so šli k sorodnikom Mrs. Kodrich in Mrs. Pozek, Mrs. Mary Golobich, Mrs. Dolinsek in hčerke Marge in Dorothy so pa obiskale pri Mrs. Agnes Primcic. Mrs. Benedik je stanovala pri Mrs. Rupert, katera ji je bila vedno na razpolago z gostoljubnostjo, tako pripoveduje Mrs. Benedik. Mrs. Mary Jerman iz Jackson St., je našla nove in stare prijateljce. Mrs. Mahkovec in Mrs. Simonich sta spremljevali hčerki, katerih ena je Josephine, ki je kapitanka od kadetk, in pa hčerko Helen ter obenem obiskale številne prijateljce. Mrs. Kozjan je obiskala svojega sina, kateri je "deputy sheriff" in s katerim sem se imela priliko spoznati. Mrs. Gregorich, katera vodi trgovino na Ruby St., je šla na odhiti in razvedrilo, kajti ona je vedno vprežena v prodajalno. Z njo je šla tudi Anna Mlakar, katera ni mogla prehvaliti prijaznost ljudi v Clevelandu in Barbertonu. Mrs. Anna Valhovich, Mrs. Kuzma Sr., in Mrs. Anna Kuzma Jr., mati ter stari materi kadetinj Bernice Kuzma, katero so spremljevale na vajo. Dalje Mrs. Verschaj, Mrs. Skul, Mrs. Glavan, Mrs. Jennie Muster, Mrs. Josephine Muster in Mrs. Kozlevcar so obiskale svoje sorodnike in številne prijateljce.

Mrs. Anna Korevec, njena mama Mrs. Anna Agnich, dasiravno nista imeli poznanih, vendar sta bili tako veseli, da jima je bila dana prilika enkrat obiskati naše članice v slovenski metropoli. Ko ravno omenjam Mrs. Anna Agnich naj še pripomnim, da je bila ena izmed prvih, ki so se prilgale za ta izlet, toda zadnji teden pred odhodom dobim vest, da je Mrs. Agnich bolna in nikakor ne more z nami, čeravno bi šla zelo rada. Ker vem, da mora biti zelo resno kadar zbolí Mrs. Agnich, sem jo kar oprostila in si mislila, kaka škoda za dobro članico, da ji ne more biti želja izpolnjena. Zato sem bila presenečena, ko zadnji dan pred odhodom pozvonil telefon in na drugi strani slišim glas Mrs. Agnich, da gre z nami. Bila sem veselo presenečena, vendar sem jo vprašala, ako se je že pozdravila? Pravi, sem se, ker sem molila, da bi mi Bog dal zdravje, da vidim Cleveland, katerega nisem nikdar videla, in o katerem sem slišala toliko lepega. Torej zvečer me je z drugimi vred čakala v vrsti, vsa vesela, čeravno se je poznal sled njene bolezní na licih. Tako sem vzdihnila: kjer je dobra volja in kremeniti značaj, vse premaga. Taka članica kot je Mrs. Agnich nam je pač za vzgled in na katero se lahko zanese-mo. Mrs. Agnich, ko berete te vrstice, vam kličem: Bog Vas živi še mnogo let, da bi še kdaj šli z nami na izlet. Njena hčerka Anna Korevec je naša podpredsednica in ima tudi obe hčerki v Zvezi. Ena je v mladinskem oddelku ena pa pri kadetinjah.

Mrs. Anna Buchar iz Marble St., in njena hčer Agnes Ferkul sta spremljevali hčer ali vnukinjo Eileen Ferkul, ki je članica mladinskega oddelka, katera je nastopila v Slovenskem delavskem domu v krasni obleki ter lepo izvajala umetni ples. Tudi te dve, dasiravno sta bili prvič v Clevelandu brez znancev in sorodnikov, sta se zelo pohvalno izrazili, kajti bili sta zelo zadovoljni med prijaznimi Clevelandčani. Hvaležni sta tudi Mr. Grdini, kateri jih je vozil sem in tja. Dalje ste bile med nami Mrs. Cindrich in Mrs. Vidmar in druge, za katere sem že pozabila.

Da je bilo zastopstvo iz Joliet bolj popolno, smo vzeli s seboj tudi članice mladinskega krožka, sedem po številu, ki so napravile svojo vlogo zadovoljivo. Te so bile: Joan Muster, Evelyn Mutz, Lorraine Kuzma, Eileen Ferkul, Rose Mary Horvath, Lillian Todorovich in Jonita Erjavec. Naj bo čitateljem in članicam na tem mestu pojasnjeno, da so starši plačali potovalne stroške za omenjene članice mladinskega krožka in ni šel niti en cent iz blagajne podružnice. Ravno tako so kadetke same plačale, kajti dekleta imajo svojo blagajno in so za vožnje stroške skrbele s tem,

da so od časa do časa prirajale svoje veselice. To naj bo v pojasnilo tistim, katere ne hodijo na seje, in vendar mislijo, da je šlo vse iz Zvezine blagajne. Kakor so te matere plačale za vožnjo svojih malih hčerk, tako bi lahko še druge mogoče, ako bi bilo več časa za pripravo, toda čas je bil tako kratek, da ni bilo mogoče vsem sporočiti. Vendar pa upam, da pride še kdaj čas, da napravimo izlet, in takrat pa upam, da se zopet pridružijo kadetke, mladinski krožek in naše članice, katere se rade odzovete.

Že pot iz Joliet do Chicaga nam je pričala, da bo potovanje zabavno, kaj šele potem, ko smo se prisledle na vlak za v Cleveland, ki nam je nudil razne udobnosti. V Chicagu se nam je pridružilo šest članic, z Mrs. Tomazin, gl. nadzornico načelu, in gl. odbornico Mrs. Agnes Mahovlich iz So. Chicage, ter Mrs. Mary Fritzel iz Pueblo, Colo., Mrs. Langfuss iz Montane. Bilo nas je pač lepo število, ako računamo, da nas je bilo 66 iz Joliet, katerim so se pridružile še dve odbornici iz Aurore, Miss Julia Malaker, predsednica št. 30 in blagajničarka Miss Pauline Jeraj.

Kadetke, 22 po številu od št. 20, so si rezervirale prostor v enem vagonu, medtem, ko smo me druge članice udobno sedele v drugem vagonu. Pot do Clevelanda, čeravno ponoči, je bila pač kratka, kajti pesem je veselo odmevala in čeravno so nekatere hitele spat, vendar so se morale nam pridružiti. Bila je osem ura, ko zagledamo veliko Terminal postajo. Zgoraj pri vstopnicah so nas čakale članice in njih soprogi, ter uradnice podružnic iz Clevelanda, njim na čelu Mrs. Albina Novak in njen soproj. Vsi so nas pozdravljali. Sledilo je seganje v roke, nakar je Mrs. Novak čitala imena kadetk ter njih gostiteljic; enako z ostalimi članicami in ni bilo dolgo, ko smo vse dobile naše voznike in naše gostiteljice, katere so imele stanovanja že pripravljena. Bilo je veliko dela za urednico imeti vse tako v redu, kakor tudi breme za članice po Clevelandu, a vendar je bilo vse izvršeno tako sestrsko, tako ljubeznjivo, kakor da bi se bili videli že mnogokrat. S tem nam je bilo takoj dokazano, da kjer so članice Zveze, tam gospoduje gostoljubnost in prijaznost.

Takoj ko smo oddali našo prtljago nam je že bilo odkazano priti skupaj za kosilo pri Mr. Plevniku v Bridge Tavern, kjer so nas tamošnje članice takoj pogostile z okusno jedjo. Bilo je brati veselje iz vseh obrazov, kar nam je bilo v dokaz, da so vse zadovoljne in že udomačene. Takoj sta bili Mrs. Novak in Mrs. Rupert pri rokah, kateri sta skrbeli za našo udobnost ter gledali, da ja ne bo kateri kaj manjkalo. Bilo nam je v veselje srečati Mrs. Plevnik, ki je članica št. 14.

Po okusnem obedu nam je čakal velik izletni avtobus, ki nas je peljal za dve uri in pol na izlet po mestu. Imele smo priliko videti lepe kraje v Clevelandu ter vse zanimive stvari, kakor tudi Jugoslovanski kulturni vrt, kateri je bil sezidan z požrtvovalnostjo ondotnih rojakov.

Bila je ura pet, ko se pripeljemo v Euclid Beach Park, kjer se je vršil mladinski tabor in lep program. Ker je bilo še nekoliko časa na razpolago so si naše izletnice privoščile zabave na raznih zabaviščih, katere nudi ta velik park posetnikom. Tu pri stanhih smo videli naše članice, kako so hitele pisarit domov, zopet v drugem, kako so kupovale spomine za svojece, itd.

Ob šestih so nam zopet servirale prigrizek in sicer vse to brezplačno, nakar smo hitele v dvorano, kjer so se že zbirali krožki, odrastli in mladinski. Bilo je veselje videti krožek poleg krožka, vsi v krasnih uniformah, ki so čakali v vrstah, ravno tako mladinski krožki v narodnih nošah.

Kmalu nato se je začel pohod (grand march), katerem sta načelovali gl. predsednica Mrs. Priland in podpredsednica Mrs. Rupert. Njima so sledile ostale gl. odbornice in krožki. Ko je bilo to končano nam je bil odkazan prostor s sedeži na odru, nakar so se pričele vaje in tekma. Mladinski krožek št. 25 je bil prvi na vrsti. Bilo je 56 mladih deklic od 4 do 14 let, vse v enakih uniformah, katere so to pot prvič nastopile v vajah. Nato je sledil "Exhibition" drill kadetk iz Joliet. Ker je bil to njih prvi nastop v taki veliki dvorani med številnimi krožki, kateri so bili izvežbani in pred tolikim občinstvom, vendar je bil njih prvi nastop vsem zadovoljiv. Toda vseeno njim bo pač šola za prihodnjic, kajti videli so toliko lepega in podučljivega ta večer, kar si bodo gotovo zapomnile za svojo lastno korist.

Po končanem nastopu stopi Miss Marie Terlep, predsednica vežbalnega krožka iz Joliet naprej ter v pozdrav-

nem govoru v imenu jolietških kadetk izroči šopek vrtni glavni predsednici Mrs. Prislend. Mrs. Novak je bila stoloravnateljica isti večer, ki je nato poklicala v ospredje načelnico kadetk št. 20, ter ji v imenu ostalih kadetk pripne šopek kot v zahvalo ker se je z njimi tako trudila. Načelnica Miss Josephine Mahkovec, kakor tudi Miss Bertha Platinsek (lieutenant), katera je bila tudi poklicana, da ji je Mrs. Novak pripela šopek, sta se zahvalili za podeljeno čast, katera je obe veselo presenetila.

Sledile so vaje krožka za krožkom, eden lepši od drugega, nadalje tudi ples mladinskih krožkov v narodnih nošah ob katerem času so nastopile tudi jolietške deklice, katerim je igrala na harmoniko sovrstnica Miss Lorraine Kuzma. Po končanem plesu sva bili Mrs. Prislend in jaz poklicani v sredino dvorane ter v naše presenečenje prejele krasne zapestnice, gl. predsednici pa še krasno umetno izdelano blazino po ge. Frances Rupert. Vse to je bilo podarjeno v spomin mladinskih krožkov. Srčna hvala vam vsem.

Po končani tekmi so bile odlikovane kadetke od št. 10, ki so prejele prvo nagrado in vse načelnice so prejele medalje, nakar je sledil ples za vse. Dvorana je bila polna gledalcev kakor tudi balkon je bil do zadnjega kotička nabit poln.

Morali smo se posloviti, ker drugi dan je bila darovanja v cerkvi sv. Vida ob pol devetih uri sv. maša. Popoldne je sledilo slikanje na premikajoče slike, katere je posnel Mr. Grdina v kulturnem vrtu. Isti večer je bila pripravljena zopet skupna večerja za vse izletnice v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd., nakar je bila vpriporjena krasna igra "Mala pevka" na čast obiska gl. predsednice. Vloge vseh igralcev so bile neprekosljivo lepo igrane in vsak posamezni igralec zasluži mnogo priznanja, kajti kaj takega nismo še videli. Tudi pevke pred igro so peke krasne pesmi ter nam oživljale narodnost in spomin na domovino. Ves večer nam je potekal le prehitro, kajti videti igro igrano pod vodstvom našega velikega umetnika, pevca Mr. An-

ZADOVOLJNOST JE VELIKO PLAČILO!

Naše članstvo je imelo izredno mnogo lepih prilik za razvedrilo in duševni užitek to leto. Saj skoraj ni bilo meseca, da ne bi Zarja opominjala zdaj na to prireditve ali izlet, zdaj na drugo. Vsaka vrstica je bila vpletena z upi in nadi, da bi bil lep potek in zadovoljiv zaključek, ne vedoč seveda, kako se bo končno uredilo in izpeljalo, akoravno so znamenja kazala, da bo uspeh.

V tej izdaji beremo prirčne zahvale od naših glavnih odbornic kakor tudi od tistih, ki so imeli priložnost posetiti razne Zvezine prireditve. So pa še točke, katere moramo obelodaniti v Zarji, da tako ostane zapisano v našem glasilu, ki je za našo Zvezo kakor knjiga zgodovina, v kateri za beležujemo vse delovanje organizacije in članstva.

Dogodki o katerih sedaj poročam so se vršili v Clevelandu, Ohio, kjer ima Zveza 13 podružnic in lepo število članic, zato se pričakuje precej od naše skupine. Torej pričnem po vrsti, kakor so se vršili dogodki v septembru.

Dne 1. septembra se je vršila slikovita parada po cestah v Collinwood, kjer je vežbalni krožek, ki se imenuje Frances Sušel kadetke dal blagosloviti svoj prapor in ameriško zastavo, ki se nosi na čelu ob vsakem javnem nastopu. Obredi so bili slovesni od začetka do konca. Parade se je udeležilo veliko število kadetk in mladinski naraščaj od sosednih podružnic kakor tudi odlični moški iz naselbine, ki so dobili naslov častnih častnikov, kateri so imeli za svoje

ton Šubeljna, je bil pravi dar za nas. Spomini nam bodo dolgo uhajali na ta lep večer.

Tako sta minula prva dva Zvezina dneva. Večina članic so odhitele že v ponedeljek jutro domov kakor tudi kadetke in mladi naraščaj. Dnevne dolžnosti so jih klicale proti domu. Toda jaz sem ostala s svojo družino še nekaj dni. Cleveland mi je znan še iz mladosti. Obiskali smo v spremstvu Mrs. Novak "Providence Heights božjo pot," ki je tako sloveča po lepoti in legi. Dalje sem obiskala razne odbornice podružnic oziroma tajnice in druge znance. Čeravno pet dni od doma, vendar so mi potekli ti dnevi nepričakovano hitro. Končno sem se tudi jaz podala s svojo družino proti domu, toda obljubila sem, ako le mogoče, se udeležimo velikega zvezinega dneva prihodnje leto. Vožnja je zmerna in se izplača videti vajo krožkov, kar je za nas iz srednjega zapada nekaj novega.

Končno čestitam Frances Sušel kadetkam, zmagovalkam v tekmi, ker so prišle na prva stopinjo ter jim želim še mnogo uspeha v bodoče. Priznanje vsem krožkom, kadetkam in mladinskemu naraščaju, kajti potom njih vidimo Slovensko žensko zvezo povzdignjeno. Potom njih vidimo zasigurano bodočnost naše organizacije.

Vtisi, katere so naše izletnice odnesle iz Clevelanda, nam bodo ostali nepozabljivi, kajti ravno tem potom smo našle mnogo prijateljev, sorodnikov in novih znancev. Slovenska ženska zveza nas zbližuje ter nam s ponosom postaja kažipot v bodočnost.

Najlepše se zahvaljujemo vsem članicam v Clevelandu in okolici, katere so dale našim izletnicam stanovanje na razpolago; enako se zahvalimo našim kadetkam in naraščaju za njih požrtvovalnost, gostoljubnost in postrežljivost. Uverjene bodite, da ko vas pot pripelje v Joliet in okolico, vam bomo skušale povrniti za vse, kar smo bile deležne med vami. Najlepša hvala Mrs. Albini Novak, katera je imela največ dela pri tem. Z eno besedo: Hvala vsaki posebej in vsem skupaj. Bog živi članice v Clevelandu!

JOSEPHINE ERJAVEC.

MATI IN PET HČERA PRI ZVEZI!

Št. 40 v Lorainu, Ohio, ima med članicami mater, ki je vpisala vse svoje hčere v Zvezo in s tem dosegla čast biti stoodstotno zavedna za svojo organizacijo. Ta vzorna žena in mati je gosa Frances Tomažič, ki je ustanovna članica št. 40 in vsa leta ena izmed najagilnejših odbornic. Naše prirčne čestitke družini Tomažič! Bog vas živi!

Na sliki vidimo, zgornja vrsta od leve na desno: Jennie Tomažič, ki je članica vežbalnega krožka, Sophie Tomažič, Frances Tomažič, omožena Russ, ki je blagajničarka št. 40. Prva vrsta ali spodnja vrsta: Elsie Tomažič, članica vežbalnega krožka, gosa Frances Tomažič, Angela Tomažič.

Zarja je ponosna prinesiti sliko lojalne družine Tomažič. Živele! V nadi, da bo vaš lep krog vedno širši!

spremljevalke naše glavne odbornice in odlične žene iz naselbine. Dalje sta imela častnik in dama vsak svoj poseben mlad par, to je tovariša in tovarišico, ki sta bila tako rekoč častna spremljevalca. (Sliko te častne družbe prinesemo v prihodnji izdaji.) Vsa, ki je videl to slavnost je visoko odobral idejo in članice krožka ki so nastopile v popolnoma novih uniformah so bile vesele in ponosne na lep program in zaželjeni uspeh.

Nedeljo za tem, to je 8. septembra smo pa videli zopet drugo lepo povorko in to pri fari sv. Kristine, kjer so kadetke sv. Kristine spadajoče k podružnici št. 32 dale blagoslovit prapor in ameriško zastavo. Tudi tukaj so bili častni gostje, tovariši in tovarišice, kar je napravilo najlepši vtis na vse navzoče. Vršil se je tudi lep program v dvorani, katera je posetil svetnik, g. dr. Rybar iz Washingtona, D. C. v spremstvu častnega konzula dr. Mally-ja ter več odličnih oseb, ki zavzemajo važne urade v političnih krogih kakor tudi naši kulturni voditelji g. James Debevec urednik dnevnika Ameriška Domovina, Mr. Anton Grdina, Mr. August Svetek, Mrs. Josephine Posch, slednja sta bila botra praporju in zastavi, ter kraljica fare sv. Kristine in mnogo drugih. Bil je eden izmed najlepših in pomenljivih programov v naselbini.

In potem pa prideta dneva 14. in 15. septembra. O teh bi pa lahko pisali in pisali pa še ne bi povedali vsega. Dne

14. septembra so imeli naši vežbalni in mladinski krožki svoj tabor v velikem Euclid Beach parku. Imeli smo čast biti gostiteljice mnogobrojnim obiskovalcem, ki so prišli iz vseh bližnjih naselbin, kakor tudi iz Chicago, Joliet, odkjer je prišlo okrog 70 oseb, kar nam je bilo v veselo presenečenje, kakor tudi v dveh avtobusih vrle sestre iz Bessemer, Pa., in avtomobilov pa nič koliko iz vseh različnih krajev. Lep uspeh dneva in večera se lahko pripiše na lepštevni poset zunanjih gostov, ker kadar so gostje v hiši, takrat je gotovo vse veselo in živahno. V svoji sredi smo imele tudi glavne odbornice: Mrs. Marie Prislund, Josephine Erjavec Josephine Muster, Mary Tomazin, Mary Coghe, Frances Rupert, Agnes Mahovlich, Molly Sumich, Anna Petrich, Frances Ponikvar, Frances Sušel, Albina Jancar, Mary Otoničar in Josephine Seelye. To je največje število kar je bilo še kdaj prej ob enem času navzočih glavnih odbornic na skupni prireditvi. Vsa čast in zahvala našim vestnim in vrlim glavnim odbornicam.

Program v Euclid Beach Parku se je pričel popoldne, toda deževno vreme je oviralo dirke in druge zabave na prostem. Zvečer se je pa nadaljevalo v veliki dvorani, katera je bila nabito polna gledalcev. Najprvo je bil svečan pohod vseh krožkov, kar je napravilo eno najlepših slik, ko so se kadetke in naraščaj vrsta za vrsto uvrstili po dvorani z dvignjenimi zastavami, medtem je močno zadonela ameriška narodna himna. Nato se je nadaljevalo z vsakovrstnimi lepimi vajami in korakanju in končno je prišla na vrsto tekma za prvenstvo med vežbalnimi krožki. Tekmovalo je osem krožkov in najvišjo stopnjo ali častno odlikovanje je dobil krožek od podružnice št. 10, ki se imenuje Frances Sušel Cadets, čigar sliko priobčimo v prihodnji izdaji med angleškim čtivom. Kmalu po tekmi so pa nastopile naše deklice v slovenski narodni noši, ki so skupno proizvajale narodne plesne. Vse je bilo pokonci, ko smo gledali na to pestro skupino mladih deklic, preko sto po številu, ki so nam pokazali nekaj prav lepega. Še posebej so pa nastopile deklice iz Joliet in pa Leonard in Eileen Zallar, ki sta plesala koroške narodne plesne. Nato se je nadaljevalo s plesno veselico in srečanje ter pomenki z gosti. Ne more se reči, da je bila ena točka bolj zanimiva od druge ali lepša, ker bilo je vse prav ganljivo in sijajno, za kar najlepša hvala vsem, ki so nastopili na programu kakor tudi vsem zunanjim gostom in našim glavnim odbornicam in še posebno gospej glavni predsednici, katere oseben obisk je gotovo bil v največje veselje ostalim glavnim odbornicam in članicam.

Nedelja 15. septembra je pa bila zopet kakor ena veselica, ki se prične zjutraj in neha pozno zvečer. Vso nedeljo ni bilo časa za odpočitek pač pa zdaj tu, zdaj tam, da se vse vidi in obiše. Popoldne smo se pa sestale v Jugoslovanskem kulturnem vrtu, kjer je sprejel goste gospod predsednik Anton Grdina, ki je posnel skupino tudi na premikajoče slike za kar mu najlepša hvala za prijaznost. To bo še najboljši spomin za mnoge zunanje goste.

Zvečer ob šestih so se pa zbrali naši gostje k skupni večerji v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Road, kjer so je ob pol osmi uri pričel prav lepo izbran program. Dvorana S. D. Doma je bila zasedena do zadnjega kotička, kar je dalo vsem, ki so imeli nastopiti na odru še več poguma in veselja do nastopa.

Prvi del programa je bil posvečen slovenski pesmi. Sopranistka gospa Agnes Žagar je s prvo točko, kupletom, "Kavarica" posvetila krasno petje najljubši ženski pijači "kofetku." Njen močan sopran je napolnil dvorano, da je odmevalo kot iz zvonika. Za njo sta pa nastopila naša slavčica iz Loraina, to ste gospe Angelina Tomšič in Jennie Černe. Peli sta prekrasno skladbo "Divja rožica" in "Jaz bi rad rdečih rož" in pa angleško "Happy Days." Lepših glasov, kot imata te dve pevki si sploh ne more nihče želeli slišati. Iz njunih grl zvrzoli kot se sliši le malokdaj. Go. Žagar in duet je spremljal na klavirju g. Anton Šubelj. Za njima je pa nastopila ljubka hrvaška dekle, članica in kadetka gdč. Margaret Stakich, ki je s svojim močnim sopranom takoj očarala vse navzoče. Zapela je arijo iz opere "Grofica Marica" in pa hrvaško pesem "Kukavica," katero smo slišale vsepovsod na izletu po Jugoslaviji leta 1938. Margaret ima krasen glas in upati je, da bo ž njim imela najlepši uspeh priti do cilja, katerega nosi v srcu vsak dober pevec. Margaret je častno zastopala naše hrvaške sestre, za kar ji lepa hvala. Na klavirju jo je spremljala gdč. Irene Jazbec. Za njo je pa nastopila izborna pevka, sopranistka gdč. Betty Raddell, ki je zapela neskončno lepo pesem "Ave Maria." Pela je kot bi poslušali glas angela, ponižno in čisto doneče se je razlegala prelepa pe-

sem iz njenega grla. Njena spremljevalka na klavirju je bila izborna pianistka gdč. Josephine Terček. Zadnja točka prvega dela je pa bil prisrčan nastop gdč. Eileen Ferkul iz Joliet, ki je zapela in zaplesala v umetnem plesu. Spremljala jo je gdč. Olga Erjavec. S tem je bil zaključen prvi del programa, ki je bil vsem navzočim zelo zadovoljiv.

Drugi del programa pa je bila prekrasna opereta "Mala pevka" pod vodstvom opernega pevca, strokovnjaka na odru in zvezinega dobrega prijatelja g. Antona Šublja. V tej opereti so nastopili čisto navadni pevci, ki so pa pod spretnim podukom gospoda Šublja se prilagodili k svoji ulogi tako popolno, da nam ostanejo v trajnem spominu, ker lepše igrane operete nismo še imeli priliko videti na naših odrih. In s tem je dosti povedano, lepšega poklona se sploh ne more izraziti. Bil je užitek, ki je do vrhunca napolnil naše hrepenenje za lepo petje in lepo dramo. Vsak igralec in igralka je pokazal svoje najboljšje. Lawrence Ogrinc je bil prav dober v vlogi Jošta, ki je bil plemenitaš, ki se je moral podati v vojsko in pri tem sta mu izginili žena in hči, misleč da sta pogreznila v valovih. Vlogo njegove žene je igrala gospa Mary Marinko. Bila je neprekosljiva, svoja čustva je ob vsakem prizoru izrazila s vso resnostjo in milobo. Vse jo je občudovalo, ker bila je res izvrstna v govorjenju in petju. Njena hčerka Zalika, katero vlogo je igrala šarmantna Irene Jazbec je hipoma očarala vse navzoče s svojim ljubkim glasom (sopranom) kakor tudi s srčkanim nastopom. Iz nje je žarela sama ljubezen. Irene Jazbec čaka lepa bodočnost, ako bo nadaljevala v glasbi in dramatik. Sedaj pa nekoliko o našem Damijanu Tomažinu, ki je imel v tej opereti vlogo starega puščavnika. G. Damijana smo že večkrat občudovali na odru toda v tej vlogi pa je pokazal svojo zmožnost še posebno očarljivo. Bil je tako naraven v svoji govorici in kretnjah, da sploh ni nihče mislil, da je kaj drugega kot star puščavnik. Njegov globok bas glas je popolnoma odgovarjal vlogi. Vsi navzoči so močno hvalili njegov nastop.

Vloga pastirice je pa bila v rokah gdč. Angele Kern, dasiravno je bil njen nastop kratek toda bilo je le toliko, da je marsikdo vprašal, čegava je ta dekle, ki ima tako lep glas in nastop. Njo bi radi še večkrat videli in poslušali, ker ima nekaj, kar je naravnost dar božji. Isto popolno so nastopili pastir, to je bil Richard Lavretič, ki nas je že večkrat razveselil s svojim lepim glasom. Potem kmet in kmetica, to sta pa bila g. Frank Rupert in ga. Agnes Žagar, oba močne in lepe postavne in pevca kot se da. Pokazala sta, da se razumeta na lepe nastope kakor tudi na lepo petje, kar je bilo vsem po volji. In pa otročički Barica, Cilika in Miško, to so pa bili Dorothy Švigel, Albina Snebel in Leonard Zallar. Vsi trije znajo krasno peti kakor tudi igrati na odru. Tudi te mlade ljudi čaka lepa bodočnost, ako bodo nadaljevali v petju in glasbi. Joštov sluga Ivan je pa bil g. Anton Podobnik, ki je prav dobro izpeljal svojo vlogo. Da pa je bilo igranje na kitaro tako lepo se pa moramo zahvaliti gdč. Annie Komatar, ki je spremljevala igralce za kulisi.

Ureditev odra je tudi vselej važna stvar in to delo nam je mojstrsko opravil g. Matt Grdina, ki je eden najboljših med nami v tej stroki. Hvala lepa!

Za nazadnje sem pa pustila najboljšje. Namreč največja zasluga uspeha te prve velike prireditve naših clevelandskih podružnic gre pa g. Antonu Šubelju-nu, ker brez njega bi ne bilo tudi te prireditve. Stvar je ta, da to lepo opereto je on priporočal; in naše članice in pa dobri prijatelji so pa prevzeli vlogo in tako se je začelo. Torej vsa čast in hvala našem vrlému prijatelju Zveze g. Antonu Šubelju, ki je s svojo ljubeznijo do lepega petja tudi nam pomagal, da smo zamogle vprizoriti kaj tako lepega na odru. Slovenska ženska zveza bo ohranila požrtvovalno delo naše ga kulturnega voditelja gospoda Antona Šublja vedno v najlepšem in hvaležnem spominu.

In tako so minili dnevi, tako je pozabljeno vse delo in trud, vse je bilo lepo izpeljano, vsi so bili zadovoljni in sedaj nam ne preostaja drugega, kot upati, da bomo spet skupaj prišli prihodnje leto in ponovno napolnili s zadovoljstvom tisti del v našem srcu, ki hrepeni po lepih stvareh na svetu. Živeli vsi, ki ste se odzvali, živeli tisti, ki ste požrtvovalno delovali, živeli naši krožki in živela naša Zveza, njene glavne odbornice, spoštovano članstvo in naše marljive odbornice in članice v Clevelandu!

V mesecu septembru se je vršila še ena lepa slavnost in to dne 8. septembra pri št. 42 v Maple Heights, kjer so članice praznovala desetletnico. Bil je prav prisrčen večer in udeležba lepa. Da bi se le uresničile vse lepe želje izrečene ta večer.—A. NOVAK.

A. L.:

Junška žena

Helen Keller rojena 27. junija, 1880, v državi Alabama, je bila videti povsem zdrav in normalen otrok. Težka bolezen v njenem drugem letu jo je oropala vida, sluha in govora. Gluhonemi in slepi otrok je preživel naslednjih pet let v največji duševni bedi. Pozneje, ko je popisala svoje čudežno življenje, je imenovala najvažnejši dan svojega življenja ono jutro v svojem sedmem letu, ko je dvajsetletna Anna Sullivan stopila pred njo, da bi ji postala vzgojiteljica in na tedaj nesluten način: voditeljica iz teme v luč.

Anna Sullivan je bila kot otrok nekaj časa sama slepa in se je potem izobrazila za učiteljico slepih. Vendar je način njenega pouka Helene Keller produkt njene prav posebne vzgojne darovitosti, da ga lahko imenujemo genijalnega. Ne smemo pozabiti, da so v tistem času slepe gluhone pristiževali popolnoma idioti, ki so bili zapisani večini samoti, večnemu brezdolju. Edino dr. Howe je poskusil poučevati znano Lauro Bridgman in iz njegove metode si je Anna Sullivan sestavila svojo znanost za pouk Helene.

Temelj njenega pouka, njene težke naloge, so bili trije čuti, ki so Heleni še ostali: tip, vonj in okus. Te je bilo treba toliko izvežbati, da so pomagali ubogi učenci iz njene temne samote k soudeležbi na vseh duševnih dobrinah človeštva. S takozvano "prstno abecedo" ji je vsako novo besedo glaskovala s trkanjem (tipkanjem) v dlan. Pri tem delu je učiteljica skušala ravnati s svojo učenko kolikor mogoče tako kakor z normalnim otrokom. To je bilo gibalo

in skrivnost njenega dela. Kakor malemu otroku pri učenju govora vzorno izgovarjamo novo besedo, tako je tu učiteljica učenci govorila z znaki na roko. In zdaj je pomagala vsa moč deključine volje; vse si je prilastila. Prihodnji korak je bil učenje čitanja. Braillejeva pikčasta pisava, v kateri se vsaka črka predstavlja s skupino vzbočenih pik, je odprla Heleni pot v kraljestvo knjig.

Neverjetno se nam zdi, ko slišimo, da je to mlado dekle, ki ne sliši in ne vidi, ob roki svoje vzgojiteljice, ki ji je tipkala profesorjevo predavanje v dlan, obiskovala vseučilišče in kakor normalni študentje delala izpite ob določenem času.

Kar so strokovnjaki dolgo odklanjali, da je možno, to se je posrečilo doseči trdni volji: Helena, ki svojega govora ni slišala, se je naučila govoriti, razločno in glasno, kakor drugi govore. In s tem je dosegla krono svojega junškega življenja in svoj pravi poklic: izboljšati stanje svojih slepih in gluhonemih tovarišev. In v tem pravem svojem življenjskem delu vidi Helena Keller najgloblji pomen svojega, iz teme k luči stremečega življenja.

V njeni knjigi "Midstream" stoje zapisane pretresljive besede, v katerih združuje svojo veroizpoved: "Gospod Bog je storil z menoj, kakor oče z otrokom: udaril me je in mi zakril svojo luč, da bi se ljudje usmili slepih in mutastih. Mene je napravil za usta onih, ki ne znajo govoriti in moja slepota je postala oko za one, ki ne vidijo . . ."

Št. 1. Sheboygan, Wis.—Zadnja seja je bila slabo obiskana, to pa gotovo iz vzroka, ker je prišlo ravno na prvega v mesecu in se članice niste domislile za sejo. Glejte, da pridete v večjem številu na novembrsko sejo. Imele bomo obisk, oziroma pride odlični govornik, ki nam bo povedal o mnogih zanimivih doživljanjih. Ker je ravno na volilni dan, bo toliko boljše, če pridemo skupaj in poslušamo na kampanjska poročila. Ena izmed nas bo šla domov en dolar bogatejša, mogoče čaka na vas.

Najlepša hvala vsem, ki ste tako izvrstno vodile in pomagale pri pardi 6. oktobra. Dobiček je bil namenjen za sestriški dom v Lemontu.

Kakor se vidi imamo zadnje mesece več nevest med nami kot kdaj prej v zgodovini naše podružnice. Dovolite, da še enkrat omenim imena nevest. Bile so: Hermine Prislant, Mollie Vrant, Theresa Mervar, Theresa Zagozen ml., Johanna Zakrajšek. Obilo sreče vsem poročencem. Hermine Prislant sedaj stanuje v Madison, Wis. Vse Te zelo pogrešamo, Hermina!

Naš pevski zbor je priredil veselo presenečenje za našo organistko dne 8. oktobra, ker je obhajala rojstni dan. Igrale smo razne igre in sledil je ples, pri katerem smo imele obilo zabave. Petja tudi ni manjkalo kakor tudi ne okusnih okrepčil. Imele smo se prav dobro!

Naša sestra Meta Eržen je še na bolniški listini. Želimo, da bi skoraj ozdravela. Najlepše pozdrave!

Antonia Retell, predsednica.

Št. 3. Pueblo, Colo.—Drage sestre! Naše seje se vršijo vsako prvo sredo v mesecu v šolski dvorani. Dostikrat se katera izgovarja, da je pozabila, ampak katera se res zanima za sejo, gotovo ne pozabi. Pridite torej na prihodnje seje, ki bodo zelo važne. No-

vembra meseca bomo po seji imele kart pardi. Prosim, da pridete vse. Pri naši podružnici imamo važne stvari za razmotrivati, zato je treba priti skupaj na sejah in se pomeniti, da bomo vse na jasnem. Vsaka stvar se lahko z lepim namenom poravnava in ako nismo pravilno razumele pravila, je dobro, da se z njimi seznanimo.

Ko smo v prvih letih nabirale članice, nismo gledale v pravila, kaj velevalo in določujejo, toda šele kadar smo v zadregi, takrat jih razumemo. Drage članice Slovenske ženske zveze, berite dobro pravila in se ravnajte po njih, ker je veliko lažje se ravnati po njih v začetku kot pa kasneje.

Moja misel je, da ker smo Slovenke tako živo nastopile in se združile v naši novi domovini, smo to storile zato, da smo druga drugi v čast in dober zgled v življenju in ob naši smrti. (Slovenska ženska zveza je še vselej točno izplačala vsako posmrtnino in to na podlagi "burial certificate," ako se pa starost ne vjema z označbo na pristopni listini, to je pa krivda osebe, ki je napačno dala zapisati in ako bi ne bile v tem oziru natančne, bi nas država na zavarovalniška zakonodaja kaj kmalu opozorila, ker to bi bilo netočno poslovanje. In ta postava ni samo v Illinoisu, kjer je naša Zveza inkorporirana, pač pri vseh zakonodajah v Ameriki. Zveza ni imela še za en moment sitnosti pri izplačevah posmrtnin, kjer so bile listine v redu. Marveč je bilo že mnogokrat poslano zahvalno pismo za točno izplačitev, kar je v dober kredit organizaciji. Da bi pa delale izjeme v enih slučajih, kjer je bila dana nepravilna starost, potem bi to morale storiti v vsakem slučaju.

Naša Zveza ima široko srce za vsako članico, katera je pristopila z dobrim namenom in pošteno povedala svojo starost. Žalostno je za vse, ako bomo zagovarjale nedostatke. Pri na-

ših podružnicah imamo lojalne odbornice in zato je dolžnost Zveze, da ohrani njih zaupanje pred vsem članstvom. Podružnice, ki so opustile poslovanje, so pa to storile iz razloga, ker so delavske razmere bile na slabem stališču ali pa se združile z drugo podružnico, da imajo lepšo slogo.

To je bil edini vzrok, zakaj torej na dolgo in široko razlagati v Zarji, ko vendar ni bilo za v škodo Zvezi, pač pa v končno korist. Lepa beseda vselej najde lepo mesto in kjer je prepri in nesloga, je pa za vse stranke boljše, ako se samo ob sebi poravnava, kar se tudi vselej zgodi, samo vzame čas. Zakaj prati grehe in slabosti drugih v javnosti, ko pa vendar nas ne spreobrne v boljše, pač pa napravi sovraštvo, ki je največje zlo današnjih časov. Vaš najboljši prijatelj je tisti, ki naravnost pove, kdaj imate prav ali kdaj napak, ne pa tisti, ki zaradi sebičnih vzrokov zapelje druge, da ž njim potrdijo, da je črno belo.

To smo napisali brez vsakega slabega namena ali pa koga žaliti, ker imamo nalogo paziti za napredek Zveze in pot do napredka se najde v lepem sporazumu in medsebojni sestriški ljubezni. Ured.)

Toliko znamo, da je Slovenska ženska zveza na močni podlagi in to podlago so zložile marljive članice, ki za služijo vse priznanje. Pravila moramo spolnjevati in se po njih ravnati ali žalibog, da jih nismo bolj natančno razumele. Vse smo se izkazale, da je bila potrebna Slovenska ženska zveza za nas Slovenke, le škoda, da ni bila že prej ustanovljena. Naša vrla glavna predsednica je za nas naredila nekaj silno potrebnega, ko je ustanovila to lepo organizacijo, zato ji moramo dati pohvalo in čast.

Mladinski oddelek prav lepo napreduje, ako bodo matere tako naprej držale namreč, da bodo skrbale, da

hčerka pristopi v odrasli oddelek, ko dopolni 14. leto, potem bo za vse koristno. Otroci imajo veliko lepše ugodnosti kot me starejše članice. Matere, držimo skupaj, saj vse vemo, da v mladini je naš napredek.

Ponovno vas prostim, drage sestre, da pridite na sejo in posebno v decembru, ker bo glavna seja in volitev odbora za leto 1941. Pozdravljene!

Margaret Kozjan, predsednica.

Št. 4, Oregon City, Ore.—Minilo je leto, odkar sem pisala dopis v naš priljubljeni ženski list Zarja. Dolžnost me opominja, da se zopet oglasim in poročam o našem delovanju. Počitnice in pikniki so za nami kakor tudi veselice, vse je odjadralo v večnost.

Moj soprog in jaz sva imela tudi nekaj zanimivega v tem letu. Kakor gre mnogo ljudi pogledat Californijo, tako sva šla tja na izlet tudi midva. Lepo je bilo in še posebno v krajih, kjer živijo Slovenci. Bili so zelo prijazni do nas, za kar sva zelo hvaležna. Oglevala sva si svetovno razstavo, kjer sva videla vsakovrstne lepe stvari. Najlepše se zahvaljujema vsem dragim prijateljem, ki ste nama poklonili toliko lepih rastlin, cvetic. Ostali nama boste v dolgotrajnem spominu. Kadar nas pridete obiskat, takrat bova skušala, ako bo mogoče, nekoliko povrniti.

Ko sva se vrnila domov, to je bilo zvečer 8. septembra, so naju pa ženske zopet veselo presenetile. Bila sva trudna in se odpravljala k počitku, ko se vrata naenkrat odprejo in zaslišimo glasno: surprise! Hitro mi je zopet prišlo na misel, da je bilo to za moj rojstni dan. Utrujenost je bila hipoma pozabljena in smo se skupaj veselili do pozne ure. Torej cenjene sestre, težko mi je dobiti primernih besed, da bi jih zapisala, ki bi zadostovale v zahvalo za vašo prijaznost in za darila, katere ste mi prinesle. Najsrčnejša hvala vsem skupaj!

Za poročati imam žalostne novice o nesrečni bolezni, katero voljno prenaša naša sestra Herbst, ki že dolgo časa bolega. Želimo je boljšega zdravja kaj kmalu. Zbolela je tudi sestra tajnica Mary Gerkman, kateri se zdravje počasi vračuje. Želimo, da se skoraj vrnete vse bolne sestre, zopet zdrave med nas. Pozdravljene!

Mary Sekne.

Št. 5, Indianapolis, Ind.—V sredo, 9. oktobra je po več mesečni bolezni preminul Charles Turk, soprog naše sestre, ki je bil bolan več mesecev in se nahajal v Methodist bolnišnici. On in njegova soproga sta botrovala naši zastavi. Vse članice ga bomo ohranile v hvaležnem spominu. Naj v miru počiva. Tebi Mary, kakor tudi ostali družini pa izrekamo globoko sožalje.

V bolnišnici se nahaja Mary Krovšek. Ravno danes, ko pišem te vrstice, se je morala podvreči operaciji. Upam, da bo doma pri svoji družini, predno izide ta številka Zarje.

Dne 19. oktobra smo se korporativno udeležile proslave novega Narodnega doma.

Prihodnja seja se vrši 6. novembra ob pol osmih zvečer. Pozdravljene!

Mary Vidmar, predsednica.

Št. 6, Barberton, O.—Dne 2. oktobra je mirno v Gospodu zaspal tukajšnji rojak g. Joseph Hiti. Pokojnik je bil

velik prijatelj Slovenske ženske zveze, h kateri spadajo njegova soproga Jennie in dve hčerki, Tillie in Jennie, ki sta aktivni članici pri našem vezbalnem krožku. Zato je umestno, da se ga spomnimo tudi v Zarji, katero je visoko cenil in rad prebiral. S pokojnim gospodom Hitjem je umrl mož, katerega izgubo ne bodo občutili samo domači, ampak pogrešala ga bo vsa naselbina. Bil je tukaj star naseljenec, ustanovitelj naše slovenske fare in raznih podpornih društev. Vse skozi je bil zaveden katoličan in vzoren katoliški oče.

V njegovi hiši so bili doma vsi katoliški listi. Vrata njegove hiše kakor tudi njegovo plemenito srce je bilo vsaki dobri stvari vedno odprto. Kako spoštovan in priljubljen je bil pokojni, nam je jasno pričal njegov veličasten pogreb. Prostorna soba, v kateri smo se zadnjikrat poslavljali od njega, je bila od tal do vrha napolnjena z vencijem v zadnji pozdrav. Njegova krsta je bila pokrita z listki za naročene sv. maše. Pogrebno mašo za njim je opravil njegov sorodnik č. g. Hiti iz Waukegana ob asistenci domačega gospoda župnika in gospoda župnika sosedne fare sv. Cirila in Metoda. Po končanih cerkvenih obredih mu je cerkveni pevski zbor krasno zapel žalostinko: "Blagor mu, ki se spočije..." Ob odprtju grobu so mu v zadnji pozdrav plapolale tri društvene zastave in do malega ga je vsa fara spremila na njegovi zadnji poti.

Pokojnik zapušča soprogo in osem otrok, tri sinove in pet hčera, izmed katerih najstarejša je redovnica sester Dominikank, in učiteljica v šoli sv. Petra in Pavla v Doylestown, O. Vsem preostalim izrekamo naše globoko sožalje. Blagemu pokojniku pa večno plačilo pri Bogu...

Teta štoklja se je zopet oglašila v vrstah naših članic. To pot je obdabila sestro A. Ambrozich z zalo hčerko, prvorojenko. Naše iskrene čestitke! Sestra Ambrozich je edina hčerka naše ustanoviteljice sestre Šemrov, ki je postala stara mamica, na kar je zelo ponosna. Hčerka, oziroma vnukinja bo gotovo sledila po lepih potih svoje mamice in stare mamice.

Dne 5. oktobra se je poročila načelnica našega vezbalnega krožka gđc. Anna Wadnjak. Želimo ji vse najboljše v novem stanu. Obilo sreče, zdravja in zadovoljstva nad vsem pa božjega blagoslova. Živela!

S pozdravom!

Frances Osaben, tajnica.

Št. 9, Detroit, Mich.—Naša prihodnja seja se vrši dne 14. novembra v cerkveni dvorani. Na seji v oktobru je bilo sklenjeno, da priredimo dne 1. decembra kart pardi, pričetek ob štirih popoldne. Isti dan ob dveh se vrši tudi naša letna seja in volitev odbora. Zato pridite vse na sejo v novembru, da se domenimo v korist kart pardi, da bo prišlo kaj več v našo blagajno. Kakor veste je bila naša navada, da priredimo vsako leto kart pardi v korist cerkve in ker nismo še tega storile v tem letu, zato je bilo sklenjeno, da plača vsaka članica 50 centov in to svoto bomo poklonile v cerkveno blagajno in s tem se nekoliko oddolžile za cerkveno dvorano, kjer imamo naše seje.

Tiketi za kart pardi v decembru bodo

po 25 centov. Prošene ste, da prinesete dobitke, da ne bo treba vsega kupovat, da bo več dobička za našo blagajno. Pomagajte pri prodaji tiketov ter delajmo vse pridno, da bo boljši uspeh.

Pozdravljene vse sestre!

Angela Stupar, predsednica.

P. S. Lepe pozdrave naši Urni Nežiki, katero bi rada nekaj vprašala. Pri nas smo se že večkrat pogovarjali in ne moremo priti do rešitve te uganke. Nežika, kam deneš takrat, ko greš plesat svojo marelo? To mislimo takrat, ko gresta z Markotom na veselico. Tukaj bi rada nekaj svetovala, kar Ti bo gotovo prav prišlo: Sedaj prodajajo po trgovinah take marele, da jo lahko spraviš v ročno torbico, pa bi se lahko fejest postavila! Pa brez zamere. A.S.

Št. 10, Cleveland (Collinwood), O.—Že na septembrski seji je bilo sklenjeno, da priredimo po seji v novembru kart pardi, to bo na četrtek, 14. novembra. Pridite v velikem številu na sejo. Za kart pardi bo vstopnina samo 10 centov, poleg vsega pa se bo dobil brezplačen prigrizek in kava. Torej vidite, da ne gre za dobiček, ampak le za družabnost. Seja se bo pričela točno ob sedmih zvečer in bo kratka, nakar se prične s zabavo. Vabimo tudi moške in fante, da bo bolj lušno. Najboljši igralci bodo dobili lepe nagrade. Članice se prosijo, da prinesete kaj za dobitke.

Preminula je zopet ena sestra, Margaret Svete, ki je dočakala visoko starost 82 let. Zapušča soproga, ki je približno njenih let kakor tudi odrasle otroke. Naše globoko sožalje prizadeti družini. Pokojna pa naj počiva v miru.

Naša mlada sestra Danica Kompare si je močno poškodovala roko. Ponesrečila se je tudi sestra Rose Simenc. Obe sta pod zdravniško oskrbo. Težko operacijo je prestala sestra Matilda Vidmar. Vsem bolnim želimo hitrega okrevanja.

Dne 5. novembra obhaja svoj rojstni dan naša urednica Albina Novak; dne 26. novembra pa obhaja rojstni dan naša predsednica Frances Tomsich. Želimo jima vse najboljše, da bi še dolgo živeli in delovali v korist Zveze in naroda. Živeli! Pozdrav!

Frances Sušel, tajnica.

Št. 12, Milwaukee, Wis.—Naša okto-brska seja je bila kljub temu, da smo dobile Zarjo šele dne 9. oktobra dobro obiskana. Ponovno apeliram na vse matere, da vpišete vaše hčerke v našo priljubljeno Zvezo. Nikdar vam ne bo žal in naši glavni predsednici pa napravite veliko veselje. Pridite gotovo na novembrsko sejo, kjer boste slišale poročilo o naši prireditvi.

Obiskujte tudi naše bolne sestre: Fannie Novak, Christine Bregant, Fannie Remsko, Mary Ferlitsch in jim olajšajte dolge ure bolezni. Vsem želimo, da bi kmalu ozdravele.

Vse najboljše vsem onim, ki obhajate svoj rojstni ali imendan v novembru! Pozdrav vsem članicam širom Amerike, glavnim odbornicam in podružnicam št. 89 v Oglesby, Ill.!

Mary Shimentz, tajnica.

Št. 14, Cleveland (Nottingham), O.—Lepa hvala glavnemu uradu za dar \$5, katerega je prejela podružnica, ker

smo bile delavne v zadnji kampanji. Pridobile smo lepo število novih članic, na katere je naša podružnica ponosna. Upamo, da pridemo še do višjega števila. Zakaj pa ne?

Naša organizacija lepo napreduje in povsod povemo s ponosom, da pripadamo k Slovenski ženski zvezi, kjer plačamo majhno svoto in dobimo za to malo svoto več kot kje drugje. Samo Zarja je vredna tistega denarja, ki se plača na mesec. Da članice ljubijo Zarjo, je dokaz v tem, ker se takoj pritožijo, ako jo ne dobijo redno ali ako pride par dni kasno. Kakor članice, tako se tudi soprogi zanimajo za Zarjo, za kar moramo dati priznanje naši urednici, ker nam preskrbi zanimivo branje.

Opozarjam vse naše članice na prihodnjo sejo in kart pardi, ki se vrši drugi torek v mesecu, dne 12. novembra in ne na prvi torek kot po navadi, ker tisti dan so ravno volitve in je vsak zainteresiran v potek volitev. Seja se prične ob sedmih zvečer in točno ob osmih zvečer se pa prične kart pardi. Vse članice ste prošene na poset, pripeljte tudi svoje domače, soproge in prijatelje, da bo večja in popolnejša družba, da saj nekaj pomagamo blagajni, ker letos ne bo druge priveditve. Torej ne bo drugih dohodkov, stroški so pa veliki. Pomnite, da tisto, kar plačate na mesec, ne zastopuje za vse izdatke. Torej sodelujmo ob takih prilikah in bomo z vsem zadovoljni.

Prosim članice, da poravnate zao-stali dolg, ker meni je težko zalagati. Jaz moram ob času poslati na glavni stan, da ne bomo suspendirane. Saj veste, da točnost je najlepša in drugače bi ne bilo prav za našo podružnico. Na svidenje!

Frances Medved, tajnica.

Št. 15, Cleveland (Newburgh), O.—Naznanjam vsem našim članicam kakor tudi sosednim podružnicam, da bo naša podružnica praznovala 13-letnico svojega obstoja s plesno veselico dne 9. novembra. Vršil se bo ples po načini kakor ste plesali v starem kraju v kakšni gostilni. Tudi pri nas se bo vrtelo, da bo res vredno pridiť pogledat in marsikateri bo šel še rajši plesat kakor pa samo od strani gledat. Torej, ako si hočete privoščiti en večer prijetne družbe in pa imeti pravo domačo zabavo, potem se kar odločite, da boste prišli v Slovenski narodni dom na 80. cesti v Newburgh. Vljudno vabimo vse clevelandске podružnice od blizu in daleč. Pridite na našo veselico 9. novembra, ker bo zares lušno!

Dalje vam naznanjam, da bosta oba naša krožka pristopila skupno k sv. obhajilu 17. novembra. Pridružimo se jima tudi me žene v velikem številu. Lepo bo za našo podružnico, če ne bo prav nobene manjkalo. Torej si zapomnite 17. novembra.

Zavedno je v Bogu zaspala naša sestra Mary Bradač ter se preselila v boljši kraj. Bog ji daj večni mir in pokoj. Nam pa naj ostane v blagem spominu, da se bomo spominjale njene duše v molitvah.

Naša fara je v tem letu pokazala izvrsten napredek. Sedaj imamo krasno novo cerkev, kjer se zbiramo k službam božjim. Vse to je bilo mogoče doseči pod skrbnim vodstvom našega skrbnega vodnika preč. g. kanonika Omana. Zadnji mesec so praznovali

25-letnico, odkar so naš župnik pri fari sv. Lovrenca. Farani so se zbrali v lepem številu v dvorani, kjer je bilo pripravljeno slavnostno kosilo načast č. g. župniku, oziroma kanoniku J. J. Omanu. Dal Bog, da bi dočakali še mnogo let med nami v zdravju in veselju, ker po napornem delu je dobro imeti tudi nekaj užitka. In mi farani upamo, da bodo č. g. kanonik Oman okrepili svoje zdravje in imeli prav prijetno bodočnost med nami. V naših srcih ste zapisani s zlatimi črkami kot naš dušni pastir!

Mary Hrovat, tajnica.

Št. 16, South Chicago, Ill.—Prišel je čas, ko marsikateri reče "oh, kako bodo dolgi večeri pozimi." Jaz kličem: pridružite se našim keglačicam, pa vam ne bo dolgčas, samo enkrat pridite pogledat, pa vam garantiram, da boste komaj čakale torka večera, ko pridemo skupaj. Sedaj smo dobile več novih mladih moči in med njimi je mnogo veselja, ki človeka kar pomladi. Še par dni pred torkom se veselimo, kako bo spet fletno! Ko pa končamo, je pa zopet zabava, ko se pogovarjamo, kako smo jih podirale in kako je treba kroglo zagnati, da je "strike ali spare." In tudi takrat, kadar gre v graben, ne zgubimo pogum, pač pa je vseeno veselje, ker si vsaka misli: čakaj, drugič bom pa drugače zasukala.

Meni še posebno rada uide tja na stran, kjer moram z desnico metat kroglo, a jaz sem pristno levičarka. Najbolj me pa takrat pogreje, ko eden sam ostane v kotu, tistemu pa kar pravimo Marko in ako ostane samo eden kegelj na sredi, tistemu pa rečemo Nežika, se nam zdi, da ravno tako izgleda, to je odkar je bila v starem kraju, se nam zdi prav štemana, ker jih je več, ki za njo škilijo. Le pridite pogledat, prav gotovo vam ne bo žal, pa še druge pripeljte s seboj. Naš večer je vsak torek; ob deveti uri zvečer imamo rezerviran čas.

Članice tudi prosim, da bi v večjem številu prišle na sejo. Katere niste še videle slike iz Lemonta, katere sem jemala, naj pridejo pogledat, kako so fejš. Iskrena hvala gospej Priland, za obisk v upanju, da nas poseti, ko bomo imele kegljaško tekmo v naši naselbini. S sestrskim pozdravom!

K. Triller, predsednica.

Št. 17, West Allis, Wis.—Oktobrska seja je bila dobro obiskana. Hvala lepa vsem, ki ste prišli. Dalje se zahvaljujem vsem sestram, ki ste darovale in pomagale za lep uspeh naše Vinske trgateve, kakor tudi vsem cenjenim posetnikom za lepo udeležbo. V dvorani je vladala zadovoljnost in veliko veselje. Še je družabnosti in življenja med nami! Pri prireditvah pridejo skupaj ljudje različni, toda vsi za en cilj, namreč da v slogi in lepem spoznanju zaključimo zabavo.

Smo lahko veseli, da smo v novi domovini. V resnici bi pa bilo lahko še boljše, ako bi bili tudi tisti, ki se štejejo voditelje bolj naklonjeni ljudskemu blagostanju.

Prošene ste, da obiščete bolno sestro Mary Anick. Vsem bolnim želimo hiter povratek zdravja in na svidenje na seji 4. novembra zvečer ob pol osmih v cerkveni dvorani. Vas pozdravlja!

Štefania Miklaučić, zapisničarica.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O.—Vljudno prosim vse naše cenjene sestre državljanke, da se gotovo udeležijo pomembnih volitev dne 5. novembra, ko tisočeri zro na povoljni izid in izvolitve svojih kandidatov, predvsem na moža, ki naj bi smotreno in večje vodil Združene države v zadovoljnost vseh! Politika ni na tem mestu, toda moja skromna želja je dati priznanje možu, ki se je že tolikokrat trudil in tudi dokazal, da mu je blagor povprečnega človeka resnično pri srcu.

Mož plemenitih nazorov, predsednik Roosevelt, zasluži, da se ga v teh kritičnih časih ponovno, dasi v tretji termin, kliče v odgovorni urad dežele. Dobro vem, da bi se proti temu tudi prvi ameriški predsednik ne preobrnil v grobu—to kričijo v dan le nevoščljivci. Pregovor pravi: "Dosti grmenja, malo dežja," in to je sploh težko umljivo, da se narod dokazanim dejstvom tako prevarja.

Drugo pa je prijateljska želja videti omenjeni večer polno dvorano vnetih igrancev, da bo zasnovana kart pardi pri naši podružnici imela povoljni uspeh. Zabave bo dovolj! Že sedaj apeliram na vse cenjene sestre, da se prav gotovo udeležite tudi decembrske ali glavne letne seje dne 3. decembra. Do tedaj vljudno prosim vsako posebej, naj poskrbi, da bo gotovo plačan ves assessment, ker želim podati čist in jasen odgovor vsem, v vseh ozirih. Ker imamo priljubljeno "izmenjavo Miklauzevih daril" omenjeni večer, naj vsaka sestra blagohotno upošteva, da smo vse za eno, ena za vse—pripravljene za najboljšo razpoloženje.

K sklepu pa izrekamo gospodu Sodja, banjo-igralcu-umetniku svoje skromne čestitke. Užitka polno slovensko radio uro smo brezdomno imeli omenjeno nedeljo, ko so izpod spretnih rok brzeli zvoki ubranih strun... Njegova mama, naša zvesta sestra Sodja, pač sme biti nad vse ponosna, da ima tako odličnega sina!

Na veselo svidenje 5. novembra na kart pardi, kličem vsem članicam in prijateljem!

Josephine Praust, tajnica.

Št. 20, Joliet, Ill.—Cenjene sestre! Naša seja je bila pohvalno obiskana. Kazale so se slike, ki so obujale spomine na pomembne dneve v Lemontu in v Clevelandu. Priznanje naši glavni tajnici, ki se povsod zanima ter posnema premikajoče slike, s katerimi prinaša prireditve vsem tistim, ki se niso imeli priložnosti osebno udeležiti, drugim pa prinaša spomine na minile dogodke. Torej najlepša hvala za trud in požrtvovalnost gospej Josephine Erjavec.

Kakor beremo po časopisih je to leto več porok kakor je bila navada in tako tudi pri nas. Ker mi niso znana vseh imena, zato mi oprostite, ako poročam samo tiste slučaje, za katere imam poročilo. Toda želim prav vsem obilo božjega blagoslova. Dne 10. septembra se je poročila Margaret Plut z g. Julius Zelko. Margaret je hčerka splošno spoštovane družine Mr. in Mrs. Jacob Plut. Mati Ana Plut je ena izmed ustanovnih članic in večletna tajnica naše podružnice. Dne 28. septembra je bila poroka dveh sester: Frances Dragovan z Jesse Hancock in Mary Dragovan z g. Marcus Bozicevich. Prihajata iz poznane družine Mr. in Mrs. John Dragovan. Meseca

oktobra se je poročila aktivna članica in voditeljica našega pevskega odbora Jennie Zupancic z g. J. Springle; med tem poročencem sta tudi dve naši poznani kegljačici, Anna Puz, ki je sedaj Mrs. Paunovich in se je preselila v Romio, Ill., ter Julia Tusek, ki se sedaj piše Mrs. Torkar in živi na East Side; 5. oktobra sta si obljubila večno zvestobo Bernardine Gasparich in Albert Terlep, katerih materi sta obe naše članice; poročila se je tudi Anna Petek z g. Frank Zeleznik. Vsem zakoncem želimo, da bi imeli srečno bodočnost!

Delj časa boleha sestra Rose Lausch; operacijo je srečno prestala Mary Styrysik. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravlja.

Umrila je gdč. Lucille Umek, ki zapušča žalujoče starše, dva brata in tri sestre. Naj ji sveti večna luč. Družini pa izrekamo naše sožalje.

Na zadnji seji smo imeli gosta, namreč naša ustanoviteljica in večletna glavna odbornica Barbara Kramer iz San Francisco, Cal., in Mary Fritzel iz Pueblo, Colo., ter njena sestra iz Chicago, Ill. Po seji smo se dobro zabavali in se znašli še na pikniku, kar je preskrbel naš šofer g. Joseph Erjavec, za kar mu najlepša hvala. Naša želja je, da se zopet ustavite pri nas, kadar boste na potovanju. Hvala lepa za obisk.

Kot je že več let navada, da priredijo ženska društva veselico, oziroma Card party, pred Zahvalnim dnem, v korist cerkvene blagajne, tako bomo tudi letos storile svojo dolžnost. Vabljeni ste vse članice in farani na obilno udeležbo, ker namen je blagega pomena, torej priskočite na pomoč. Uspeh te prireditve je za korist vsej fari.

Vabljeni ste na prihodnjo sejo, kjer poste slišale poročilo o prireditvi 20. oktobra, katera se je vršila pod pokroviteljstvom štirih ženskih društev v naselbini. Končno pa želimo vse najboljše naši urednici, ki bo obhajala svoj rojstni dan v novembru.

Srčen pozdrav vsem članicam!

Josephine Muster, tajnica.

Zahvala

Najlepša hvala gospej Hrastar iz Clevelanda, nas je peljala na dom g. Kozjana. Hvala njegovi soprogi in gospej Valenčič, ki sta nama prijazno postregli. Hvala tudi gospej Klemenčič, Herbst in Vrhovnik za obisk pri g. Kozjanu, kateri se še posebej zahvaljujemo za vožnjo po Clevelandu.

Barbara Kozjan in Anna Cindrich.

NA VERNIH DUŠ DAN

V blag spomin sestre Catherine Judnich

Ko boste dobile v roke to izdajo Zarje bomo že praznovali praznik Vseh Svetnikov. Toda predno mine ta praznik, že molimo in v cerkvi pojemo žalostinke za mir in pokoj duš, katere so se zavedno ločile od nas.

Po pokopanih vidimo na stotine lučic na grobovih. Čez dan in ponoči hite sorodniki prižigat svečke na čast onim, kateri ležijo pod grudo.

Naš slovanski narod ima zlasti to lepo navado, da se spominja umrlih na ta način. Navado smo prinesli iz stare domovine.

Tu pri nas v Jolietu, kjer imamo Slovenci svoje lastno pokopališče, ki spada k fari sv. Jožefa, vidimo leto za letom isti večer mnogo takih lučk br-

leti. Nešteto naših ljudi obiskuje grobove svojih dragih, tako da so postali nato pozorni še tuji narodi, drugoverci, kateri nimajo takih navad, vendar se jim lep vidi naš običaj ter postajajo na pokopališču avtomobil za avtomobilom, da vidijo, kako Slovenci častijo spomin svojih umrlih.

Letos bo tudi prvič na Vseh svetih ležala v hladni grudi naša sestra Catherine Judnich, prej stanujoča na Hickory Street, katera je bila poklicana v večnost dne 17. avgusta, tega leta.

Catherine Judnich je bila članica št. 20 v Jolietu. Sicer ni bila ustanoviteljica, kajti takrat nas je bilo le 14 ustanovnih članic, toda pokojna sestra Judnich je bila 15, oziroma prva članica, katera je pristopila po ustanovitvi.

Prva leta, dokler je bila še pri zdravju, je vedno hodila na seje, malokdaj, da bi njo manjkalo. Njena beseda je mnogo zalegla med nami. Imele smo spoštovanje do nje. V njej smo imele oporo, ko se je naša podružnica po 15 mesecih ustanovitve majala, ko je divjal vihar, je ona stala med nami neomajeno, bila je kakor skala.

Lahko bi o tem opisala še mnogo o pokojni Judnich, toda naj omenim samo nekaj. Bila je pred leti predsednica veseličnega odbora. Prireditve so prav dobro uspele pod njenim vodstvom. Spominjam se, kako je tikete prodajala, in ker sem jih imela takrat tudi jaz v obilici, sem se ustavila na našem Broadwayu, mislila sem, "začela bom kar tu, ker je največ naših članic," pa povsod so mi povedali: "Ja, smo že kupile od Mrs. Judnich."

Tega dogodka se je spominjala tudi pokojna ravno 10 dni pred njeno smrtjo, ko sem jo obiskala z našo tajnico Mrs. Muster. Čeravno zelo slabotna, je vzela v misel tiste dni. Takrat sva jo videle z Mrs. Muster nazadnje. Smrt jo je rešila iz dolge bolezn.

Tako nas je zapustila ena izmed naših prvih boriteljic pri naši podružnici. Radi tega ni več kot prav, da nji posvetim ob prazniku Vernih duš nekoliko spomina. Naj v miru božjem sniva večno spanje, med nami članicami bo pa zavedno zapisana kot ena neumornih sotrudnic v blagor Slovenske ženske zveze.

Ranjka zapušča eno hčerko, Mary, poročeno Kren, sina in soproga, ter sestre Mrs. Anna Grayheck, Mrs. Rose Mutz, Mrs. Agnes Kozuh in Mrs. Mary Selnikar. Vse omenjene so tudi dolgoletne članice naše podružnice. Zapušča tudi več drugih sorodnikov. Vsem tem moje iskreno sožalje!

Josephine Erjavec.

Št. 21, Cleveland (West Park), O.—Kar naenkrat bo leto 1940 za nami. Narava že naznanja, da se približuje zima in božič. Zato smo na zadnji seji sklenile, da bomo priredile nekaj prav mičnega za naše mlade članice. Pri naši podružnici priredimo vsako leto Miklavžev večer, letos bomo pa priredili večjo zabavo skupno s pevskim zborom "Zvončki." Vprizorjena bo lepa igra, da bodo otroci imeli prav poseben užitek. Sestra Cecilija Brodnik je nam obljubila, da bo ona naučila otroke prav domačo božično igro, pri programu ji bo pomagal g. Louis Šeme. Torej bo letos pri nas nekaj prav imenitnega. Razume se, da bodo naši Zvončki peli kakor znajo samo naši

zvončki. Prireditev bo 15. decembra. Že sedaj priporočam vse naše malčke Miklavžu, da bi jih obdaril z lepimi darili. Torej ne pozabite dan 15. decembra!

Naša marljiva predsednica Mary Hosta bo obhajala svoj rojstni dan v novembru. Želimo ji še mnogo let zdravja in sreče ter uspešnega delovanja med nami za Slovensko žensko zvezo. Isto želimo naši marljivi podpredsednici Ani Sustaršič, ki bo tudi v novembru slavila svoj rojstni dan. Bog naj poplača z dobrim zdravjem in srečo za vse, kar ste dobrega storile za našo Zvezo!

Vabim vse članice na prihodnjo sejo. Pozdravljene!

Ančka Pelcic, tajnica.

Št. 23, Ely, Minn.—Seja meseca oktobra je bila precej dobro obiskana. Imele smo igro po centu. Ker so bili trgovci radodarni in nam darovali mnogo predmetov, zato nam je ostalo dovolj reči, da bomo imele enako igro zopet po novembrski seji. Vse te reči sta nabrali naši pridni odbornici, sestri Burgant in Mary Novak, katerima se prav lepo zahvaljujem za požrtvovalno delo. Posebno pa se zahvalim vsem tistim, ki ste darovali v korist naše blagajne. Obiščemo vas, ko bomo kupovale purane in druge potrebščine za naše igre prvo ali drugo soboto v novembru.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da mora vsaka članica kupiti za 50 centov tiketov, za to bo lahko igrala štirikrat, če pa noče sama priti na igro, pa lahko tikete proda drugim. Upam, da je dovolj jasno povedano.

Letos je smrt zelo zaposlena v našem mestu. Pobralla je iz naše sreče dve dobri članici in to sta Frances Koščak in Mary Grebenc. Dalje sta preminula Joe Ruzich in g. Lasel. Zbrale smo se pri skupnih molitvah in jih spremile k zadnjemu počitku. Bog jim daj večni mir in pokoj. Preostale družinam pa iskreno sožalje.

Prav lepa hvala glavnemu uradu za poslano nagrado. Želim, da bi imele še več napredka in uspeha v prihodnjici. Vse smo bile presenečene nad sijajnim zaključkom Zlate kampanje, kar znači, da je naša voditeljica gospa Prislund povsod člana. In to ni več kot prav, ker ona je res blaga duša. Želim, da bi obhajala še drugo 50-letnico v zdravem in veselim življenju.

Hvalevredna je tudi voditeljica Zlate kampanje, ki je gotovo nad vse vesela velikega napredka. V poročilu smo brale dolge vrste pridnih agitatoric, kar nas je vse navdušilo za prihodnje leto, ko se bo zopet otvorila nova kampanja. Iskrene čestitke prav vsem, ki so se potrudile ter toplo dobrodošlico vsem novopristopim v nadi, da bodo ostale zveste članice naše dične Zveze!

V Zarji sem brala, da je bila bolna sestra Kunstek. Bog Ti daj kmalu ljubelega zdravja, ki je največje bogastvo na svetu. Žal mi je, ker sem bila malo pozna z voščilom sestri Lenich za njen rojstni dan. Želim Ti vse najboljše in dolgo življenje.

Meseca avgusta smo imeli American Slovenian Association parado, pri kateri so nastopile naše male deklice v narodni noši. Gospe Anna Lunka in Pauline Hren sta nosili naslov "Članice Slovenske ženske zveze" in za njima je korakalo 35 malih deklic. Hvala le-

pa materam, ki ste tako lepo opravile deklice in vsem, ki ste k temu pripomogle. Pozdravljene!

Mary Shepel, predsednica.

Št. 24, La Salle, Ill.—Udeležba na zadnjih seji par sejah je bila zelo majhna, ne vem kaj je vzrok, saj ni več vročine in tudi ne premrzlo vreme, da bi ne mogle priti. Vreme imamo pa že tako prijetno, da ne more biti boljše. Sestre ne pozabite na sejo 3. novembra v navadnih prostorih.

Leto se nagiba h koncu zato mi oprosite, ako zopet nadlegujem tiste, ki dolgujete na mesečnini, da se oglasite in poravnate zaostali dolg.

Poročila se je sestra Fannie Dolenc. Za ženina si je izbrala dobro poznanejo Johna Terselič iz Chicage. Želimo jim obilo sreče in veselo bodočnost. Vsem bolnim članicam želimo ljubelega zdravja.

Na svidenje na seji! Pozdrav!

Angela Strukel, tajnica.

Št. 25, Cleveland, O.—Cenjene sestre! Približal se nam je slavni mesec november, v katerem praznuje naša podružnica svoje obletnice. Čas res hitro beži! Ni dolgo tega, ko smo obhajale desetletnico obstoja in že je tukaj dvanajstletnica. Kakor vsako leto tako bomo tudi letos imele slavnostno prireditev in letos bo ta praznik na nedeljo 24. novembra. Naš izobraževalni klub ali takorekoč dramski klub katerega predsednica je gđ. Frances Bogovich je na delu že delj časa, da bo program čim lepši. Izbrana je prav zabavna igra, katere režiser je naš mojster g. Damijan Tomažin, soprog naše predsednice. Če se radi iz srca smejete, potem bo vam gotovo ugajala zanimiva igra v kateri bodo nastopili naši spretni igralci katere vselej radi gledamo, ker igrajo tako dovršeno. Po igri bo pa ples in domača zabava. Vstopnina za ves program in ples bo samo 35 centov. Vrši se v Knausovi dvorani, začetek ob pol osmih zvečer, točno, da bomo imeli več časa potem za zabavo. Isti večer bomo imele na razstavi lepe nagrade za katere so se potrudile članice našega mladinskega oddelka. Saj ste jih videli v Euclid Beach parku ob času mladinskega tabora SZZ in tudi pri paradah kako se postavijo. Zelo bodo vesele, ako bomo pokazale naše zanimanje do njih. Torej v nedeljo 24. novembra gotovo rezervirajte za proslavo naše 12 letnice v Knausovi dvorani!

Vsem bolnim članicam želimo ljubelega zdravja in še posebej sestri Gartroza, ki boleha že delj časa. (Ravnokar je prišlo k nam poročilo, da je gosa Mary Otoničar postala že v drugič stara mamica. V družini Rudolfa Otoničar so namreč dobili že drugega princa! Čestitamo. Ured.)

Na zadnji seji smo razmotrivale glede šivalnega kluba. Rečeno je bilo, da bomo kupile blago in sukance iz blagajne in potem začele s sestanki po domovih kjer bomo šivale vsakovrstne lepe stvari, katere bomo potem razstavile v dvorani ter razne predmete oddale v korist podružnice. Katera bi se rada pridružila k šivalnemu klubu, naj gotovo pride na sejo v novembru, da se domenimo za prvi sestanek. Na svidenje na seji 11. novembra in potem na veselici 24. novembra. Pozdravljene!

Mary Otoničar, tajnica.

PRIJAZNA ZAHVALA

Za četrti letni mladinski tabor naših vežbalnih krožkov v Clevelandu, smo izdali prav lepo spominsko knjigo, v kateri je kratko opisana tudi zgodovina in slike naših vežbalnih krožkov in mladinskih skupin v uniformi in narodnih nošah. Knjigo so zelo lepo uredili in tiskali pri tiskarni Ameriška Domovina, kjer se tiska naša Zarja. Te knjige so iste velikosti kot je Zarja in se prodajajo po 25 centov, kar deloma pokrije stroške tiskanja. Nekaj teh knjig smo tudi poslali na naše oddaljene podružnice. Ako bi katera članica ali podružnica rada nekaj izvodov te zgodovine, lahko pišete na uredništvo Zarje.

Ob tem času se najlepše zahvaljujemo vsem pridnim odbornicam in članicam, ki ste se potrudile nabrati lepo število oglasov. Še posebna hvala pa spoštovanim trgovcem, ki so bili naklonjeni in požrtvovalni v tem oziru. Našim clevelandskim podružnicam toplo priporočamo, da kupujejo pri teh trgovcih in so naklonjeni tistim, ki so tudi do nas radodarni in nas podpirajo ob vsaki priliki.

Dalje tudi najlepša hvala vsem odbornicam in članicam, ki ste pomagale, bodisi na en ali drugi način ob času raznih prireditev. Brez vaše velike pomoči bi ne bilo mogoče priti do lepega uspeha, zato poklon in najlepša hvala prav vsaki dobri in zvesti članici in odbornici, ki je količak pomagala in še posebno pa tistim, ki ste se veliko trudile in bile gostiteljice našim prijaznim gostom, ki so nas obiskali tekom meseca septembra. Vsi se počutimo boljše, da smo imeli priliko si pridobiti nove prijateljice in deliti naše veselje z njimi. Vsem skupaj tiščera hvala za vso naklonjenost, za obisk in za vso izkazano prijaznost.

Upamo, da ste bili zadovoljni z nami, in da se vrnete prihodnje leto. Še posebni poklon naši spoštovani glavni tajnici, ki je vseskozi pazno oglaševala naše prireditive in lepo uredila za obilen poset članic iz srednjega zapada.

Bog vam plačaj za vse!

Pripravljali odbor.

FRANCES PONIKVAR:

DRŽAVLJANKE, VSE NA VOLIŠČE
5. NOVEMBRA!

V sodobnem času bi se morale me ženske veliko bolj zanimati za javne politične probleme, ker nas zadene ista naloga in dolžnost kot moške, zato ker imamo iste pravice. Seveda, zato pa mora žena tudi razumeti vladne zakone ali jih vsaj dobro poznati, da jih vpošteva ne le sama, ampak jih tudi drugim pravilno tolmači. Zato ni pravilno, da naše žensstvo, mnogokrat še ne pogleda na strani v časopisih, kjer je pisano o kakih novih zakonih, državni upravi ali resnem delu za splošno korist. Mnogo je važnih zadev, zlasti onih, ki se tičejo ženskih vprašanj in za katere bi se morale vse zanimati. Kakor pri družini, kjer pravi pregovor, da žena podpira tri vogale pri hiši, tako bi lahko bilo tudi v širšem krogu v obliki države.

V javnem delu da žena lahko še nekaj drugega, kakor pa mož: Oplemeniti mora javno življenje! Zato si za svoje delo izbere prav one plati javnega dela in javne skrbi, ki jih mož zanemarija, ker jih ne doume in se za-

to pač ne more ogreti zanje. Veliko stvari je, ki se ne da delati le s suhimimi paragrafi, ampak z žensko uvidnostjo, z ljubeznijo. Da bi pa žena pravilno vršila take stvari, ji je potrebno širše znanje o zvezah in stikih skupnega življenja, za vse moči, ki so v njem in za splošno vodstvo države.

Dandanes živimo v važnih časih, menda še nikdar ni bil svet v tako čudnem preobratu. Važne za nas v Ameriki bodo še posebno letošnje predsedniške volitve, ki so pred durmi. Sedaj bo imela vsaka ljubiteljica prave demokracije priliko oddati svoj glas za moža, ki je na strani delavca in ki je že mnogo storil za brezposelne. Ta mož je naš sedanji predsednik Roosevelt, kateremu utripuje srce za večje blagostanje, svobodo in srečo. Poslužimo se svoje volilne pravice 5. novembra in naj ne bo nobene, ki bi zanemarila državljansko dolžnost.

Št. 27, North Braddock, Pa.—Dolgi zimski večeri so tukaj, zato glejmo, da dobro prečitamo Zarjo, kjer bomo našle mnogo podučnega berila.

Pri naši podružnici je teta štorcklja obiskala dve naši članici; pri sestri Frances Kuntič je pustila krepkega sinčka in pri Rose Božič pa zalo deklico. Vse je veselo in zdravo, hvala Bogu. Obe materi sta prejeli dar od podružnice. Čestitamo!

Dne 5. novembra bo praznovala svoj rojstni dan naša urednica Albina Novak. Pošiljamo ji iskrene čestitke in želimo še na mnogo let sreče in zdravja. (Vi imate pa zares dober spomin. Hvala lepa in Bog vas usliši. A. N.)

Prvi dan v novembru obhajamo praznik Vseh svetnikov. Drugi dan v novembru pa je posvečen Vernim dušam. Pojdimo ta dan na pokopališče, kjer počivajo ostanki naših dragih in v duhu premišljujemo o časih, ki so bili tako lepi, ko so bili med živimi naši dragi sorodniki in prijatelji. Obudimo spomin tudi na naše drage, ki počivajo onkraj morja. Oh, kako bi radi obiskali mirodvor, kjer počivajo naši domači ali to je nemogoče, zato pa molimo za nje. Molimo tudi za duše vseh pokojnih sester naše Zveze. Spomin na umrle sestre naj bo vedno svež med nami. Upajmo, da pride čas, ko se snidemo nad zvezdami, tam gori pri Vsemogočnemu v miru božjem.

Na svidenje na prihodnji seji. Prosim posebno tiste članice, ki dolgujete na mesečnini, da pridite plačat, ker leto gre h koncu in tajnica želi imeti knjige v redu. S pozdravom!

Anna Tomasić, predsednica.

Št. 30, Aurora, Ill.—Oktobrska seja je bila zopet prav povoljno obiskana. Tako je prav; več nas pride, več bomo ukrenile v dobrobit podružnici in Zveze. Naša predsednica in blagajničarka sta imeli mnogo lepega in vzpodbudnega za povedati od Clevelanda, kjer sta posetili Zvezin dan 14. septembra. Prava: "Nikdar ne bova pozabili, kaj vse sva lepega videli!" Bili sta tako navdušeni, da bosta ob prvi priliki tudi pri naši podružnici ustanovili vežbalni krožek. Le korajžjo dekleta! Saj vas bomo me starejše podpirale, kar bo v naši moči. Seveda brez truda in težav ne bo šlo, ako bomo pa skupno držale, se bodo pa vse ovire in težave preokročile.

Kako lepo piše g. Anton Grdina v

oktobrski Zarji! Dobro bi bilo, da bi vsaka članica vsaj dvakrat prebrala dotični članek. Ko bi imeli med nami več tako požrtvovalnih mož kakor je g. Grdina, potem bi ne bilo take miselje po svetu.

Dne 25. septembra smo imele kart in banko pardi, ki se je prav dobro obnesel in naša ročna blagajna se je s tem nekoliko opomogla.

Vsem bolnim članicam želim ljubega zdravja. Pozdrav do vseh članic!

Mary Fajfar.

Krasen zgodnji jesenski dan! Sedim in pišem za reko in občudujem krasno naravno sliko, ki se mi zdi, da je prav lepa priglaha naši Zvezi. Poslušajte: Voda je široka, da ne poznam človeka na nasprotnem bregu. Ravno kar pa so priskakljali trije fantiči ter se najbrž pogovarjajo ali bi šli v vodo na veliko staro vrbo, katere eden izmed vrhov v štrli daleč sem nad vodo. Odločili so se za vrbo; že plezajo vsak v svoj vrh, eden se ustavi in se vsede na vejo, da se bo še bolj komodno gugal, pa: cop! Pade na tla in majhno je manjkalo, da ni padel v vodo. Tovariša sta se gotovo ustrašila, ker že hitita po debelu navzdol pomagat padlemu. Fant na tleh, videč, kako hitro drsita dol, skoči pokonci, zavihti roke, zagradi vejo in že pleza proti tovarišema kot da hoče reči: "Hvala lepa, prijatelja, ker mi hočeta pomagati, če tudi se nisem pobil." In že zopet plezajo vsak v svoj vrh. Od juga gori ploveta dva čolna, v katerih mladina veselo prepeva, kar vidi se, da v zdravem telesu biva zdrava duša. Eden izmed čolnov se je pravkar skrnil med dva otoka. Na enem otoku je celo hišica in vrt za zelenjavo. Nebo je jasno, voda mirna, da se krasno zrcali v njej drevje in grmičje, ki tako lepo spreminja listje v zelenordeče-rjavo barvo.

Naša Zveza je torej kakor reka, ki teče in raste naprej in naprej. Dva otoka imenujem glavni urad in uredništvo, kamor se tako hitro stekajo vsi spisi in dopisi, hišica v vrtu je pa kaj lepa podoba glavnega urada, odkoder nam vedno prihajajo sveži in koristni nauki in nasveti. Vsa zelenjava pa se mora prinesiti v hišico, to je v Zarjo, od tam pa dobi vsa družina, oziroma članstvo navodil, kakršne potrebuje poštna slovenska dekle ali žena.

Trije fantiči se posvetujejo prav kakor članice, kaj bi bilo boljše napraviti, potem se podajo na odločeno delo ter ga izborno dovrše. In kakor ta dva fanta, ki sta drsela po debelu navzdol pomagat fantu, ki je padel, tako je tudi članstvo Zveze pripravljeno pomagati kjerkoli je mogoče.

Naj torej Zveza raste in se razcvita, da bo imela še večjo in lepšo sliko v naravi!

Frances Kranjc.

Št. 31, Gilbert, Minn.—Vem, da naše članice težko pričakujejo, da bi brale kaj novic iz Gilberta. Pa sem zelo zaposlena, ker moj oče je resno bolan, to je Joe Bablič. Imamo mnogo sorodnikov po širni Ameriki, zato je prav, da tukaj omenim o boleznih očeta, ker nimam časa vsem pisati.

Naznanjam, da je dne 29. septembra, 1940 preminula naša sestra M. Hofner iz Elcor, Minn. Naj ji sveti večna luč. Vsem sorodnikom naše sožalje.

Imamo tudi več bolnih članic. Že-

lim, da jih članice obiščete. Dolgo časa že boleha sestra Tanko, ki se zdravi na svojem domu. V bolnišnici v Virginiji se pa nahaja sestra F. Francel. Upamo, da se kmalu povrne na svoj dom na Gilbert. Vsak bolnik je vesel obiska svojega prijatelja, zato vas prosim, da obiskujete bolnike.

Naše seje se vršijo vsako drugo nedeljo v mesecu v Community Center ob treh popoldne. Ne pozabite priti na glavno sejo, ker imamo mnogo važnih točk za ukreniti.

Pozdrav vsem skupaj!

Theresa Prosen, tajnica.

V spomin moji sestrični in najboljši prijateljici

Kako naj se izrazim, ker moja roka ne more popisati vse, kar želi povedati srce. Tebi, Mary, ki počivaš v črni zemlji že tri leta. Odsla si od nas skozi skrivnostna vrata, za katero ne more naš pogled. Niti ene same besede nisi rekla nam v slovo, temveč nas zapustila mirno in hitro.

Mary Kraker

Ko sem Te zadnjič videla v bolnišnici, bila si voljna in pripravljena, da sprejmeš vse kar Ti pošlje Najvišja oblast, vendar polna upanja, da se Ti zdravje povrne. On, ki vodi naša pota, je sklenil drugače. Le za kratek čas so Te prinesli v svoj domek med Tvojo družino in med Tvoje prijateljice, da se poslove od Tebe. Prazna in pusta je hiša, kjer žaluje Tvoja mati in oče, ljubljeni soprog in Tvoji dragi otročiči, katere si tako srčno ljubila. Le Tvoja slika nam je še ostala v spomin. Kakor, da slutiš, da odhajaš, si nam poklonila sliko le malo dni pred smrtjo.

V Svetem pismu je zapisano, da najde zaklad, kdor najde pravega prijatelja. Ti si bila svojim prijateljem res pravi zaklad. Veselila si se z nami, ko smo bili veseli in jokala z žalostnimi, svetovala v dvomih, pomagala v sili.

Da si bila angelj, so dejali ob Tvojem grobu in res ne najdem primernejše označbe zate. Neizgovorene besede žgo v srcu, a danes jih ne čuješ več. Morda pa . . . Morda pa boš sedaj bližji kot kdajkoli! Vemo, da sedaj prosiš za nas pri Njem, h kateremu si odšla!

Theresa Prosen.

PRI MAMICI

Hladna jamica mi je ugrabila najsvetejše, kar sem imela na zemlji: ugrabila mi je mojo dobro mamico. In danes grem k njej, da ob njenem grobu izjočem vso trpkost mojega življenja. —

"O mamica! Ti si srečna! — Med cvetjem spiš na lahno kakor da sanjaš. — Mamica ti moja, ugrabljena ljubezen srečnih otroških let. Oh, zakaj si odšla tako hitro Tvoj otrok je sedaj brez mamice. Nikogar ni na široki zemlji, ki bi ga ljubil, kot si ga znala le ti!"

In padale so prve grenke solze spoznanja na hladni grob mamice. — Zatrepetali so nežni snežinki kakor da plakajo z mano. —

Tedaj sem se spomnila svoje druge Mamice, ki ljubi vse trepeče in uboge.

In v duši mi je zavladal nov, sladke mir.

"O Gospa moja, o mati moja, Marija!" — Vigred

Št. 33, New Duluth, Minn.—Seja v oktobru je bila bolj slabo obiskana. Med nami je vse premalno zanimanja za seje. Sklenjeno je bilo, da se odslej ne zalaga za članice iz blagajne. Ako nimate dva meseca plačan assesment, sledi tretji mesec suspendacija, to pomeni, da morate v bodoče paziti v tem oziru. Že večkrat se je zgodilo, da tajnica založi za članico za tri ali štiri mesece, potem pa članica pusti vse skupaj in tako ostane dolg in potem trpi naša blagajna.

Dalje je bilo sklenjeno, da bomo imele po prihodnji seji takozvani "dime" party. Prosim, da se vse udeležite, ker zabave bo obilo. Torej na svidenje drugi četrtek v novembru in ne pozabite prinesiti en dajm v dober namen, kar bo nekaj novega za nas.

Pozdrav vsem članicam!

M. Shubitz.

Št. 37, Greaney, Minn.—Fiknik, katerega je podružnica priredila v avgustu, je povoljno uspel, dasi je dopoldne deževalo, popoldne je pa bilo hladno vreme. Z dobičkom smo poravnale račun, ker smo dale napraviti novo kuhinjo pri dvorani kakor tudi baro za točiti pljačo. Torej hvala vsem za sodelovanje.

Dne 22. septembra smo priredile lep "shower" pardi za hčerko naše tajnice, Mary Udovich, ki se je poročila. Udeležilo se je lepo število članic, ki so prinesle lepa darila. Vsem skupaj najlepša zahvala. Mlademu paru pa želimo obilo sreče in zdravja v zakonskem stanu.

Hitro se nam približuje zima in imele bomo samo še par sej v dvorani, potem pa prenehamo in mesečno pošiljamo ali pa prinesemo na dom tajnice. Lepe pozdrave vsem skupaj!

Anna Rent, predsednica.

Št. 38, Chisholm, Minn.—Najlepša hvala za zlato broško, katero sem prejela kot darilo za tri nove članice v odrasli oddelek in eno v mladinski oddelek. Naši predsednici gospej Marie Prislund pa izrekam čestitke k njeni 50-letnici. Dal Bog dočakati stoletnico, da bi še mnogo dobrega storila v prid slovenskega ženstva v Ameriki!

Ker so nastopili že precej dolgi večeri, vabim vse članice naše podružnice da se udeležite prihodnje seje. Imele bomo nekaj zabave z igranjem kart in serviran bo tudi dober prigrizek. Torej na svidenje na prihodnji seji. Pozdrav!

Mary Knaus, predsednica.

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O.—Zadnja seja je bila prav živahna; škoda, da ni bilo več članic prisotnih.

Srečna je bila Bertha Stopar, ker pa je bila odsotna, se svota poveča za prihodnjo sejo. Po seji smo imele prav lepo zabavo, žal naj bo vsem, ki ste zamudile.

Drage sestre, poslužite se mesečnih sej. Dvorana se vzdržuje v ta potrebni namen iz vaših prispevkov in priznam, da bi bilo vsestransko zadovoljstvo pomembnejše, da so vsi sedeži zasedeni. Pridite v lepem številu na prihodnjo sejo, ker bo nekaj posebnega,

kar nismo mogle rešiti na zadnji seji. Vsem bolnim želimo skorajšno okrevanje. Na svidenje na seji prvi torek v mesecu, 9. novembra v navadnih prostorih. Pozdravljene!

Anna Stopar, tajnica.

Št. 42. Maple Heights, O.—Na 10-letnici, katero smo obhajale dne 28. septembra, smo se prav dobro imeli. Na tem mestu se zahvalim cenjenemu občinstvu za obilni odziv našemu vabilu. Posebna hvala sosednim podružnicam Slovenske ženske zveze, št. 15, 73, 47 in 25. Bile so zastopane prav v lepem številu. Tako je prav, podružnice si morajo iti povsod na roke! Še enkrat hvala vam!

Hvala pa tudi gospodu Zormanu za lepi nagovor nam v spodbudo kakor tudi Lillian Legan za krasni nagovor ter Bernice in Joseph Kastelic za petje. Zapela sta prav ljubko pod vodstvom gospoda Zormanu. Hvala vsem. Tudi pevsko društvo Planina, pod vodstvom gospoda Kogojca ml. nam je zapelo par prav lepih pesmic. Najlepša hvala vam.

Da ne pozabim omeniti našo najboljšo vneto delavko za Slovensko žensko zvezo, namreč gospo Albino Novak. Ona je bila duša programa. Pod njenim vodstvom mora vsaka prireditev dobro uspeti. Sprejmite srčno zahvalo od nas. (Hvala za za vso prijaznost. Bilo mi je v čast biti med vami. A. N.).

Najlepša hvala tudi naši vrli prvi podpredsednici gospej Frances Rupert za pomenljiv govor.

Hvala tudi muzikantom pod vodstvom gospoda Louis Simončič. Prav dobro so igrali. Končna hvala gre pa tudi našim delavkam in kuharicam, ki so se potrudile, da so postregle vsem cenjenim gostom.

Drage članice! Zopet se je približal mesec december. Kakor veste, se vrše v tem mesecu glavne seje. Zato prosim članice, da bi se prav vse udeležile naše glavne seje, ki se vrši dne 3. decembra. Posebno so vabljeni naše nove članice, da pridejo na glavno sejo. Kakor veste, se bo volil odbor za leto 1941, zato pridite prav vse. Da pa nam ne bo preveč dolgčas, je obljubila naša predsednica gospa Prhne, da bo nekaj prav dobrega spekla za tisti večer, ta novega bomo pokusile; zato naj nobene ne manjka na tej seji! Pozdrav!

Theresa Glavic, tajnica

Zahvala

Najlepša hvala vsem podružnicam, ki so se odzvale na proslavi 10-letnice obstoja naše podružnice št. 42 v Maple Heights, O. Iskrena hvala ge. urednici Albini Novak, ker je tako lepo vodila program, da je bil prav prijeten večer. Nadalje hvala g. Ivanu Zormanu za poset in ker je tako lepo naučil naša mala pevca. Lepa hvala Lillian Legan za pomenljivo deklamacijo na čast 10-letnici. Posebna hvala pevskemu zboru Planina kakor tudi pevovodju g. Joseph Kogojcu za lepo petje, kar je bilo vsem navzočim v lep užitek. Hvala vsemu občinstvu kakor tudi vsem našim članicam, ki so se odzvale in pridno pomagale kakor tudi soprogom naših članic za vso naklonjenost. Pozdravljene!

Mary Prhne, predsednica.

Št. 43. Milwaukee, Wis.—Zadnja seja je bila precej povoljno obiskana. Vsa hvala in priznanje našim članicam. Naša kegljaška tima dobro napreduje. Dekleta se pridno vadijo, pa tudi me starejše.

Tem potom naznanjam članicam šivalnega kluba, da se snidejo vsak ponedeljek ob sedmih zvečer na mojem domu, 2122 South Allis Ave., ker vsak drugi četrtek je prekratek čas, da bi se kaj začelo. Toliko v blagohotno naznanilo.

Vabim vse članice na prihodnjo sejo 10. novembra, kjer boste slišale poročilo o izidu naše kartne zabave. Na svidenje! S sestriškim pozdravom!

Mary Bevtz, tajnica

Milwaukee bolare

Zelo sem se začudila, ko sem slišala, da je naša podružnica organizirala dva boling tima. To sem vedno trdila, da so naše ženske aktivne, nisem pa mislila, da bi tako daleč pokazale svojo korajžjo.

Eden tim obstoji iz mladih deklet, pri drugem so pa ženske, ki se niso še nikoli kaj takega postopile. Ko sem

zvedela, da bodo bolale vsak torek pri Zajce's Studio, sem si rekla: "To pa moram videti, kako se bodo naše ženske sukale okoli tistih velikih buč. Ker nisem tudi jaz nikoli kaj takega delala, bo to lepa prilika, da vidim, kako gre ta 'špel'."

Dekletom je za silo šlo, med ženskami sem pa slišala tole godrnjanje:

Mrs. Delopst: "Premana bala, vse kosti napenjam in tako fajm po sred' zaženem, pa po stran leti."

Mrs. Salatnik: "Pa poskus postran zagnat, bo pa mogoče posredi letela."

Mrs. Bevtz: "To me pa že tako vjezi, ko je toliko placa posred, pa postran sili."

Mrs. Lipovšek: "Foglejte te šmentane pine, tako pri miru stojijo, ko bi ble prilimane."

Miss Kolentz: "Oj, kako nas bodo jutri kosti bolele, ker nismo vajene."

Drugi dan

Mr. Delopst: "Aha, vidiš, danes pa peglat ne moreš, tako te vse boli. Prav ti je, zakaj si pa šla tiste buče metat. Men' je b'lo pa dolg čas doma."

Mr. Bevtz: "Za božjo voljo, kaj ne boš vstala danes?" Ura je že poldan. Kaj si delala sinoč, da si danes čisto kaput?"

Telephone operator: "I am sorry, Mrs. Salatnik's telephone will not answer all day.—No ma'am, the telephone is not out of order. Mrs. Salatnik is out of order."

Miss Kolentz: "Mama, telefonajte Goldman's department store, pa povejte, da ne morem pridit delat, ker imam Bowling-gitis."

Mrs. Lipovšek pa je obesila sajn na vrata, ki se je čitalo: "Please do not disturb till next Tuesday."

Torej tako se je godilo pri prvem bolanju naših žensk. Tri tedne pozneje sem si mislila: "Bog ve, kako so se kaj privadile, če se ne bolajo boljše, jih bodo ta mlade preveč bitale." Tako me je radovednost zopet gnala proti Zajce's Studio. Bil je lep večer in sem se kar "cufus" podala, da si zraven nasrkam svežega zraka. Ko sem se bližala proti deseti evni, sem opazila, da je dosti več ljudi na štritu kot pa druge dneve. Ko sem šla proti deveti evni, sem videla, kako so ljudje hitro prihajali od vseh krajev. Zgledalo je, kakor da so se vsi ustavili med osmo in deveto evno, pred Zajce's Studio.

Res, vse je stalo pred Studio in debelo gledalo. What's the matter here? sem vprašala eno žensko. "I don't know," je rekla, "there's so much noise, we think somebody is shooting in there." Nato pa prileti ven policman in zavpije: "Go home, everybody, there's no shooting going on. That's ženska zveza No. 43 making štrajks."

Radovedna opazovalka.

Št. 46. St. Louis, Mo.—Seja dne 3. oktobra je bila bolj kratka, ker po seji smo imele "shower" pardi za sestro Luci Dolenc, ki je dobila prav lepe stvari od mnogih navzočih, katere bo kmalu rabila. Prav lepa hvala vsem skupaj. Posebno se zahvaljujemo sestri Mišelčič, ki nas je dobro pogostila na svojem domu. Bog ji daj zdravje, da bi se še večkrat veselo skupaj sestale. Pozdravljene!

Josephine Speck.

Št. 49. Noble, O.—Na zadnji seji je bila majhna udeležba. Žal, da se čla-

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMI-NULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

ŠT. 12 — Mrs. Louise Senica, 744-a W. Bruce St., Milwaukee, Wisconsin, rojena 15. junija, 1885, pristopila 1. decembra, 1930, umrla 19. septembra, 1940.

ŠT. 14 — Mrs. Gertrude Dolinar, 19202 Muskoka Ave. Cleveland, O., rojena 17. aprila, 1876, pristopila 7. decembra, 1927, umrla 17. septembra, 1940.

ŠT. 15 — Mrs. Mary Bradac, 10414 Reno Ave., Cleveland, O., rojena 1. novembra, 1879, pristopila januarja, 1933, umrla 12. septembra, 1940.

ŠT. 23 — Mrs. Mary Grebenc, 1022 E. Camp St., Ely, Minn., rojena 7. aprila, 1892, pristopila 5. aprila, 1936, umrla 12. septembra, 1940.

ŠT. 88 — Mrs. Agnes Urbas, Box 1, Park Hill, Johnstown, Pa., rojena 6. januarja, 1890, pristopila 1. januarja, 1939, umrla 20. septembra, 1940.

ŠT. 10 — Mrs. Margareth Svete, 16905 Grovewood Ave., Cleveland (Collinwood), O., rojena 14. junija, 1858, pristopila 2. julija 1929, umrla 27. septembra, 1940.

Naj duše umrlih sosester počivajo v miru!

nice ne zavedate, da je vaša dolžnost priti na sejo. Zato vendar plačujemo najemnino za dvorano. Mladina je bolj pametna, ker se vsake prilike posluži, da pride do razvedrila in družabne zabave kakor tudi za kakoršenkoli poduk ali vaje. Sedaj bi lahko starejši začele s šivalnim klubom in bi se lahko lepe stvari naučile in izgotovile.

Pri naši podružnici je mir in odbornice se trudijo, da se lepo napreduje. Zato pridite na sejo, cenjene sestre, da bo podružnica ostala aktivna in mladini v veselje, ker se nam je pridružila. Sedaj imamo lepo število mladih članic, ki se zelo zanimajo za svoj vežbalni krožek, ki je bil ustanovljen za ponos št. 49.

Na zadnji seji je dobila posteljno pregrinjalo T. Štefanc na 21840 Miller Ave. Dohodki od tega pregrinjala, katerega so članice skvačkale, je šel za nove obleke našega krožka. Drugo nagrado je dobila Mary A. Zupančič in tretjo M. Jamnik.

Pozdrav vsem sestram!

Jennie Intihar, tajnica.

M. KMET:

VEČERNO PISMO

Joj, ti koraki, sinko moj!

Od blizu, od daleč prihajajo, s te ceste, z one udarjajo. Pa ni eden ni tvoj, sinko moj. Pred mano je luč, za mano je senca, ali v sredi si ti, si ti in tvoj obraz, tvoj beli, beli obraz.

Ko si bil še majhen, sinko moj, ali veš, ko si bil še majhen, sinko moj, kako so živele v mojih tvoje oči, kako so drhtele besede tvoje in so polzele po mojih, sinko moj?

Med belim cvetjem so se igrali tvoji dnevi in jaz sem ti bila sonce in Bog in zemlja, sinko moj.

Ti si bil jaz in jaz sem bila ti.

Dolgo, sinko moj.

Ali prišla so leta, sinko moj, in kakor sen si se odmikal od mene, sinko moj, in nisi videl krvavih solza mojega srca, sinko moj. Kako me bolelo je to, kako me boli, še in še!

Joj, ti koraki, sinko moj!

Zakaj te ni?

Zakaj ti nisem več Bog in zemlja in nebo? Zdaj na drugih potih ti misli živijo, z zdaj v drugih očeh ti nebesa žarijo.

Zdaj nisem več v tebi, sinko moj.

In vendar si moj, tako moj!

Nevesto mlado imaš.

Saj vem, saj razumem; saj vem, saj vem. Bila sem — ali zdaj me ni, ker me biti ne sme.

Ne sme, sinko moj.

Hud si, če te čakam, če skrbim; hud si, če trpim.

Ali glej, sinko moj, ko si pa moj, ali veš, ali veš, sinko moj?

Ah, saj ne veš!

Saj ne veš, kako mi silno je težko, ko se misli v tebe vpletajo, ko se žele v tvoje vnetajo, ko si povsod le ti, le ti.

Ali tebe ni, daleč si, čeprav mi gledaš v oči in mi stiskaš roko, to moje velo, velo roko.

Joj, ti koraki, sinko moj!

Od blizu, od daleč prihajajo, s te ceste, z one udarjajo, pa ni eden ni tvoj, sinko moj!

Saj prideš, saj vem, kakor snoči, tako nočoj, sinko moj. In oči tvoje z očitkom se v moje zastro, in meni je težko, in meni bo hudo, sinko moj!

Zakaj bediš?

Tako, saj veš, skrbim in spati ne morem. . . .

Saj mene ni več, saj me ne bo, sinko moj!

Razumeti ne moram, da umreti moram, da moram, ko še živim, sinko moj!

Št. 56, Hibbing, Minn.—Najlepša hvala vsem članicam, ki ste sodelovale pri prodaji tiketov, kar je pomagalo naši ročni blagajni. Vaše vrlo sodelovanje je vse pohvale vredno.

Na naši prihodnji seji 12. novembra bo zopet prijetno. Po seji bomo imele "shower" za kuhinjske stvari za našo bodočo nevesto Mary Bernard. Želimo ji obilo sreče in veselo bodočnost!

Pozdrav!

Frances Puhek, tajnica.

Št. 61, Braddock, Pa.—Naša zadnja seja je bila dobro opiskana. Želimo, da bi se tudi zanaprej čim bolj zanimala in posebno apeliram na tiste, ki ste v dolgu z asesmentom, da bi prišle plačati ali pa poslate potom tistih, ki lahko prinesejo. Zame je težko hoditi po nižah kolektat, ker vsaka si misli, saj sem dolžna samo en mesec, to je samo kvoder; ali resnica je, da ni samo ena dolžna, pač jih je poveč vsak mesec, ki ne plačajo in to so velike težkoče za vsako tajnico.

Torej prosim vas, cenjene sestre, da upoštevate moj apel in gotovo poravnate na prihodnji seji. Obenem se lepo zahvaljujem vsem, ki so zadnjo sejo plačale in nekateri še naprej in s tem meni prihranile dela in sitnosti.

Sporočam, da sta se naši članici razjezili nad samskim stanom ter stopile v nov jarem. Sestra Agnes Frank si je izbrala g. Franka Widina, zauber fanta iz Pittsburgha; Agnes Požek pa g. Tony Golobič iz Braddocka. Matere od vseh štirih so članice Zveze. Poročila se bo tudi hčerka naše blagajničarke. Vsem novoporočencem želimo obilo sreče in božjega blagoslova!

Bolni sta še vedno sestri Frances Hrovat in Mary Hudale. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravlja. Na zadnji seji smo sprejele tri nove članice, vse mlade. Iskreno dobrodošle, v nadi, da boste ostale zveste sestre.

Pozdravljam vse sestre in posebno sestro Rednak!

Frances Kosher, tajnica.

Št. 72, Pullman, Ill.—Težko mi je najti dovolj prijaznih besed, da bi se zahvalila vsem mojim sestram, prijateljcem in prijateljicam, ki so se skupaj zbrali ter me veselo iznenadili za moj 53. rojstni dan 29. avgusta. Naj vsem skupaj velja moja najsrčnejša zahvala. Lep dogodek mi bo ostal v globokem spominu za vedno. Pripravljena sem se odzvati ob enakih prilikah ter povrniti v moji moči. Vzelo bi preveč prostora za poimensko imenovati vsakega, ker bilo vas je okrog 80 po številu. Še enkrat vsem skupaj prisrčna hvala za darila, ki sem jih prejela od vseh in tudi moji sestrični gospej Urbas in hčerki Anni, ki sta me obiskali iz daljnega mesta Forest City, Pa. Posetili sta tudi našo sejo, ter izročili pozdrave od podružnice št. 7. Sprejmite tudi ve naše najsrčnejše pozdrave.

Naša oktobrska seja je bila precej številno obiskana. Po seji smo imele prijetno razvedrilo.

Svoj rojstni dan sta praznovali se-

stri Rus in Sheehy. Vsem sestram, ki obhajate svoj rojstni dan v novembru, želimo vse najboljše, posebno pa dobro zdravje.

Na bolniški postelji se nahajati sestri Svajgar in Dular. Želimo jima hitrega okrevanja.

Na oktobrski seji je bilo sklenjeno, da plača vsaka članica en dolar v društveno blagajno, ki je skoraj izčrpana. To obveznost poravnajte meseca novembra na seji, ki je namesto veselice. Po seji bomo imele običajno zabavo. Podružnica ima na rokah pet krasnih daril. Torej ne pozabite novembrske seje. Pozdravljene!

Jennie Orazem, predsednica.

Iskreno vabim vse članice na sejo dne 12. novembra, katera se obeta biti zelo zanimiva. Gotovo ste vse dobile karte s pojasnilom radi nagrad. Torej ne pozabite priti, da se vam bo teta sreča kar na široko nasmejala.

Zadnja seja je bila dobro obiskana. Z izvrstno domačo delikatoso sta nas pogostili sestri Rus in Sheehy, ki sta obhajali svoj rojstni dan. Že mnogo let!

Sreča v obliki dveh prostih asesmentov je iskala sestro Arko, katere pa ni bilo. Škoda! Prihodnjo sejo bo čakal eno tri-mesečni prost asesment.

Teško operacijo je prestala sestra Katy Schweiger in se nahaja v Rose-land Community bolnišnici. Želimo ji, da se skoraj zdrava povrne v svoj domači krog.

Na veselo svidenje, s pozdravom!

Angelina Bezlaj, tajnica.

VESEL ROJSTNI DAN!

V novembru bodo praznovali svoj rojstni dan sledeče glavne odbornice: Dne 5. novembra, Albina Novak; dne 8. novembra, Lillian Kozek; dne 20. novembra, Molly Sumich. Vse najboljše in na mnogo let!

Št. 85, De Pue, Ill.—Prisrčno zahvalo izrekam sestram in sosedam za presenečenje, katerega ste pripravile za moj 50-letni rojstni dan. Kadar pogledam na mnoga darila, katere ste mi poklonile, se zjokam. Nimam besed—ne vem, kako bi se vam zahvalila. Koliko ste mi pomagale—me tolažile, ko sem izgubila dragega nad vse ljubljenega soproga. Z menoj vred ste trpele ob moji žalosti in trpljenju. Vedno si prizadevate, da bi me saj malo razveselile in to ste zopet zadnjič pokazale. Kar je meni v lepem govoru želela sestra Špolar, tudi jaz želim, da bi se vam vsem izpolnilo. Nebeški Oče vam bodi bogati plačnik! Vse dni mojega življenja vam bom hvaležna!

Marija Stupar, predsednica.

Št. 88, Johnstown, Pa.—Drage sestre! Oktobrska seja, kakor že veste vse, ki ste bile navzoče, je bila malo boljše obiskana in upam, da bo vas še več prihodnjic, ker se nam približuje zima in bo prijetno razvedrilo pri sestankih v veseli družbi. Po seji bomo imele mnogo zanimivega in koristnega v prid podružnice. Naznanjam vam, da se bodo vršile seje od decembra meseca naprej na vsako prvo nedeljo v mesecu od treh popoldne in ne zvečer, ker v zimskem času bo ta čas bolj udoben za oddaljene članice.

Nadalje vam sporočam sklep, da pridemo veselico 30. novembra v Ciriljevi dvorani v Morrelville. Vsaka članica mora dobiti tiket. Igrala bo izvrstna godba in pripravljeno bo vsega v izobilju. Povabljeni ste od blizu in daleč.

Pozivljam vas na glavno sejo v decembru, katere ne bo, mora prispevati 10 centov v ročno blagajno. Oprostilo se bo samo bolnim in katere imajo majhne otroke, da v resnici ne morejo priti.

Naša podružnica se prav lepo zahvaljuje za nagrade za delo v Zlati kampanji, katere smo prejele iz glavnega urada. K zahvali se pridružujemo sestre Louise Nozsak, Mary Kuzma in Mary Lovše. Želimo, da bi naša Zveza vedno lepo procvitala. Obljubimo še nadalje delovati za napredek naše podružnice. Lep uspeh Zlate kampanje nam ostane v trajnem spominu.

Prav lepa hvala za pozdrave vsem, ki ste bile podpisane na kartici iz Clevelanda, ko ste se nahajale na pridelitvi Zvezinega dne. Zelo ste me razveselile.

Sporočam žalostno novico, da je preminula sestra Agnes Urbas iz Parkhilla. Umrla je 20. septembra, pogreb se je vršil 24. septembra iz cerkve sv. Terezije na pokopališču, kjer naj draga sestra v miru počiva. Pogreba se je udeležilo lepo število članic z znaki Slovenske ženske zveze na prsih. Žalujočim ostalim izrekamo globoko sožalje.

V Memorial bolnišnici se nahaja sestra Anna Martinčič. Bolna je tudi sestra Frances Gabrenja, katere se zdravi na domu. Bog daj skorajšno okrevanje vsem našim bolnim sestram. Članice, katerim je mogoče, obiščite jih! Pozdravljene!

Mary Lovše, tajnica.

— 0 —

A. N.:

ŠIVALNI KLUB

Zimska sezona je tu, čeravno piše na koledarju, da se zima uradno prične s 21. decembrom. Vseposod se že kuri po furnezih in pekah, in tudi zimski plašči, oziroma sukneje, so bile že prinesene na svetlo iz shramb. In v začetku te dolgočasne sezone, se navadno pogovarjamo: kako bomo prebile dolge večere? Za nekatere podružnice bo kaj lahak tozadevni odgovor, to je za tiste, kjer se delajo načrti za šivalni klub. Pri drugih zopet se mogoče članice zanimajo za gospodinjski klub, kjer se kaj novega kuha ali peče; drugod so zopet članice zainteresirane v kegljaški klub, potem zopet pevski klub in pa tudi so klubi, kjer se goji ljubezen do iger in raznih drugih nastopov na odru.

Upati je, da je zelo malo naših podružnic, kjer nimajo sploh nobene vrste kluba. Ako je kje podružnica, ki nima drugih sestankov, kot na primer svoje redne mesečne seje, potem je skrajni čas, da se dogovorite za svoj izobraževalni ali takorekoč družabni klub, kjer potem istega boste dobili veliko več užitka od svojega združenja. Ker nisem še končala razpravo o šivalnih klubih, čeravno sta bila objavljena že dva dopisa v tem pogledu, zato mi dovolite, da posežem nazaj k predmetu.

Da imajo te razprave v Zarji svoj učinek, je dokaz v tem, da so se ravno zadnji mesec ustanovili razni šivalni klubi, o katerih se poroča med dopisi v tej izdaji. To je vesela novica! Ured-

nica je dobila tudi več pisem, v katerih so odbornice vprašale za razne informacije glede sestankov. Ta vprašanja znajo koristiti tudi drugim podružnicam, zato bomo žnjimi obravnavali potom te kolone. Prišlo je vprašanje:

"Pri naši podružnici smo sklenile za šivalni klub odločeno je bilo tudi, da imamo sestanke po privatnih domovih. Ali naj dotična, pri kateri se vrši sestanek, pogosti članice, predno se razidejo in kdo to plača?"

To vprašanje se ne tiče direktno šivalnih klubov, pač je pa popolnoma naravna stvar, da pride to vprašanje tudi na površje in mogoče bo tudi drugim prav prišlo, če se tukaj pogovorimo. Samo ob sebi je umevno, da nekaj se mora storiti v tem oziru od strani dotične, ki je gostiteljica od sestanka. Toda vsaka pa ni pripravljena s čem postreči, ali pa ji zna to dati mnogo dela, za katerega nima časa na razpolago. Zato bo mogoče na mestu sledeča sugestija:

Od dotične hiše, kjer se šiva, naj se ne pričakuje več kot prostor, s katerim bo itak imela članica dovolj dela vse urediti in pa k večjem kava ali čaj ali druge vrste lahka pijača. Za prigrizek naj bi pa druge članice kluba poskrbele. Zdaj ena, zdaj druga, naj prinesla kejk ali drobne kekse ali kaj sličnega. Razume se, da s tem bo odzeto mnogo dela in skrbi dotični, kjer se vrši sestanek. Tudi ne bo zadrege za nekatere, ki imajo ugoden prostor na razpolago, toda se bojijo drugih ceremonij s gosti. Saj se ne pričakuje pojedine ali vse najboljše, kar zna naša kuharska umetnost; kadar se začne gostiti na tak način, potem bo preveč izdatkov za dotično, kjer se vrši sestanek in tega se moramo obvarovati. Namreč bognečaj, da bi se delalo komu stroške. Torej v kratkem je odgovor, da naj bo gostitev skromna in vsaka naj nekoliko pomaga, toda v nobenem oziru se ne sme naložiti breme gostiteljici. Sestanek šivalnega kluba naj prinese tisto korist, za katero je namenjen in pod nobenim pogojem ne smete delati komu posebnih prglavic ali stroškov radi gostitve.

Drugo vprašanje:

"Pri naši podružnici imamo sestanek zvečer in ene pridemo ob času, to je ob sedmih zvečer, druge zopet ob osmih in nekatere celo ob devetih, in na ta način se zgubi veliko časa. Ker se pa nočemo zameriti, rajši molčimo, ampak po našem ni prav, da so nekatere tako netočne in brezbržne, rade bi torej nekoliko pojasnila."

To je res nekake vrste slaba splošna navada, da se povsod dobijo netočni ljudje. Seveda, ako imajo posebni neprickakovani opravke tisti večer, to se seveda oprost, ampak zelo je nepravilno in neusmiljeno priti, kadar se kateri zljubi in pri tem druge motiti. Najboljše priporočilo v tem oziru bi bilo, da se nakaže denarna kazen za tiste, ki pridejo več kot pol ure pozno. Recimo 10 centov gre v sklad, katerega se pa potem lahko porabi za kako potrebno stvar. Torej vsaka, ki pride delj kot pol ure pozno brez dovoljnega vzroka, plača 10 centov. Svota je sicer majhna, ampak zna imeti velik pomen ravno v tem oziru.

Tretje vprašanje:

"Kdo naj preskrbi potrebne stvari, ako se šiva za podružnico?"

V tem oziru je najboljšje izbrati dve ali tri članice ali odbornice in njim poveriti pravico kupiti, kar se njim zdi najbolj praktično. K temu bi samo rada pripomnila to-le: nikar ne kupujte, kar je najbolj poceni, ker je škoda časa zamuditi in potem se kešati, ko ne zgleda tako, kakor bi želeli. Pri blagu, sukancu ali volni in sploh, kar kupujete za šivanje, kvačkanje ali pletenje, kupiti vselej boljše vrste, ker je bolj trpežno in bo lepše kazalo in koncem konca prineslo zadovoljstvo tistemu, ki stvar dobi. Boljša kvaliteta je nazadnje vedno najcenejša.

Vprašanja naslovite naravnost na urednico, katere bomo odgovarjali pottom Zarje.

— 0 —

DANILA:

OLIKA MIKA

Dobro vzgojen človek, ki ima okus in takt, nikoli ne kriči na cesti, da lahko vsi pred njim ali za njim slišijo, kaj se pogovarja. Tudi ne maha z rokami in ne postaja vsak hip, da mora ž njim postajati tudi njegov spremljevalec, ki se mu morda mudi in je nestrpen. Vendar pa tudi ne govori prethi; ne šepetaj, da te ne bo treba prekinjati! Kako prosim, kaj, prosim?

Ne sme se na ves glas; ne kaži s prstom na druge ljudi in predmete, obnašaj se tako, da vzbujáš čim manj pozornosti. Strašna so nekatere dekleta in tudi gospe, ki se brez vsakega povoda smejejo, cvilijo, vreče, da se na tak način očitujejo živahnost in dobro voljo. Ko bi vedele kako gredu na živce opazovalcev bi se prav gotovo lepše vedele.

Kadar hodiš s starejšo in odličnejšo osebo, tedaj ji daj hoditi na svoji desnici; samo ako je na desni strani pot slabša naj gre ob tvoji levici. Ako gre do tri osebe skupaj, gre najstarejša na sredi, najmlajša na levi. V gneči stopa moški pred žensko, da ji dela prostor. Po ozkih stopnicah stopa moški pred žensko, ako ne more hoditi ž njo vstric. Na vogalih in ovinkih zadržuj korake, da se ne zaletiš v koga. Ako imaš srečati koga med vrati, pusti onega, ki odhaja, najprej stopiti iz prostora, nato šele vstopi.

Ako v cestni železnici (street car) ali avtobusu odstopi gospod iz prijaznosti sedež, se mu moraš za to uslugo zahvaliti in ne misliti, da se taka uslužnost razume sama ob sebi.

V trgovini mora biti naše vedenje vljudno in prijazno. Zadržnost, osornost odgovarjanje na vljudna vprašanja in na prijazno postrežbo je prav grdo vedenje. So ljudje, ki si dajo razkazati cele hribe predmetov, končno pa ne kupijo ničesar. Postavimo v duhu sebe na mesto prodajalca, pa bomo gotovo postopali tako, kakor zahteva resnična srčna olika.

"Ne stori drugemu, česar ne želiš, da drugi tebi store!" to je star pregovor toda še vedno veljaven in vreden, da se ga vsak zapomni.

RESNICE

Zdrav, vesel človek je povsod dobrodošel. S svojo veselostjo spravi vso družbo v veselje. Njegove besede so kot sončni žarki, ki ogrevajo mrzloto dolgočasne družbe.

Kjer srce k srcu govori, tam ni prevare, ni laži.

Gutten Tag, draga Nežika!

Prav na široko sem odprla oči in tudi usta, ko sem čitala da se nemško učiš. Nikakor ne morem pogruntati zakaj bi se ravno sedaj nemške šprahle poprijela. Saj vendar ni merodajna v Ameriki. Končno se mi je le v moji butici posvetilo, da morda za Hitlerjem škiliš, ki je še fant. Ali sem uranila?

Hitlerja po nočem v mojo žlahto! Naj ga kmalu poklja brčne, kar po vsej pravici zasluži. Vem, da tudi Ti tako misliš, Nežika, saj se Ti morajo smiliti nedolžni ljudje, katere preganja.

Kaj pa Marko? Ali je že zmrznil? Meni se močno zdi, da so njegova pisma preveč ljubeznjiva pa jih rajši sama čitaš kot pa obelodaniš.

Te lepo pozdravlja.

teta Katra

Žena: "Ne dragi. Nisem ti našla knofov na hlače, ker pač nisem imela časa, saj vidiš kako se peham in ubijam od jutra do večera, da še v šov nimam čajta iti. In končno? Kdo pa več velja, in kdo je bolj upoštevanja vreden, jaz, tvoja žena, ali tvoje hlače?"

Mož: (počasno) "I ja . . . Well, na veliko krajev lahko grem brez žene, ko brez hlač ne morem iti."

Zdravnik: "Čudno da ne veste kje imate žolčnik."

Bolnik: "Res ne vem gospod doktor."

"Zdravnik: "No približno tam kjer imate žepno uro."

Bolnik zajaja od presenečenja: "Ampak gospod doktor, to vendar ni močoč. Moja ura je v zastavljalnici."

Policijski uradnik: "Ali zares veste, da je bil gospod Kljuka pijan?"

Polica: (Najbrž je bil Marko) "Prav natančno ne vem, toda njegova žena mi je rekla, da je prišel v sobo s pokrovom od stranišča ter ga položil na gramofon, da bi igral na njem."

Profesor Pika pride domov brez marele. Njegova žena ga vpraša kdaj je opazil, da nima dežnika, nakar ji razstreseni gospod profesor odgovori:

"Takrat, ko je nehalo deževati in sem hotel marelo zapreti sem opazil, da je nimam."

Prijatelj: "No Žane, kako je kaj v zakonu?" — "Hm, kako? Ko sem se ženil, sem govoril jaz in je ona poslušala. Ko sem se oženil, je govorila ona in poslušal sem jaz. Zdaj pa govori oba, poslušajo pa sosedje."

Pomladna cesta v Koloradi
Predraga Nežika!

Po dolgem času se spet oglašam, da ne boš mislila, da sem pozabila na Tebe. Čakala sem, da dobim od Tebe kak veditelj, da grem na ohcet, pa vidim, da si tudi Ti precej slov za to reč.

Kaj si pa z Markom naredila? Pa Cvetko se je tudi potuhnil in šel na fronto kot piše. Ja vidiš, taki so dedci; nestanovitni kot vreme aprila.

Vidim, da se Ti je žlahta pomnožila za eno teto. Sedaj moraš še strica dobiti, pa takega ki bo kaj v mošnji imel, da se boš lahko troštala, da Ti bo kaj zašafal po smrti.

Da so se Ti ženini skujali, bi rekla so vzrok Tvoje lepe roke, ki ne pričajo da znaš kaj prida kuhat. Do možev ljubezni pelje pot skozi njegov želo-dec, zato če hočeš kakšnega dobiti, navadi se dobro kuhati. Pa ne tako ko jaz, ko sem prišla v Ameriko in mi je gospodinja rekla naj skuham kurjo župco, pa nisem vedela, da je treba kokež poprej spucati, pa sem kar celo pristavila. Lahko si misliš, kako mi je bilo, ko se je kuruza po talerju vsula, ko je gospodar kuro prerezal.

Ker znaš angleško in celo nemško, si dobi kuk-buk ali pa hausfrau-ancalger, da se boš kuhat naučila.

Pa še prihodnjic kaj. Za danes Te lepo pozdravlja. teta Minka

MILENA:

ŽENA IN DRUŽBA

Žena z dvema obrazoma

Vsi vemo, da je svet ogromen teater in ljudje na njem srednjedobri in zanič igralci. Pretvarjamo se vsi bolj ali manj, prisiljeni ali radovoljno; gotovo je, da nas zakoni, navade, kultura in civilizacija silijo, da se kažemo drugačne, boljše, lepše, spodobnejše kakor smo v resnici. Kar priznajmo, da je ta teater neobhodno potreben, kajti če bi se smeli ljudje svobodno izživljati, bi izbruhnila na svetu anarhija in zavlada bi bestijalnost ter vse-spolni pokolj. Brez vezi, okov, prepovedi, groženj in kazni človeštvo ne bi moglo živeti. Tako smo se jih navadili, da nas nič več ne motijo in jih niti ne čutimo, čeprav se množe, nastajajo novo omejitve in jih celo sami ustvarjamo. Zakaj z višjo izobrazbo raste v nas višja disciplina do sebe in zunanjega sveta, uvidevamo potrebo krotčenja lastne svobodoljubnosti in prilagodevanja svojega življenja okoli in v vsi človeški skupnosti. Žal, da večina le v javnosti, ko smo v družbi, ko smo izpostavljeni opazovanju drugih in kritiki.

To velja za oba spola enako. Poznamo moške, ki imajo izven doma povsem drugačen nastop kakor v domačih štirih stenah: sama ljubeznivost jih je, živahni so, duhoviti, zabavni, strogo pozorni in naravnost očarljivi v družbi.—godrnjavci, žvirce, dolgočasneži in zanikarneži pa doma v dru-

žini. A nas zanimajo danes žene z dvema obrazoma, tiste slabe igralkice v življenju, ki se pač znajo prilagoditi zahtevam družbe, a so brez discipline in prilagodevanja doma v družini. In življenje jih izžvižga.

Ako pride posetnik v hišo na določeni dan in ob določeni uri, najde vzoren red: stanovanje je pospravljeno, prezračeno, pohištvo je urejeno, na mizi vaza s cvetjem in nikjer ni ničesar, kar bi žalilo pogled ali nos. Gospodinja je vzgledno počesana in opravljena, otroci umiti in povsem urejeni, da se ž njimi kar lahko postavlja. Povsod prijazen nasmeh, ljubezniva šala, vzgleden red in mir.

All vstopi v to hišo nenadoma, včasih ostrmiš, ker našel boš vse nasprotno, kar si pričakoval po napovedanem obisku. In spoznaš, da ima ta gospodinja dva obraza, a da je slabši baš njen pravi obraz.

ZAGORSKI ZVONOVI

Bom šel na planince
na strme gore
bom slišal od daleč
zagorske zvone!

Zagorski zvonovi
premiljo pojo;
nemara preljubo
k pogrebu neso.

Pa če jo nesejo
le naj jo neso
saj d'lje je ne bodo
da ne b' šel za njo!

Zvoniti bom rekel
kropiti pa ne,
kropile jo bodo
le moje solze.

Zagreble jo bodo
le moje roke
pa h grobu sadil bom
cvetice lepe.

Med lepe cvetice
naj mene lože;
saj vem, da mi počič
na grobu srce!

SLADKORNA BOLEZEN

Vsi, ki vas muči sladkorna bolezen, ste že nešteto krat občutili, kako brdko je, če se človek zaveda, da je lačen in onemogel ter da bi za svoje oslabiljeno telo nujno rabil krepke in dobre hrane, ne ve pa, kaj bi jedel, ker mu je skoraj vse zdravnik prepovedal.

Kruha ne smete, na kako dobro močnato jed pa še misliti ni; tudi preveč zabeljena in mesna jedila vam zdravniki odsvetujejo; in ker se morate poleg tega skrbno čuvati vsega, kjer bi bilo količkaj sladkorja, dostikrat res ne veste, kaj in kako bi jedli, da si ne bi želodca polnili samo s tako hrano, ki nič ne izda, ampak da bi užili kaj res izdatnega in krepilnega.

Sodobna znanost je odkrila, da ovseni kosmiči, "Oat meal," ki so že dolgo znani kot odlično krepilo, bolnikom s sladkorno boleznijo ne škodujejo, ampak jim v zgoščeni obliki nudijo vsega, kar rabi telo, ter izredno ugodno vplivajo na izboljšanje splošnega bolnikovega stanja in s tem na zdravljenje samo.

ŽENA IN DOM

Zbira Frances Sušel:

DOMAČA KUHINJA

Starejši ljudje so povečini prijatelji juh (žup), toda mladina in posebno šolski otroci se pa kaj radi branijo juhe. Včasih jih je treba skoraj s silo pripraviti, da pojedjo par žlic juhe, kakor da bi bila strupena. V resnici je pa juha najbolj zdrava jed, ker v njej izda meso vso svojo bogato veljavo in snovih, ki so za naše zdravje. Med vsemi juhami je najbolj poznana goveja juha. Kako napraviti prav okusno, podam tukaj dobro navodilo.

Goveja juha

Če hočeš dobro juho, kupiš bolj mastno meso. Posebno dober je prsni kos ali pleče, ali pa goveji rep (ox tall). Stegno je navadno prepustno in ne da dobre juhe. Mesarja prosi, da kosti dobro seseka, da se bolje izkuha. Zelo dober je tudi košček jeterc. Meso in kosti vselej dobro preperi, nato deni v lonce v mrzlo vodo in dodaj šest do osem zrn popra, dva zrna pimenta, pol lista lorberja, košček muškatovega cveta, majhen krompir, korencček, korenico in nekoliko zelenega petršilja, pol čebule, košček rumene kolerabe (kaule), zelene in pora. Če imaš rada lepo rumeno juho praži čez pol prerezano čebulo na vroči plošči, da postane temnorjava. Ko voda s kostmi zavre, dodaj šele meso, ki takoj zakrknje in ostane sočno in okusno. Tudi jetrica naj šele v vrelo juho. Juha naj počasi vre vsaj dve uri. Pen ne pobiraj, ker vsebujejo razne poživiljajoče in hranilne snovi, ki se juhi ne smejo izgubiti. Juha bo tudi z penami lepo čista, če boš pazila, da ves čas počasi vre in ne kipi. Juho potem precedi in zakuha.

Svinjska juha

Če kuhaš prekajeno svinjsko meso in hočeš juho porabiti, meso skrbno operi in namakaj čez noč, da ne bo juha preslana in neužitna. Meso naj šele v vrelo vodo in dodaj juhine zelenjave. Ko meso že nekaj časa vre, poskusi, koliko je juha slana in če se ti zdi preveč, odlij nekoliko vode in prilij druge tople vode. Na tako juho lahko zakuhaš ješprenček, riž, rezance ali močnate svaljke. Porabiš jo pa tudi za kisló zelje ali repo, ohrovit ali grah. Varčna gospodinja ne bo "suhe" juhe nikdar zavrgla.

Zakuhe in dodatki k čistim juhám

Vse one zakuhe, ki jih delamo iz moke, je treba paziti, da jih nikoli ne mesimo z vodo, ampak če le mogoče z jajcem, ki mu pridenemo lahko nekoliko, vedno manj, kot polovico mleka. — Zakuhe naj se vkuhajo v vrelo juho. — Rezanci, krpice, kaša in riž se večkrat kuha v slani vodi, da juha ne poblede in se ne skali. Če kuhaš zakuhe posebej, potem pazi, da si vodo dobro odcedila, predno dodaš juho. — Večkrat uporabljamo za juho tudi razne vlive, kakor: vlite rezance ali vlitó jajčno testo. Pripravljamo ga iz jajc, primerne količine moke, nekoliko soli in malenkosti mleka, kar vse skupaj žvrkljamo toliko časa, da je masa lepo tekoča in jo tako vlivamo v vrelo juho.

Jabolčni emoki (Apple Fritters)

Vtepi dva jajca in dodaj pol šalice mleka in dve šali moke. V to vmešaj dva precej velika jabolka, drobno sekljana, in eno majhno žličko pecil-

nega praška (baking powder). Dobro zmešaj vse skupaj. S žličko vlijavaj v vročo mast in obračaj, da so cmoki na obeh straneh lepo rumeni. Potresi s prašnim sladkorjem (powdered sugar).

Marmelada iz suhih češpelj

Skuhaj štiri funte suhih češpelj, samo pičlo pokritih z vodo. Odišavi z dvema klinčkoma in skorjico cimeta. Ko so češpelje mehke, jih odcedi in odstrani koščice. Potem jih zmelj v mesnlm stroju (food chopper) in stresi nazaj k soku. Dodaj še en funt sladkorja in kuhaj, da se primerno zgosti. Potem vroče napolni v kozarce ali prstene lonce. Zaveži šele drugi dan.

Makaroni s sirom

Skuhaj pol funta makaronov, jih odcedi in polij z mrzlo vodo. Daj jih za prst visoko v namazano porcelanasto skledo in jih potresi s sirom, naloži zopet makaronov in zopet potresi, da porabiš vse makarone. Zmešaj eno veliko žlico goste paradižnove mezge (tomato sauce), tri žlice vode, žlico olja, eno jajce, nekoliko soli in popra in zlij čez makarone, potresi še prav dobro s sirom in postavi v pečico, da poliv zakrknje.

Pečeni ajdovi žganci

Pečeni ajdovi žganci ali koroški žganci, se ne kuhajo prej v slani vodi kot naši žganci, temveč stresemo moko v železno ponev, postavimo na ogenj in mešamo, da se dobro prepraži. Posebej si pripravimo slane vode in sicer na pol moke in pol vode. S to vodo potem počasi zalivamo prepraženo moko in zraven pridno mešamo, da so žganci prav rahli in drobnji. Nazadnje še zabelimo z mastjo in ocvirki ali pa s maslom.

Zajčja obara (Rabbit Stew)

Zajca zreži na primerne koščke. Segrej v kozico žlico masti, vrzi vanjo žlico sesekljane čebule, žličko peteršilja in pripravljeno zajčje meso. Praži, da se zmeha. Če je potrebno, dolij nekoliko vode, da se meso ne pripali. Ko je meso mehko in vsa tekočina posušena, potresi z žlico moke in žlico drobtin, malo prepraži in zalij najprej z dvema žlicama kisa, potem pa še z vodo. Osoli, popopraj, dodaj vršček majarona in prilij, predno postržeš še četrta pinta kisle smetane.

— 0 —

Anne Petrič:

RAZNI NASVETI

Posodo pomivaj sproti, drugače se ti je med kuhanjem nabere toliko, da po obedu nisi zlepa gotova, ali ti jo morda še med kuho zmanjka.

Že zvečer preudarij, kaj boš kuhala naslednjega dne. Ako si še drugod zaposlena, ti ne bo treba zadnji trenutek skrbeti, če je vse potrebno doma. To je lepa navada, ki pomaga obdržati v hiši in pri gospodinjstvu lep red.

Da se pri šivanju na stroj svila ali drugo tanko blago ne razvleče, položi ondi, kjer nameravaš šivati, pod blago tanek papir (tissue paper) in šivaj preko blaga in papirju. Papir potem previdno iztrgaj.

Da otrok pozimi ne izgubi rokavic, napravi na rokava suknje (coat) malo zanko, na rokavice pa prišij gumb (button) na gornji strani ter naroči otroku, da naj pazi, da bo rokavica priprta na rokavu.

Od dobrega kuhanja zavisi zdrav razvoj človeštva, njegovo razpoloženje in sposobnost do dela. Zato kuhanje ne smemo smatrati za nekaj postranskega, nevažnega. Telesu najbolj prija, čim raznovrstnejša hrana. Kdor je pretežno meso in močnate jedi, se ne počuti dobro. Preobilo tolsče (fat) otežuje prebavo. Prav tako je škodljivo zdravju, ako živi človek skoraj od same zelenjave, zato je najbolj priporočljiva mešana prehrana.

Novo nogavice nalahko iztisni v pičlo mlačni vodi, preden jih začneš nositi. Tako se lepše oprimejo noge in so tudi trpežnejši.

Visokih vaz ne postavljalj na obedno mizo, kadar imaš goste, ker bi oviralo občevanje nasproti si sedečih gostov. Cvetlice razpostavi v nizkih vazah in še lepše je, če cvetlice in vejice po kakem načrtu položiš na mizo.

Kadar se z močnem sporečeta, naj jeza ne traja preko noči. Ne gojita v srcu gneva, ki se veča in veča, gloda kakor črv in povzroča bolešt pri obeh. Popuščaj ti, popuščaj naj tudi on. Ne zamenjavajta trme s ponosom.

Pazi, komu zaupaš. Dobro preizkusi prijateljico, preden ji izdaš tajnost, ki jo čuvaš kakor zaklad globoko v srcu. Ako smo komu zaupali svojo srčno skrivnost, moramo biti uverjeni, da jo bo čuval in spoštoval, kakor svetinjo. Drugače rajje molčimo.

Poletno obleko je treba shraniti

Da bo spomladí kaj vzeti v roke in da bo dobro ohranjeno, je treba sedaj posvetiti nekoliko časa in truda. Dobra gospodinja bo vse perilne obleke skrbno oprala, zavila in nezlikane spravila v omare ali skrinje ali pa v močne papirnaté zavojce. Poleg letnih oblek so pa tudi kopalne obleke za spraviti. Če hočeš, da bodo otroci imeli drugo poletje zopet celo kopalno obleko, potem ti priporočamo, da jih sedaj dobro opereš in skrbno posušiš, da ohraniš obliko in dobro jih zavij v svež časopisni papir. Svetle in bele čevlje tudi pazi, da bodo dobro očiščeni in jih spravi v vrečo, katero lahko narediš iz starih nogavic. Slamnike pa spravi v močne papirnaté vrečke ali pa v škatljo. To stori takoj, ker če odlašaj, znaš tudi pozabiti in potem, ko bo zakajeno ali raztrgano, bo prepozno za spraviti. En štih ob času, ti bo pripravilo devet pozneje.

— 0 —

Martinovo

Sv. Martin, hrabri vojščak, ki je svoj plašč delil z ubogim beračem, je že od nekdanj priljubljen in češčen pri vernih Slovencih. Za posebnega patrona so ga izbrali Dolenjci, ki ta dan krščujejo mlado vino, ki je tudi pred oblastjo dotlej veljalo za mošt. Vse zidanice so polne "botrov in botric," ki praznujejo veseli krst kar s krščencem samim, ki ga kar največ mogoče pospravijo. Seveda ne manjka raznih priboljškov za pod zob. Kdo bo pil na prazen želodec? Čeprav te dolenjske navade niso ravno posnemanja vredne, vendar tudi mi v Ameriki slavimo sv. Martina in marsikje se vršijo veselice ali domače zabave na čast sv. Martinu, ki je 11. novembra, da se pokusi nova kapljica in tudi tukaj imamó navado, pripraviti kaj dobrega za priboljšek. Sicer ni napačno posnemanje!

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

YOUTH AND RECREATION BOARD
 DISTRICT 1—Mrs. Albina Novak, 1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio, president of Board
 DISTRICT 2—Miss Molly Sumic, 222—57th St., Pittsburgh, Pennsylvania
 DISTRICT 3—Mrs. Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Ave., Chicago, Illinois
 DISTRICT 4—Mrs. Frances Marinshek, 438 Sheridan St., Ely, Minnesota
 DISTRICT 5—Mrs. Dorothy Meister, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colorado
 DIRECTOR OF JUNIOR DEPARTMENT—Miss Albina Jancar 1686 E. 32d St., Lorain, Ohio.

My Trip Through Europe

By Evelyn L. Fabian

LONDON

LEAVING the Abbey we came to Parliament Square from where we glanced at St. Margaret's Church. We were told that in this church the Speaker and members of the House of Commons attend services on special occasions, and it is also the scene of many fashionable weddings. This church is beloved by all book-lovers as the burial place of Caxton, Milton and Raleigh.

As we rode along we saw the statue of Abraham Lincoln and encountered several blocks of splendid edifices in which are housed the Government offices. Proceeding along Parliament Street we passed the Home Office, the Colonial and Dominions Offices, the India Office and the Foreign Office. Further on, the beautiful lonely Cenotaph met my eye. I noticed that nearly all men as they passed it, on foot or in vehicles, removed their hats. It is a monument that represents an Imperial Grave of all those citizens of the Empire, of every creed and rank, who gave their lives in the war. On November 11 of each year the Cenotaph is the scene of a most impressive ceremony. The king or his representative, and many of the nation's leaders, together with ordinary folk, stand bareheaded for two minutes at the shrine. Throughout the kingdom perfect silence is maintained, and all traffic is suspended. Wreaths are deposited throughout the year.

Then we arrived at Downing Street, which makes no outward suggestion of its importance. Number 10, a comparatively simple mansion, is the official residence of the Prime Minister and usually the scene of cabinet meetings. I expected something different — perhaps an imposing palace in a conspicuous position, but it certainly is not imposing. Still, it attracts the gaze of thousands of tourists, who quite overlook some of the majestic buildings that surround it.

Across Whitehall from Downing Street is Whitehall Gardens and the Horse Guards with a gateway to the Horse

Guards Parade. Two mounted Life Guards or Royal Horse Guards are on duty every day from ten to four, whose appearance excites awe and admiration. The ceremony is very interesting, which occurs every morning at 11 a. m., when the operation of changing the Guard takes place. It is also interesting at 4 p. m. when the Guard is inspected.

Riding back along the Victoria Embankment toward the city we passed the fine structure known as Scotland Yard, the police headquarters of London. Sherlock Holmes has helped to render this place famous. The Victoria Embankment extends from Westminster Bridge to Blackfriars, nearly a mile and a half. It is a beautiful broad roadway.

We then stopped at the Temple which was originally the Grand Commandery of the Knights Templars in England and is now in possession of two great legal societies of barristers and students. It has many literary associations and contains the beautiful Church of the Knights Templars. The Temple Church is very beautiful and the best of the four circular churches in all England. On the floor are the effigies of the Templars who fought in the Crusades. The circular part of the church dates from 1185. In the churchyard I saw the tomb of Oliver Goldsmith. The Temple is divided into the Inner Temple and the Middle Temple, two of the four Inns of Court that can give the right to practice as a barrister. In Middle Temple Hall I found myself in the noble apartment in which Shakespeare himself once acted.

We followed our guide back to the bus and then rode down Norfolk Street and the Strand. Along the Strand are many fine hotels, playhouses and shops and it is also a very famous thoroughfare of Europe. They are rebuilding in many places. The street is called Strand because this was the road nearest to the shore or strand of the Thames River. The Strand runs into Fleet Street which is another great thoroughfare where most of the daily papers are published.

Somewhere along the way we saw Nurse Cavell's Memorial. It bears Nurse Cavell's memorable words shortly before her execution: "Patriotism is not enough; I must have no hatred or bitterness for anyone."

At Leicester Square, a theatrical centre, our morning passengers left us and we drove to the Florence Restaurant on Rupert Street for dinner before continuing on our afternoon tour. The most fashionable restaurants in London are connected with the big hotels. Talk about tea—why everybody seems to drink tea in London. Business is practically suspended for the drinking of tea. Usually in hotel lounges, or socially smart restaurants are thronged with tea-drinkers from four to six every afternoon. There is no class distinction in tea drinking.

The Cenotaph—London

The Horse Guards Parade—London

Having had a lovely luncheon we resumed our tour of London. We drove along Pall Mall where every house seemed to be a club—soon reaching Waterloo Place. On the right was the statue of King Edward VII on horseback, just under the Duke of York's Column, and on our left was the Crimean Memorial and statue of Florence Nightingale, the "Lady of the Lamp." Crossing Piccadilly Circus, the great shopping area, we came to Regent Street with its fine stores. Here Regent Street crosses Oxford Street where beneath it runs the Central London Railway. In Oxford Street are some of the best known shops in London, such as, Peter Robinson's, Jay's, Marshall & Snelgrove's, Waring's, and many others.

We crossed the Thames River and came to Hertford House in Manchester Square, which houses what is doubtless the finest and most valuable private collection in the world. Here we stopped to visit the interior. The guide told us that this collection was bequeathed to the nation by Lady Wallace, and the Government, preferring to retain it in its own setting, purchased the old house, and today we find that it is one of the finest collections in Europe. It is notable for its pictures of the Dutch, Flemish, English, French and Spanish Schools. Then it contains furniture of the Louis XIV, XV and XVI periods, Sevres porcelain, enamels, Nuremberg articles, European and Oriental arms and armour. I believe there were about twenty-two rooms all of which becomes too lengthy to describe. This was formerly the residence of Marquis of Hertford and later of Sir Richard Wallace. The value of the contents is said to be about twenty million dollars.

West of Hertford House was Baker Street which contains the studios of some of the leading photographers. Sherlock Holmes lived on this street. Then we drove down Park Road, Avenue Road, Fitzjohn's Avenue to the Northern Heights of London—Hampstead and Highgate, where the elevation affords wonderful views over Hampstead, Heath and London. Pointed out to us on the way was "Jack Straw's Castle," which was frequented by Chas. Dickens.

Soon we came to Ken Wood House, where we visited the lovely estate, once the seat of the great Earl of Mansfield, Lord Chief Justice of England, and was bequeathed to the nation by the late Lord Iveagh. It is beautifully furnished, and the valuable collection of paintings comprises works by Reynolds, Gainsborough, Romney, Raeburn and Lawrence.

(To be continued.)

MARIE PRISLAND:

Women from Many Lands

AMERICA

Miss Regan, Executive Secretary N. C. C. W.,
Speaker Before Council of National Defense

Miss Agnes G. Regan, executive secretary of the National Council of Catholic Women, was among the representatives of some three-score national organizations called to a conference by Commissioner Harriet Elliott, consumer adviser on the Advisory Commission to the Council of National Defense.

Among the speakers to address the conference was Mrs. Franklin D. Roosevelt who made a plea for democracy based on religion.

Miss Regan told the conference that "whatever be the outcome of the present emergency—and we trust it will not be participation in a world war—the calling of this conference and the results of its deliberations will have made a real contribution to the future welfare of our country." "The discussions in the conference emphasized anew our responsibilities as citizens to solve the human welfare problems that confront us even if there were never a thought of war. The National Council of Catholic Women has striven to bring the influence of Christian principles into our national life. Whether this be an emergency program or a long term program our groups throughout the length and breadth of the land stand ready to give full co-operation to the program of national defense."

Virginia Penalizes Marriage

According to press reports the Health Department of the State of Virginia is discharging all married women employees. The Board of Education is said to have declared that no married woman shall be engaged and that

those who have married while in the service will be asked to resign.

IRELAND

In Favor of Peace

At a meeting of the National Council of Women on September 29th, the following resolution was adopted and subsequently sent to the Minister for Justice and the Press:

"We, the National Council of Women of Ireland, affiliated to the International Council of Women representing millions of women in thirty-five countries, respectfully urge upon our Government to support any scheme for the reestablishment of peace in Europe that is compatible with right and justice, respect for democratic principles and the sacredness of individual liberty and that will tend towards lasting tranquillity and a sense of security."

Woman Lord Mayor of Dublin

Mrs. Kathleen Clarke, widow of one of the leaders of the Irish Rebellion in 1916, is the new Lord Mayor of Dublin and Ireland's first woman mayor. Mrs. Clarke was a member of the first Dail, voting against the Treaty in 1922. She served as a Republican Justice of the Peace. On the initiative of Mr. de Valera's party she supported him and became a Fianna Fail Senator. She has a record of good civic work to her credit.

ESTONIA

Estonia Pays Tribute to Three Great Women

This year, the women of Estonia are paying tribute to three of its greatest daughters: Anna Haava, the poet, Miina Harma, the composer, and Aino Tamm, the singer.

INDIA

Hindu Women's Rights

Indian women have greeted with satisfaction the suggestion of the Central Assembly to appoint a Committee to report on the reforms necessary to improve the rights of Hindu women to residence and maintenance and the legislation necessary to give effect to such reforms.

The Committee is to consist of six members of which at least one is to be a woman. It is likely that the woman member will be chosen from the legal profession.

GERMANY

Germany's Only Woman Surgeon

Dr. Katharina Freytag who recently celebrated her sixtieth birthday, is the only woman surgeon and head of a hospital in Germany. She was the first woman medical student at Bonn University where, after taking her degree, she became first assistant to the famous surgeon Professor Bier. From 1914 to 1916 she was in charge of a military hospital in France. After the war she worked for some years as a general practitioner in Duesseldorf, and the foundation of the Olga Hospital in that town, of which she is now the head, is chiefly due to her efforts.

SOUTH AFRICA

Past National Council President Heads a World Organization

We congratulate Miss B. G. Alexander, former president of the National Council of Women of South Africa, on the honor conferred upon her by her recent election as World President of the Florence Nightingale International Foundation.

—I. C. O. W.

MARY BALL, MOTHER OF WASHINGTON

It is fitting to pay tribute to a great man's mother because mothers make it possible, as a rule for their children to equip themselves for future opportunities which may arise in adult life.

Since Science shows that sons inherit their qualities usually from the female side of the family, so General Washington's sturdy health and fine qualities of heart and mind are legitimately credited to his inheritance from his dynamic mother, Mary Ball, who passed beyond 151 years ago on August 25th in Fredericksburg, Virginia.

"The Association for the Preservation of Virginia Antiquities" has preserved her home as a Shrine, which is visited by people from all over the world.

The family Bible reads that Mary Ball married Augustine Washington, March 6, 1730 and on February 11, 1732, according to the old calendar, their eldest son, George, was born. Three years after their marriage, when Mary Ball was only 25 years old, they went to Mount Vernon, Vir-

ginia, somewhat further inland, and up the Potomac River, than the present Mount Vernon Mansion.

The Pohick Parish Church Vestry Records give positive evidence that Captain Augustine Washington was, at that time, the leading American pioneer iron-master. No one realized then, that in this inland wilderness, Washington, D. C. was destined to be the National Capitol, adjoining the spot which was afterwards settled and called the City of Alexandria, Virginia.

In April, 1743, Mary Ball Washington became a widow, after spending the first ten years of her married life in The Wilderness, while her husband, Augustine Washington, mined the first American pig-iron to be shipped to England at \$50 a ton.

When Augustine Washington died, the interest in about 2,000 acres of mining land passed to Lawrence Washington, George Washington's half brother. However, Mary Ball continued to hold, in her own right, the land near the iron-works, which 151 years ago, she willed to her son George, the Father of our Country. The second child Betty, was the eldest daughter of Mary Ball, after which followed Sam, John, Charles and Mildred. The latter died in the place now known as Mount Vernon.

When Mary Ball opposed the Washington relatives and succeeded in preventing George from becoming a British sailor, she greatly changed the course of the history of the United States.

This pioneer mother gave her son the opportunity to master surveying in the undeveloped woods and to become familiar with wood-lore and to ride a horse well. All this early training stood him in good stead when he was later selected to lead the Virginia military forces. When the veteran General Braddock and his expert officers failed and were killed in action, George Washington became Commander-in-Chief of the American Army. Washington was made a member of the Virginia House of Burgesses and immediately after this was elected to many important posts.

The major portion of Mary Ball's life was associated with perilous adventures, many of which not only made

her rugged and fearless, but served to toughen George, her first born son, which probably prepared the way for his selection as President of the Constitutional Convention in 1787 and his election as first President of the United States under the Constitution in 1789. Ealine Ball wife of James D. Jesse, a descendent of Mary Ball Washington, still occupies the old home, "Epping Forest" in Lancaster County, Virginia.

Mary Ball, who was very beautiful, was known as the "Belle of Epping Forest." George Washington mentioned in one of his letters that he had at first refused to send his mother's portrait to England to be repaired by a pupil of the original portrait painter. When George Washington passed away his mother's portrait had not been reshipped to America.

Colonel John Washington and Mary Ball's grandfather were both ranking officers of the Virginia Rangers in the days when Indians still had their "towns" on the site of what is now our Washington, D. C. The two families had been closely associated for over two generations. The original Coat of Arms of the Ball family, from which Mary was descended, with the records of the family written on the back, shows that, undoubtedly, the Ball family had been eminent for centuries. This Coat of Arms was granted to the Rev. Richard Ball, Vicar of St. Helen's Bishopsgate, London, by King James the First of England in 1613, and in 1650 was brought to Virginia by Colonel William Ball, the pioneer colonial settler, from whom Mary Ball was descended.

From Dr. Stephen A. Ball, her nephew, came in a direct line, Dr. Louise C. Ball, who is deeply interested in our Union and the drill teams, now President of "Mary Ball Washington Association of America," an organization, the purpose of which is to perpetuate and honor the name of the Mother of George Washington. It was founded by George Washington Ball, another nephew of Mary, who wrote about this in a letter to Jefferson Wallace, Esq., of Richmond, Virginia, Editor of "Virginia Historical Magazine," dated November 30, 1791.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

FOURTH ANNUAL FIELD DAY

It is with much pleasure that we make the report on the outcome of the fourth annual field day on September 14, 1940, at Euclid Beach park held by the Cleveland branches and drill teams. Each year brings new experiences and new improved advancement along these lines. We say with pride, that it was one of the most outstanding events in the history of our drill teams, because this year for the first time we had the privilege of having fourteen of our supreme officers with us and also the No. 20 Joliet cadets and many visitors from Joliet, Chicago, Pittsburgh, Bessemer, Pa., and surrounding Ohio cities. We know definitely that it was the many out-of-town guests that helped to make the affair interesting and well done. Everybody likes company and likes to show the company what can be done and so it was in this case but our company this time numbered over a hundred visitors which was one of the largest visits we ever had from outsiders.

The day was sort of cloudy and threatening although the skies kept dry part of the time to give everybody just a little chance of enjoying the outdoors. So we'll not talk about the outdoors program because it had to be cut short.

By 7 p.m. the Log Cabin which is really a huge hall, had every significance that it'll be packed. It was, too, before the program started at 7:45 p.m. The first number on the program was escorting of the supreme officers

to their seats of honor on the platform followed by a grand march of all the drill teams and junior circles dressed in uniforms and national costumes. The most effective scene was when all the drill teams and junior circles formed straight lines across the space reserved for marching and the flag carriers advanced with the colors while the entire ensemble joined Miss Irene Jazbec in singing "The Star Spangled Banner."

The first exhibition drill was put on by the newly organized junior circle of No. 25. The little girls ranging from 4 to 14 years of age marched in good time and performed some intricate maneuvers. Misses Frances Bogovich, Sophie and Mary Lach are their drill instructors. Next was the visiting drill team from Joliet which demonstrated some very precise movements in marching. The captain was Jo Mahkovec. This was the first appearance of this group before a crowd of cadets and public and we must admit they did very well. Same may be said of our recently organized drill team from No. 49 known as the Noble cadets. Miss Intihar, daughter of No. 49's secretary, is captain of this group. Next year they'll surely be well prepared for competitive work.

After this came the big moment: competitive drill work. Eight drill teams entered for a place in the competition. In order to have no complaints of any special favors shown to one or the other team, the captains of the competing teams were summoned together in the hall just before

the grand march to draw the number for the position in the line-up for competitive work. The captains then took complete charge in seeing that their team was in readiness when the time came. There was no time lost for while one team was performing the drill work, the next team was being inspected. Seven minute drill was the time allotted for competitive work. The judges, all military officers and familiar to ladies drill work were alertly on the job and we must give them all due credit for being honest and impartial in their decision. Time-keeper and overseer was a very capable and experienced drillmaster and national captain, Mrs. Marie Hecker, to whom we are very grateful for her fine services. Every team performed almost perfectly, but of course, there were little mistakes here and there and that meant a point off from the average. Every mark against the person or the team was counted as one tenth of a point deducted from the average of a hundred points. The Frances Susel Cadets, members of branch No. 10 came through with a 98 point average which was certainly close to perfect. As for the other seven teams, we must say that they weren't far away from the highest score and everyone has won wide acclaim for the fine sportsmanship and the excellent floor demonstrations. Each member of the winning team received an individual Honor pin which is the cadet's keepsake and personal remembrance of the big event. Each captain also received a beautiful Sterling silver medal as a

token of appreciation for her services in getting her team ready for competitive work.

At 10 p.m. was the time set for the beautiful pageant in which the junior members took part dressed in their colorful national costumes. There were over a hundred little girls in the group dancing six different kinds of folk dances with accordion music by Mr. Rudolph and Master Vinko Globokar. Junior members from Joliet pleased the audience immensely with their darling act as did the beautiful dances by Leonard and Eileen Zallar. The entire group formed a wide circle and their dance instructor Mrs. Frances Globokar escorted Mrs. Prislant and Mrs. Erjavec to the center of the circle and the three youngest members of the group brought in gifts for the officers. It was a very sweet way of expressing their love to the two distinguished officers.

After all of this, dancing finally got under way with music furnished by the popular maestro Freddie Kaye and his outstanding orchestra. When the clock struck 12, we wanted more but there was no more,—with lights out.

Everybody left with a smiling face which was a sure expression of contentment and inspiration to those who will be expected to work hard again next year.

The next day, Sunday, September 15, 1940, was another historic day for the Cleveland drill teams and branches. On that day they went on record as having among their group some of the best vocal and dramatic talent of the city. Through the efforts and hard work of Mrs. Anton Subelj, opera singer and an old hand on the stage, we were able to present to the public an interesting operetta at the Slovenian Workmen's Home on Waterloo Road. In the cast were Mr. Lawrence Ogrienc, Mr. Damijan Tomazin, Mrs. Mary Marinko, Miss Irene Jazbec, Mr. Frank Rupert, Mrs. Agnes Zagar, Misses Dorothy Svigel and Albina Snelbel, Mr. Leonard Zallar, Miss Angela Kern, Mr. Richard Lavretich and Anton Podobnik. Everyone of the above mentioned is a very talented singer and performs very well on the stage. The audience highly applauded every act and was well pleased with the entire performance. The first part of the program included vocal numbers by Mrs. Agnes Zagar, Mesdames Angeline Tomsic and Jennie Cherne of Lorain, Margaret Stakich, Betty Raddel and Eileen Ferkul of Joliet. These were accompanied on the piano by Mr. Anton Subelj, Miss Irene Jazbec, Miss Josephine Tercek, Miss Olga Erjavec and Miss Ann Komatar.

We most sincerely hope to have many more such fine performances on the stage.

We wish to express our most hearty thanks to everyone who has offered and performed any sort of service whatsoever which brought about the outstanding and stupendous success. Every effort was well repaid and each of us is happy over the fine results. May God bless everyone and repay you for your good work!

A. N.

SOUVENIR PROGRAM

We express our most sincere appreciation to every officer, member and

MY COMPLIMENTS, CADETS!

Your Fourth Annual Field Day was a complete success! The day lacked nothing — it left a wonderful impression with the supreme officers and other visitors attending your program.

I was never more proud of the Slovenian Women's Union as on the night when so many pleasant looking young members charmingly performed various drills for our enjoyment. My hearty congratulations to you! I hope you will always remain as enthusiastic in your endeavor as you are today.

And then those little darlings. Some so small—yet so big in the thought that they could march alongside their older sisters. Your performance was remarkable and shall never be forgotten. In you, we see the hope and assurance of a successful future of our organization. I know that this thought is shared with me by the rest of the officers and members of the Union.

The Fourth Annual Field Day was unique in having an outside team appear on the program. The Joliet girls undertook a long trip to participate in the performance. All-in-all, the program was excellent! The Cadets, both seniors and juniors, deserve much credit for their activity. The praise of the organization goes to the officers who assisted in developing the program; to Mrs. Albina Novak for her tireless efforts in producing a finished type of display for the pleasure of the members and to Miss Albina Janchar, who devotes much of her time and energy to the youth movement.

I am very grateful for the lovely gifts presented me by the juvenile group, also by the Joliet girls and my own drill team members. The tokens will always remind me of the perfect evening on the Field Day.

Wishing all Cadets and Junior members the best of success and a lot of enjoyment in their work.

Sincerely yours,

MARIE PRISLAND,
President.

merchant, likewise professionals, for their cooperation in making it possible for the committee to issue a beautiful souvenir program book with a brief history of all the SWUA drill teams and junior circles and pictures of same, on the occasion of the fourth annual field day. These books were printed by the American Home Publishing Company in Cleveland, Ohio, printers of our official publication Zanja who deserve our highest compliments for the outstanding work.

These souvenir books sell for 25 cents and we have a few more copies on hand. Any one wishing to order one, please write to the editor. We know that your library will be enriched by

having this interesting booklet among the list.

It was a big job to get this souvenir book together and since it pertains to the great progress of our organization in drill teams, we feel that it was a timely decision and a worthwhile one also. **Cleveland SZZ Committee.**

—o—

No. 1, Sheboygan, Wis. — An important part of our meeting on October 1st was the presentation of awards to our diligent workers in the last membership campaign. The most diligent were Mrs. Mary Ribich, vice president; Mrs. Margaret Fischer, treasurer; Mrs. Antonia Retell, president and Mrs. Hermine Dicke. Congratulations on their great work!

A donation to the Sheboygan Community Fund was voted upon for which appreciation is extended. Other reports were read and approved.

On Sunday, October 6, we had the opportunity of seeing colored movies of Jugoslavia shown by Mr. Anton Grdina of Cleveland, Ohio, at the church hall through the efforts of our Supreme President Mrs. Marie Prislant. The movies were greatly enjoyed by the large audience as were the several folksongs rendered by the No. 1 SWUA glee club.

Mesdames Marie Prislant, Anna Modiz and Antonia Retell attended a bowling meeting in So. Chicago and made plans for the 1941 SWUA bowling tournament which will be held in So. Chicago. They were accompanied by Mr. Louis Francis.

For the November meeting, Mrs. Marie Prislant will secure a guest speaker who will have an interesting message for all the members.

The visit of Barbara Kramer of San Francisco, California, delighted all the members who knew her personally and who look forward to meeting her to hear the witty humor and interesting discourses for which she had become known wherever she visits. Mrs. Marie Prislant entertained Mrs. Kramer during her visit and also planned one special occasion at which she presented Mrs. Kramer with an attractive ring bearing the emblem of our Union for which Mrs. Kramer expressed great admiration and thanks. The ring was a token of appreciation from the SWUA for her 13 years of service for the good of the Union.

PAULINE RUPAR.

No. 10, Cleveland (Collinwood), O. — Two years ago the Frances Susel Cadets placed 5th, last year we placed 2nd, missing by one-tenth of a point, but this year we reached our goal—"1940 SZZ Drill Team Champs."

Mrs. Prislant presented each cadet a beautiful bronze medal pin with the inscription "Honor '40" on the bar and the SZZ emblem on the medal. It's a pin that we all enjoy wearing and are really proud of. Besides this, as captain I received a silver medal with "Captain 1940" engraved on it. This medal hangs from a yellow ribbon and it really is nice besides my last year's captain's medal. These souvenirs we will always cherish.

When we missed last year's 1st place we (Mr. Hutton and I) really were out

to make the team a prize winning combination. I was confident that this year we would fulfill our drill instructor's wish. So my sincere thanks goes to my team sisters for all their endless and fullest co-operation that I received during our drill practices. Thanks also goes to Mr. Hutton for the time and work he put into the team to help make it a top team. I really feel that I have done my duty as captain for the last two years and am proud of my team.

Our congratulations go to the rest of the teams who participated. St. Christine's for placing second and to the third place team, the Barberton Cadets, and to all other teams!

The Rupert Cadets really looked wonderful in their new uniforms of green and gold.

After all our records were checked and re-checked, we learned that our debut September 1st was the largest success ever witnessed at the hall. We managed to pay for our uniforms completely and defray all other expenses and start out with a very nice bank account besides. Thanks to all who helped make this affair a never-to-be-forgotten event.

The Frances Susel Cadets took part in the St. Christine's Banner Blessing September 8th which was a very colorful event held in Euclid, Ohio. We represented ourselves in the evening in our team polka dot evening gowns which really passed everyone's approval.

We also attended in full color the dance of the "Little Flower Cadets" which was a very exciting and wonderful dance.

A speedy recovery is wished by the cadets to Mrs. Rose Zernic and Mrs. C. Hutton who are convalescing at their homes.

We have on our "must attend" list: October 20th, West Park Cadets' Social affair. November 9th, Marie Prislund Cadets' Fall Dance. We'll be seeing you then.

Our deepest sympathy is extended to Mrs. Frances Kurre who mourns the loss of her husband. May his soul rest in peace.

ROSE MARY ROSSA, Reporter.

FRANCES SUSEL CADETS:

Congratulations on your triumph at the 1940 Field Meet of the SLOVENIAN WOMEN'S UNION at Euclid Beach Park.

Such accomplishments can only be attained by cooperation, hard work and sacrifice on the part of each and every member of the group.

The honors bestowed upon you were well earned.

Wishing you continued success,
Yours very truly,

CHAS. A. TRCEK, Pres.
St. Joseph's Band No. 169 KSKJ.

No. 14, Cleveland (Nottingham), O.

—Our branch received a five dollar reward from our headquarters for being active in the lead membership campaign. Many thanks. We have made fine progress during the recent year and we hope that the members will continue with their untiring interest for the welfare of our organization. There is no reason why we shouldn't be active, for there is no other organi-

zation among us, where the benefits derived are as great as we get from our Union for the small monthly assessment. Our Zarja alone is worth the amount we pay monthly. Therefore, we should make it our point to explain to our friends how much they are missing by not belonging to our Union.

Our next meeting will be held on the second Tuesday of the month because of elections on the first Tuesday of November. The meeting will begin at seven p. m. which will be followed by a Card party which will start at 8 p. m. sharp. Invite your relatives and friends to join us on the evening of November 12th because we'll endeavor to make it a jolly time for everyone attending.

Reminder! Members in arrears with dues, please pay up at the next meeting. As your secretary, I must be careful to have the money at the Headquarters on time or else the entire Branch would be suspended. It is the duty of every loyal member to keep herself in good standing by paying the dues on time.

FRANCES MEDVED, secretary.

No. 15, Cleveland (Newburgh), O.—The bowling season is here! It's just grand to see all of our bowlerettes in such good humor! Let's go, girls, so that we will be able to make the Penn. Tournament, also So. Chicago. We do hope that the girls from Chicago, Sheboygan, Milwaukee and La Salle will be with us at the coming spring tournament in Cleveland.

One of our girls, Anna Peskar went house-keeping with her sister. Angela Arko invited the girls to meet at Alice Trattar's Tavern and each bring a little gift. We had a very good time only Ann got a little nervous when she found out that the party was in her honor. We had the pleasure and privilege of having among us our dear friend Mrs. Mary Tomazin of Chicago. We were happy to see her because Mary treated us so very hospitable when we were in Chicago at the last tournament. We shall always be glad to see our many friends from Chicago.

Speaking of our coming tournament may seem a little early, but remember girls, the time passes quickly and the sooner we make plans the easier it'll be for us later on.

In behalf of the No. 15 bowling teams, I wish to extend most hearty wishes for a very eventful bowling season!

FRANCES KOVACH.

BIRTHDAYS IN NOVEMBER

Nov. 5. Albina Novak
Nov. 8. Lillian Kozek
Nov. 20. Molly Sumich
Many happy returns of the day!

No. 16, So. Chicago, Ill. — Attention bowlerettes! The fifth annual bowling tournament of SWUA will be held in So. Chicago some time in April. All members of our branch are requested to attend our next meeting November 21, 1940. If you know of anyone who is interested in bowling have them attend this meeting or tell them to come directly to the So. Chicago YWCA where the girls are practicing every

Tuesday at 9 p. m. We have fifteen girls at the present time, all beginners who are having an enjoyable time every week. We would like to see some of our older bowlerettes show up so they'll give the girls some pointers. Now that you all know that the tournament will be held in our community, we ask everyone to please give us a hand in preparing for this occasion. We would also like to hear from our neighboring branches. You may write to the undersigned for any further particulars.

We had the honor of having with us our dear Supreme President Mrs. Marie Prislund. She stopped here with our Supreme Secretary Mrs. Josephine Erjavec and Mrs. Antonia Retell, president of the midwestern bowling district to see the alleys for our coming tournament. In the evening we attended a concert given by St. George's church singing society "Zarja." We had the pleasure of hearing other singing societies from Joliet, Waukegan, and "Adrija" from St. Stephen's church in Chicago. The latter group sang a song in honor of our Supreme President, but she had to leave before our society "Zarja" sang a song in her honor. She left for Joliet where the executive board had an important meeting the next day. Thanks for the friendly visit! We hope to have you with us in the near future!

ZORA YURKAS,
9516 Ewing Avenue.

FIFTH ANNUAL OHIO BOWLING TOURNAMENT

At a general meeting of the SWUA Cleveland bowling teams it was decided that the fifth Ohio bowling tournament will be held on April 19-20 with the No. 15 bowling teams taking charges. They are now making plans for an outstanding tournament with plenty of good times because the Newburgh girls are known to be a jolly group, therefore, we know that the visiting teams from Joliet, Chicago, Pittsburgh and other places will be well pleased with arrangements and genial hospitality.

Make your plans early to attend the bowling tournament in Cleveland on April 19-20, 1941.

BOWLING SCORES

No. 15, Cleveland (Newburgh), Ohio

Three game scores			
Manhattan Cafe			
Alice Trattar	338	349	329
Julia Gorsky	326	328	294
Anna Zaletal	408	337	323
Emma Urbancic	361	350	331
Rose Urbancic, c	392	427	392
Dr. Perko Dentists			
Jennie Zupancic	357	309	382
Vera Skufca	250	233	244
Sophie Hovevar	310	309	290
Alice Arko	384	374	344
Anna Peskar, c	446	381	392
Park Heights Cleaners			
Mary Perko	320	363	336
Angela Arko	390	338	337
Theresa Jeric	346	329	293
Frances Maurer	259	299	380
Julia Turk, c	390	417	387
Lucak, Councilman			
Eleanor Hrovat	251	262	331
Antonia Glavic	322	309	332
Frances Kovach	379	288	360
Julia Duplay	446	390	375
Mary Novak, c	503	427	407

No. 20, Joliet, Ill. — Complaints have been submitted to your reporter's office concerning my last month's article. Marion Korevec protested that

she is no longer a lower, but an upper classman—a junior at the Joliet Township High School. Among the records (forced upon me) of the Lockport Township High School, I found that Genevieve Glavan successfully passed her Junior year in June and is at present a Senior. I was politely informed that our captain is not only a mere hostess and her sister an employee of the American Can Co., but that Jo and Helen Mahkovec are co-partners in the tavern business. If any outside visitors wish to see our captain, they will no doubt find her behind their famous bar courteously serving beverages.

Joyfully we arrived, wonderfully and pleasantly we spent our time, and tearfully we left it. Who's it? Cleveland, indeed! We'll never forget the great number of supreme officers we've had the pleasure of meeting, the sights seen during the tour, the fun at the Euclid Beach Park, the many new acquaintances among the Ohio cadets, the excitement of the Field Day Program, the mosquitoes at the Yugoslav Cultural Gardens and the beautiful singing of the operetta "Mala pevka." The most outstanding feature was the Field Day Program—the grand march, our performance, the competitive drill work of the Ohio cadets, Slovenian folk dancing by the junior members of Ohio, and a special number by a representative group of our Joliet juniors. Dancing in the modern fashion placed the final touches of the evening's events.

To those who were not there, I'd like to whisper something in your ear. Our president, Marie Terlep, well represented us when, after our performance, she bestowed upon our Supreme President Mrs. Marie Prislant a spray of roses. Immediately afterward Mrs. Albina Novak presented our captain Jo Mahkovec and our lieutenant Bertha Planinsek, corsages—a token of our appreciation and gratitude to them for the time and energy they spent upon us in drilling us for this important event. Later on in the evening's program, our captain was presented with a medal by the supreme president Mrs. Prislant, of which she is very proud.

On behalf of the Joliet cadets and juniors, I wish to thank Mrs. Albina Novak for the lovely bracelets which she gave us as a remembrance of our Cleveland adventure. To you, Mrs. Novak, and to everyone in particular who in any way made our stay pleasant, I say "Thank you very much."

"Odd News and Exclusive News"—I can't think of any. I declare there isn't any. Goodbye!

OLGA ERJAVEC, Reporter.

NO. 20, JOLIET CADETS ARE VERY GRATEFUL

In behalf of the No. 20 Joliet Cadets, I wish to express most sincere thanks for the very kind hospitality you have shown us during our stay in your beautiful city. I can't put into words how much we appreciated your friendliness. I hope some day we may have the opportunity to show you as wonderful a time. I would especially like to thank Mrs. A. Novak for the grand program she prepared for our pleasure. Everything was tops! I also wish to thank

Mrs. M. Prislant for the presentation of the captain's medal and for the check that will enable the cadets to attend the next National convention.

Many thanks to the cadets of No. 20 for the lovely corsage you have honored me with. It was a delightful surprise. I was very proud of our first public appearance before such a huge crowd of cadets and the public. In spite of the fact that you were physically exhausted, you put on a wonderful performance.

I am gratefully yours,

JOSEPHINE MAHKOVEC,
Captain.

No. 21, Cleveland (West Park), O.—The months of August and September were so full of special events that I'm still talking about them. At our August meeting Cadet Fran Kavec presented a new member to the team. She is Fran's sister Rosalia. We are glad to have Rosalia in the ranks because we know she will make an enthusiastic cadet. Altho scarcely five feet tall, Rosalia is chock-full of energy and vitality. She flits about from one place to another, always smiling and her cheeks glowing a rosy red. Again we say, "Welcome, Rosalia!"

On September 19 we had a wiener roast in Metropolitan Park. It was such fun! It was one of those ideal Indian summer evenings which are just grand for roasting wieners, corn, potatoes and marshmallows and then sitting around the fire and singing. It was also nice for swinging, eh Rosalia, Jo and Fran? And say! Who was the one who started that talk about a dead man in the park? We certainly cleared out of the park fast after that, didn't we? We missed Frances Komocar, Dorothy Sinkovec and Anne Hosta who couldn't be with us.

I would like to take this opportunity to congratulate the Frances Susel Cadets on the capturing of first place in the competitive drilling on field day. Your team made a striking appearance in your new uniforms; and also gave a fine exhibition of drill work. You deserved to win altho competition was unusually keen. Congratulations from West Park!

Our visiting nurse (if we had one) reports that our Captain Helen was ill recently. However, we sure are glad to see her up and around and one of us again!

ROSE JO KOZUH, Sec'y.

No. 26, Pittsburgh, Pa.—Our district is at its post again and has started on another eventful bowling season. Monday, September 16th, marked the time at the Lawrence Recreation Alleys. All the ladies of last year's league appeared, the crew becoming much larger, augmented by many new enthusiasts.

The teams as yet have not been set; this is to be determined by approximate average which also gives an opportunity to those ladies who have not been informed to join. To join the league, all that is needed is to apply at the Lawrence Recreation Alleys any Monday evening at 8.

Something New!

There has been much talk of a drill or bugle and drum corps in our branch. So far 18 names have been submitted.

Nick Spudich, our good friend and officer of the Pittsburgh Police Department, volunteered to coach us along these lines. Let all the ladies of the SWUA branch in Pittsburgh, who are interested in this sport, register with Molly Sumic at 222—57th Street. The sooner the better; for the corps will be organized in a short time.

It is remarkable to note that every up-on-its-toes-and-flourishing S. W. U. A. branch in the Union has either a drill or bugle and drum corps. The wonderful fun and sisterly spirit found in these units more than compensates all the trouble it takes.

MOLLY SUMIC.

CONGRATULATIONS NO. 26!

We wish you all the needed means and ways for a realization of a drill team or drum and bugle corps. It it's the latter, your branch will be first to parade in this respect. More power to you! We shall follow every report from your branch very closely hereafter. Best wishes for success are yours from the entire Union.

No. 28, Calumet, Mich.—The regular monthly meeting of the St. Joseph Cadets of Branch No. 28 was held on September 12, in the church hall with only fourteen cadets present. It was suggested at this meeting that the cadets attend drill practice more regularly.

After the meeting a bridal shower was held in honor of Miss Margaret Kocjan, who received many beautiful and useful gifts. Miss Kocjan, one of our cadets, was united in marriage to Joseph Banovetz on September 28 at a nuptial mass at which the following cadets acted as Monorary Guards: Rose Hrebec, Marion Burich, Mary Stareha, Theresa Jenich, Rose Jenich, Ann Jenich, Margaret Sedlar, Dorothy Plautz, Gloria Bogatini and Margaret Sterk.

Our drill team has already made two public appearances, both on July 4. In the morning they participated in the parade through Calumet and Laurium and in the afternoon, they appeared in the parade at Ahmeek. For their participation in the Calumet parade they received a donation of \$10 and a donation of \$5 was presented to them by the village of Ahmeek.

Our next meeting will be held on October 10 and I'll be looking forward to seeing you all there.

MARY A. STAREHA, Reporter.

No. 30, Aurora, Ill.—First of all, I wish to thank all the members and friends in Cleveland for the lovely time I had while attending the fourth annual field day. Also to our editor Albina Novak who worked so hard and had everything for us upon our arrival in Cleveland. The program was entertaining and interesting and the dinners were delicious. Many thanks to Florence and Eleanor Grdina for their genial hospitality while we stayed at their place. It was just like home. Thanks to everyone, again!

JULIA MALAKAR, President.

No. 30, Aurora, Illinois held a card party in September which was well attended. Congratulations to our mem-

bers for the good spirit shown at our events of all kinds. We are like one grand and happy family. I hope they'll always keep up the good work. Mrs. Frank Vesell, who is incidentally my sister gave birth to a daughter at St. Joseph's hospital in Joliet, September 9. She was christened at St. Joseph's church and received the name of Margaret Jean. Julia and August Malaker of Aurora acted as godparents.

Among the many who visited in Cleveland in September were Julia Malaker our president and Pauline Jeray, our treasurer. They are still telling us about the grand time they had there and what friendly people they met in Cleveland.

MARTHA MALAKER, Rec. Sec'y.

No. 32, Euclid, O.—The attendance was poor at our last meeting. Your co-operation to come regularly will be greatly appreciated. The cadets decided to hold a dance on January 26, 1941. Hear more about this dance in the next edition. Our eleventh anniversary dance on September 8th was a success. Many thanks to everyone who assisted in its behalf. We also want to thank Mrs. A. Novak for her generous assistance. Our thanks to the drill teams of Nos. 10, 14, 21, 25, 41, 47, and 50. Thanks also to the junior circles for participating. We are very grateful to each and everyone for taking part in our celebration which shall always be a cherished memory.

The fourth annual field day at Euclid Beach park was a great success. The competitive work among drill teams was very interesting. Congratulations to the Frances Susel Cadets who were awarded the first prize honors. St. Christine Cadets were surprised winning second place. Nice going girls, maybe some day you'll be on top.

Congratulations to all birthday celebrants in November, Adios!

ELEANOR BREZEC, Reporter.

No. 32, Euclid, O.—Hello everybody! Now that the excitement of last month has somewhat abated, we can speak and write coherently. We started the very first day of September by participating in the blessing of the banner ceremonies of the Frances Susel Cadets. Say, those bright red uniforms certainly attracted everyone's eye, didn't they? Congratulation, girls.

On the eighth, the blessing of the banner ceremonies were repeated, but with the St. Christine Cadets acting as hostesses. There are only two words by which we can express our deep appreciation to all the Cadets and everyone else who helped to make this event such a great success. They are:—"Thank You!" And a very special "Thank You" goes to Mr. August Svetek and Mrs. Josephine Posch, the mistress of ceremonies, who conducted the program in the same genial manner and amiable style of which only she is capable.

And then came the day all the cadets look forward to, Field Day. Congrats to the Frances Susel Cadets, who took first place honors, with a score of 97. Then the St. Christine Cadets with 96.8. Two-tenths of a point! Imagine that! "Just wait till next year," voiced nineteen girls. So watch out

for us next year cadets. Thanks to the new Noble Cadets and the girls from Joliet for their fine exhibition performances.

Sunday the 15th we attended the operetta, "MALA PEVKA." We can only say that those who didn't attend certainly missed one of the finest performances ever given by one of our own groups. The singing was beautiful. We are especially proud of one of our own cadets, Irene Jasbeck, who had the lead. Irene, the girls are all for you, and hope you will realize your ambitions soon.

On September 21st the first member of our group to join the ranks of matrimony was Mrs. Stanley Kovacic, nee Mary Luzar. Two of the cadets acted as bridesmaids and four others as honor bridesmaids. Mary, may your new life bring you all the happiness and contentment you deserve.

JOSEPHINE JAMNIK, Captain.

No. 40, Lorain, O.—Congratulations to the 'ladies in red' who took first place and to the teams who placed second, third and fourth in the competition at the Field Day. . . . you all know where we came in! Stopping at the home of Mrs. Justin has become an annual event as has the Field Day for the Lorain Cadets. She is deserving of a million thanks for accommodating us by permitting her home to be used as a dressing headquarters for our team. Wasn't that bus driver ever so kind for stopping at —?— Tavern on the way home? Oh, happy days . . . I might add that we almost killed "Moja dekle" that day.

Whew! our last dance is still the main topic of conversation and here we are planning another one. It has come to the point where we don't even have to ask dancers to buy a ticket . . . they ask us. Our Annual Fall Dance held on September 23rd spelled success both ways, financially and socially. Let's keep it up girls; we'll reach our goal way before the convention. While you are still reminiscing on our "Witches Frolic" which took place October 26th, the Lorain Cadets invite you to attend our Pre-Advent Dance on November 23rd. You'll come won't you? I knew you wouldn't have to be coaxed. Yes, same place, same time. To those who don't know where, it's at the Slovenian National Home on 31st and Pearl Ave.; and you can dance to the tunes of Johnny Bove and his boys. This popular Lorain orchestra knows how well we Slovenes love our polkas and waltzes, so upon request, they have learned a few numbers especially for this occasion. So-o-o-o, you can swing and sway the Slovene way. There will be refreshments and stuff and stuff (that is, the usual stuff). Now remember, LORAIN, SATURDAY, NOVEMBER 23rd. On second thought, you had better mark it down and make a notation "A MUST DATE".

Mark this down too: two charming young lassies have joined our ranks, namely Marie Mihelic and Dorothy Znidarsic. We welcome you in our midst and sincerely hope that you enjoy it Mimi and Dot.

Let me tell you about the dedication of Lorain's twin bridges on September 25th. It's really remarkable that

our shakos fit us after being treated so royally at this celebration. First, escorted by two state highway patrolmen, the girls riding in official cars provided by the Junior Chamber of Commerce, were taken to the Central High Level Bridge. The rains from the day before made the plot of land where we were to have drilled a quagmire, so we put our performance on the bridge. Then, we were driven to Riverside Park where a place was reserved for us. While the onlookers shivered in the cold lake breezes, we sat in the cars and watched the spectacular marine parade pass down the river, and witnessed the closing of the largest bascule bridge in the world. The finale, a fireworks display, was one never to be forgotten. And so, history was made in Lorain, and we done our little part to make it a memorable day.

In closing, let me again remind you of our PRE-ADVENT DANCE, SATURDAY, NOVEMBER 23rd. Until then, so-long.

ANGELINE TOMAZIN.

No. 49, Noble, O.—The attendance at our last meetings has been somewhat improved but still we would like to see a bigger crowd. We are anxious to see some of our older members whom we haven't seen for a long time.

At the last meeting of our drill team we elected officers who are as follows: Lucille Urankar, president; Tillie Walters, vice-president; Frances Jerman, treasurer; Mary L. Stusek, secretary. It was decided that the cadets will pay regular monthly dues which will help build our fund. I am certain we'll try to do our best in every respect. Mrs. Albina Novak has been wonderful to us. She gave us some good ideas which will help us greatly in our work. We thank you from the bottom of our hearts, Mrs. Novak. We hope that some day you'll be as proud of our drill team as we are of you! (Thank you, for your kind remarks. As for your drill team I'm already proud of you because you have shown the right spirit from the beginning and have done big things already. The picture of the drill team will appear in our next edition. A. N.)

We wish to express our most sincere thanks to the members for their kind co-operation and generosity in making things possible for our first appearance!

Hoping to see every cadet at every meeting and practice. Adios!

MARY LOUISE STUSEK, Sec'y.

No. 50, Cleveland, O.—The short skit "Wife Wanted" which was to be presented at our October meeting was postponed due to poor attendance. After the November 6th meeting, a Hallowe'en party will be held. All members come in costume for those who won't will have to pay a small penalty. There will be games and refreshments and prizes for the costumes, so come on and join the fun. A good time is guaranteed all who attend and the more the merrier!

On November 9th the cadets are holding their annual dance titled "Barnyard Swing". If you buy your ticket in advance the price is 25 cents, at the door 30 cents. So get your

tickets early from any of the cadets.

Don't forget to come to our Hal-lowe'en party November 6th and come in costume for a really good time. Bring along your suggestion of a name for our dance in May.

BETTY GARTROZA, Reporter.

* * *

The Marie Prislund Cadets of No. 50 were kept on the go this past month. What? With all the parades, manifestations, wedding, plus the great occasion: Field Day!

Ah! That's it, Field day, was a day of excitement for all the cadets incorporated. Though the Marie Prislund cadets did not come thru with flying colors, congratulations are extended to the Susel Cadets "Champs of 1940." Cadets, you certainly put on a good floor demonstration. Three cheers, cadets! Keep up the splendid work!

An invitation is extended to all members of the Slovenian Women's Union of America and their friends to attend the Barnyard Dance on November 9th given by the Marie Prislund Cadets at the Twilight Ballroom with music by Louis Trebar and his Red Jackets. Gosh, you can't miss this big time that night! Tickets can be bought from the Marie Prislund Cadets.

MARY KASIC.

No. 56, Hibbing, Minn.—Hello everybody! I wish to thank every member of our branch who assisted in disposing of tickets which brought about successful results. Your co-operation is greatly appreciated.

At our next meeting November 12, we will hold a kitchen shower in honor of our dear member Mary Bernard, who is soon to become a bride. Best wishes Mary and may your married life be a very happy one. Regards to all!

FRANCES PUHEK, Sec'y.

No. 73, Warrensville, O.—I know you all had a good time at our Masquerade dance, but to hear the results, be sure to attend the meeting on November 17. More about the dance in our next issue.

A speedy recovery to Minnie Gornik, who is convalescing at her home after being in the hospital.

On September 28 some members of our branch and I attended a banquet held by No. 42 in Slovenian National Home in Maple Heights. The tickets were 75 cents each but believe me it was worth it. Try getting a dinner like we had that night in a restaurant and see if you don't pay double that price. The chicken was delicious and also everything that went with it. (The potica, oh boy!) I am one of the many who do not care for speeches but this night I could sit for hours without making a move. Singing and other entertainment was something to listen to. I also had the pleasure of meeting our editor Albina Novak for the first time and really enjoyed her presentation of the program. (It was a happy privilege to meet you, too. A. N.)

Don't forget the next meeting. Nov. 17th is the date. We'll make plans for our Christmas party.

MARY TURK, Reporter.

No. 80, Moon Run, Pa.—Please attend our next meeting in the church hall. We ask for a better showing which makes things easier for everyone. The bigger the attendance, the more interesting. Let us be proud and more active members are wanted.

We wish to thank No. 26 Pittsburgh for the lovely evening we had together. Mary Coghe, Anna Dunach, Rose Bobs and I went to Cleveland for the fourth annual field day which was very interesting. They gave us a lovely reception. Hoping that all of our members could be present next year. I was very happy to see Mrs. Skul and Mrs. Kodrich of Joliet. We had a lovely time together.

MARIE DE BUTTS.

No. 87, Pueblo, Colo.—Left, right, left, right, the sound of marching feet you shall always hear as you pass St. Joseph's hall on Tuesday evening at 7:30 P. M. Keep up this fine spirit, girls!

The Colorado State Fair this year was a busy one for the St. Mary's Cadets. They performed at the rodeo two evenings and marched in the parade on Governor's Day. They also participated in the Mardi Gras which was sponsored by the Junior Chamber of Commerce on the last night of the Fair. For this event the cadets dressed as cow girls, won a prize for the largest group. For all these grand performances the cadets received a beautiful trophy from the State Fair Commission. By the time this edition goes to press, Miss Lisbeth Anzeck, sec'y. of our branch will be married to Mr. Stephan of South America. We certainly shall miss you, Lisbeth. After you're away and receive our Zarja every month, I am certain you will be quite at home in South America. Bon voyage!

A speedy recovery to Miss Angela Boudek and Mrs. Kerns, mother of two of the cadets.

Notice to all members: Please pay up your dues, it is very important to keep in good standing. With the words "God bless America" I close this report.

ANN OGULINE, Reporter.

* * *

Honoring Miss Lisbeth Anzick, secretary of our branch who was married October 12, 1940 to Mr. Joseph Stepan, St. Mary's Cadets entertained at a party after the regular monthly meeting.

A table was arranged with a lace tablecloth on which was a wedding cake decorated with a miniature bride and groom. Ivory candles in crystal candelabras and white cosmas and fern graced the table. Refreshments were served after which the guest of honor was presented a silver service.

Miss Barbara Ann Meister, daughter of the president and Miss Marie Vujcich entertained during the evening. Mrs. Dorothy Jerman Meister played Lohengrin's "Wedding March." Miss Meister danced and Miss Vujcich played several accordion selections. Both little girls are junior members of 87.

Miss Anzick tendered her resignation at the meeting due to the fact that after her wedding she and her husband will live in South America.

Miss Ann Ogulin was elected to fill the vacancy for the remainder of this year.

May God bless the newly married couple with much happiness in the future.

No. 88, Johnstown, Pa.—Attention members! Our December meeting will be held December first at 3 P. M., instead of 7 P. M. All members are requested to attend not having a reasonable excuse, the absent member will have to pay ten cents into the treasury. We are going to elect new officers for the coming year.

At our last meeting plans were discussed for our fall dance on November 30th at the St. Cyril and Method hall on "Black road" as it is best known to all in Morrelville. A popular orchestra has been engaged for the dance. This will be our last dance this year. All members are requested to co-operate and buy a ticket at twenty-five cents. During the ensuing year we had many occasions for spending money, there were weddings, births, deaths etc., which meant that our treasury will be running low. Therefore, we beg of you to please assist to make this affair a success.

Congratulations to Josephine Drstvenik who was married recently. Please come to the meeting and receive your wedding gift. Our deepest sympathy to the Urbas family on the loss of their beloved mother. May she rest in peace.

On the sick list we have a number of members. Anna Martincic is convalescing at the Memorial hospital. Her condition is serious. We hope that by the time this is published all our sick members will be on the road to recovery. Members are asked to pay them a visit. With lots of luck and happiness to all!

MARY KUZMA, President.

No. 91, Verona, Pa.—We extend a cordial invitation to all our friends and neighboring lodges to our fall dance on November 16, at the American Legion Hall, Fourth (4) Street, Oakmont. To please the young and the old we have secured a well known American and Slovenian orchestra. We assure you there will be plenty of refreshments between dances. We have always tried to please everyone and this time it'll be better than ever before. It's been a long time since our last dance, therefore we've made plans for a most successful event on Nov. 16.

Greetings with hopes of seeing you all at our fall dance!—JO.

* * *

First of all, I would like to invite the member of No. 91 to the monthly meetings which are always entertaining and interesting. I know, if you attend the meetings regularly, you would also become a loyal member. We regret to see our members drop out of the Union and the main reason is the lack of interest in the meetings. It's impossible for ten or twelve to decide what fifty would enjoy, so again we urge every member to attend our sessions. It's only one a month and everyone can surely plan to have an hour or two off for a friendly gathering. Let's see if we can improve in this respect.

MARY CENK, Rec. Sec'y.

Juniors' Page

JUNIOR DRILL TEAM, NO. 25 SZZ, CLEVELAND, OHIO

First row, left to right: Madeline Grdina, Dolores Paik, Helen Champa, Joan Zakrajsek, Nancy Gerbec, Jean Laurich, Laverne Schuster, Mary Jane Geromi, Helen Korensek, Doris Mae Noffsinger, Dolores Champa, Marian Wolf. Second row: Dorothy Sajovec, Veronica Gradisar, Marie Grdina, Molly Masnik, Florence Crnilogar, Marceline Jernejcic, Anne Kutnar, Rose Kutnar, Josephine Debelak, Greta Paulich, Daniella Lokar, Dolores Bogovich, Dolores Pike, Mary Sajovec. Third row: Frances Skedel, Dorothy Turk, Anne Rakar, Dorothy Masnik, Violet Langafus, Dolores Bokar, Mary Kopina, Helen Pevec, Elsie Rakar, Mary Tomazin. Fourth row: Sophie Lach (captain), Marie Turek, Marion Mulec, Dorothy Gerbec, Florence Ponikvar, Bernadette Jakomin, Olga Mozic, Josephine Arko, Lillian Strnad, Marie

Lach (assistant captain). Fifth row: Emily Kuhar, Angela Eckart, Anne Slamnack, Molly Zajc.

The Misses Frances Bogovich, Mary and Sophie Lach are instructors of this group, which made its first appearance on April 28, 1940, at St. Vitus Auditorium. Uniforms designed and made by Mrs. Frances Kurre. Caps made by Miss Anne Tomazin. Material and color: Royal blue satin skirts and gold satin blouses. Caps of blue satin with gold braid trimming. They carry gold batons with a glittering top. Miss Frances Bogovich arranged a special drill for their first big performance at Euclid Beach park on Sept. 14. Will tell you more about it in the next edition. There are 56 girls in the group.

MONTHLY MESSAGE

By
Albina Jancar
Director of
Junior
Department

Didn't the Turk sisters of Lorain look wonderful in our last issue? They have a fourth sister who is younger and is also thinking of joining. What a happy family of four sisters!

Welcome into our Union Junior Circle of No. 41! We are sure you'll enjoy being with us. Your group looked like an interesting one in their colorful dresses. Our darlings of No. 41 and 14 were really the sweetest creatures. Just keep up the interesting photograph department for we all enjoy meeting our dear juniors.

One of our juniors of Lorain Branch transferred from the juvenile department to the adult and is now a member of our drill team. She is Dorothy Znidarsic who was one of our star girls. In losing our star we wish her well in the drill team and I am sure she'll be a star there, too, if she keeps up the good work she started in the younger group.

Regards, Bubbles, and also to everyone of our dear juniors. Remember,

it isn't good to overstuff on the eats on Thanksgiving day for you can't enjoy the holiday if you don't feel good. So thank God for all His gifts!

By Bubbles: WORK FOR A WORTHY CAUSE RUMMAGE OF TOYS

A Rummage Sale of Toys offers a new and simple way of raising money during the holiday season.

It is easier to prepare for than a bazaar, and the profits are often larger. The Juniors will be of great help to you in soliciting toys and repairing them.

Each member should be notified in advance by note or printed slip. She is asked to contribute all games, toys, dolls, etc., which are not in use. The list, of course, is almost endless. Here is a start — doll furniture, wagons, teddy bears, automatic toys, toy animals, books, paper dolls, puzzles.

Plan this sale far in advance. Set aside two or three meetings for the

DEAR JUNIORS:

In these beautiful fall days, writer's cramps may be the excuse for not writing as long a letter, furthermore, in the off-months there isn't much news.

The passing of Columbus day and Halloween bring even a bigger event in November and that is Thanksgiving day. Make it a wonderful and happy one so you can remember it for a long time to come.

purpose of repairing, painting and dressing up the toys that are coming in. Almost anyone enjoys painting, varnishing, and enameling. And many repairs will be done with the handy needle. Nothing broken or unusable should be offered for sale.

Be sure to spread the news of this sale. There should be many advance notices in the paper. Posters may be made and distributed about town, especially in the districts from which you expect to draw most of your trade.

Each table is marked by a placard giving the price of the articles on it. This classification according to value is easy when you expect most of your patrons to be children. One table will have only 5c articles, one 10c, etc.

If you do not have a hall or if it is not conveniently located, perhaps you will want to find an empty store. Frequently the proprietor will loan you its use or rent it for a very small sum.

If you do not care to make it a money-making plan, the same idea, a round-up of toys, is an excellent way to gather gifts for poor children.

SAY IT WITH SONGS

By Agnes M. Chadash

What was the young maiden's name?
"Ramona."
Where did she live?
"In a Little Spanish Town."
Where was it located?
"South of the Border."
Where did they first meet?
"Aunt Dinah's Quilting Party."
Where was the party held?

"In the Shade of the Old Apple Tree."
What did he say to her?
"Let Me Call You Sweetheart."
What was her reply?
"Not Yet."
Then, when he said, "I Love You Much Too Much," what did she say?
"Baby Me."
Why did he love her so?
"Beautiful Brown Eyes."
Where did he often court her?
"Down by the Old Mill Stream."
How often?
"Every Sunday Afternoon."
Then what did he ask her?
"Does Your Heart Beat for Me?"
With what did she reply?
"Especially For You."
When he kissed her, what did she say?
"Oh Johnny, Oh Johnny, Oh!"
What did she say to marriage?
"Si, Si."
But to whom did she refer him?
"Mother" and "That Silver-Haired Daddy of Mine."
What was her answer when asked, "Who is Your Father?"
"The Hard-Working Miner."
Where did he live?
"In the Blue Hills of Virginia."
What was the time set for the wedding?
"In the Good Old Summertime."
When inviting the guests, what did they say?
"You're as Welcome as the Flowers in May."
What color did the bride wear?

"Deep Purple."
What was the color worn by the maid-of-honor?
"Blue Indigo."
Who were the sweet little bridesmaids?
"Two Little Girls in Blue."
What flowers did the young ladies carry?
"Roses of Picardy."
Who were the ushers?
"Billy," "Frankie and Johnnie."
What rang out to foretell of the bridal procession?
"The Bells of St. Mary's."
What tune accompanied the procession?
"The Wedding March."
By whom was it sung?
"The Voice in the Old Village Choir."
At what church?
"The Little Old Church in the Valley."
What dignitary officiated?
"Father O'Flynn."
What did someone whisper as the minister solemnly said, "I now pronounce you man and wife"?
"Ain't We Crazy."
What tune was played after the ceremony?
"Haste to the Wedding."
Where did the wedding feast take place?
"Down in the Old Cherry Orchard."
What food was served the guests?
"Mrs. Murphy's Chowder" and "Shortnin' Bread" with "Molasses."

NO. 32 SZZ, EUCLID, OHIO, PRESENTS ITS FIRST JUNIOR CIRCLE

The officers and members of No. 32 worked very diligently for the first appearance on the eleventh anniversary celebration of the branch held on September 8, 1940.

First row, left to right: Louise Svetin, Maryanne Repasky, Catherine Pibernik, Nada Boich, Marilyn Koss,

Eileen Knific. Second row: Jennie Tomsic, Nancy Mae Gerjevich, Josephine Grze, Florence Gole, Helen Vihtelich. Top row: Frances Karoba, Eleanor Cimperman, Dorothy Smolich, Margie Intihar, Agnes Potokar.

How many guests attended the wedding?

"You'd Be Surprised."

Mention some of them.

"Liza Jane," "Barney Google," "Katherina," "Cowboy Jack," "Suzanna," "Danny Boy," "Mary," "Little Cowboy Jim," "Corena," "Old Joe Clark," "Barbara Allen," "Billy Boy," "Sweet Sue," "Juanita," "Sweet Adeline," "Zeb Turner's Gal," and the "Stern Old Bachelor."

What did the bride say for the gifts?

"Thanks a Million."

Who were the musicians present?

"Piccolo Pete," "The Man with the Mandolin," and "Old Fiddling Joe."

What was the lone vocalist called?

"The Yodeling Cowboy."

How did some of the guests feel for dancing in the evening?

"In the Mood."

What was necessary to get them started?

"The Beer Barrel" and "The Bartender."

What did some of the guests ask the groom?

"Where Do You Work-a, John?"

What did he say?

"I Don't Work for a Living."

How would they survive?

On "Love and a Dime."

What song will they soon be singing?

"I Wish I Was Single Again."

What was the disappointed lover of the bride doing?

"Goin' Down the Road Feelin' Bad."

At what time did most of the guests leave the wedding?

"Three O'clock in the Morning."

Where did the newlyweds go for their "Honeymoon"?

"Make-Believe Island."

Where will they soon return?

"Home, Sweet Home."

Where?

"Somewhere in Old Wyoming."

MANY THANKS FROM THE JUNIORS

We, the junior members of Branch 20, who have had the opportunity of visiting Cleveland, on their annual Field Day, in September, and who have participated on various occasions, want to thank the kind Cleveland members, and friends, who have been so generous to us, showing their hospitality, during our stay there. We also thank Mrs. Albina Novak, the editor, for all she has done for us, to make our stay in Cleveland such a pleasant one, and for the lovely souvenirs she presented us, for they really were so beautiful.

We also thank our dear parents who have been so kind in permitting us to make this trip, for it really was one great pleasure trip, and will be remembered for a long time by all of us.

EILEEN FERKOL,

EVELYN MUTZ,

JOAN MUSTER,

LORRAINE KUZMA,

LILLIAN TODOROVICH,

ROSEMARY HORVATIN,

JONITA ERJAVEC.

We, too, were very pleased to meet you! Come again!—Cleveland juniors.

EMMA SHIMKUS:

FASHION NEWS

This season has brought many new and inspiring colors, which can be combined with basic colors, such as grey, green, brown, black or navy. Bright red is used in many different ways with black. Probably just a red hat but try one with black veiling and see what it does for you. Fuschia and wine red are good mixtures with black and are used by the middle aged woman.

Hats are colorful and gay and are twisted and turned into all sorts of shapes. Turbans and off the face hats being most popular with the new pompadour style hairdress. Some who are handy with the needle are making their own hats with pieces of Jersey or bright ribbons. Several shades of material are put together and used with plaid coats. A caramel colored hat with some sort of green ornament or feather adds flavor to a brown coat. While clips, costume jewelry, multi-colored scarfs, bags and shoes help to give fall and winter clothes a dash. One particular style that calls for several sets of accessories is made with round neck, long and short sleeves and unpressed pleats to give skirt fullness. With the help of lace and pique collars, also the above mentioned accessories, I saw this dress completely changed 12 different ways.

Nylon lace is a new fabric for evening dresses that is fast becoming very popular. It has many points in its favor. First it can be worn the year round, second it comes in all white or beautiful soft pastel shades and last but not least it does not have to be ironed. Just wash in lukewarm suds and put on a hanger to dry. Printed woollens and velveteens are also being shown for both casual and evening clothes. A very special feature in some of the taffeta evening dresses are small sleeves that zip on or off to suit the occasion.

Lace yokes, tucks, coral beads, pearls, nail heads and gold thread appear as trimming on the better frocks. Taffeta and velvet are combined to fashion lovely gowns for the bride attendants. Many brides choose off white shades for themselves and soft grey, lavender green, rosy-beige or gold for their bridesmaids. Lavender silk is combined with bands of violet velvet to form a two color scheme. Amber colored velvet and brown net is another choice. Eggshell satin for the bride and a combination of rosy-beige and blue for her attendants are just a few suggestions.

Frances P.:

SOMETHING DIFFERENT IN POLITICS

Here is something that may turn your thoughts for a few minutes to politics (did I hear you say: that's all we hear every minute). Well, I'd like to sponsor a campaign for First Lady of the United States. I'd ask people to cast votes for Eleanor Roosevelt or Edith Willkie, irrespective of their feelings for the husbands of these two women.

We want a woman in the White House who will be an ideal to the

rest of us. We want to admire her so much that we will strive to be like her.

Which of these two women is it?

MRS ROOSEVELT has spoken to us from the lecture platform and the radio. Her writings appear in magazines and newspapers. Her own interests take her from her home frequently. She is a member of the American Newspaper Guild, and recently attended a meeting in New York. She canceled her membership in one of her organizations, because she thought they were guilty of race discrimination. She has defended the American Youth Congress from its accusations of radicalism. She has shown her interest in the under-privileged. She has submitted to innumerable press interviews and has expressed her opinion on political and social questions. She has proven to be an energetic, courageous and intelligent woman.

MRS. WILLKIE dodges questions about government and political issues. She is gentle and pretty. She stays by her husband's side. She hasn't told us of any reforms she intends to sponsor should she become First Lady. Those things she leaves to her husband. She believes she can serve her country best by being a good wife to Mr. Willkie.

There you are. We couldn't find two women more entirely different. Nor could we find two women more outstanding as representatives of their particular type.

What is your wish, ladies. The career woman or the wife who is content to bask in her husband's glory?

But suppose it turned out that Wendell Willkie and Mrs. Roosevelt won, or that the president and Mrs. Willkie were the winning team. So maybe it's just as well that the election will not be held.

WEDDING ANNIVERSARIES

Anniversaries of the wedding day are named from an old custom of presenting certain kinds of gifts as each anniversary comes about.

The various celebrations commonly accepted are:

1 Paper	13 Lace
2 Cotton	14 Ivory
3 Leather	15 Crystal
4 Fruit, Flowers	20 China
5 Wood	25 Silver
6 Sugar, Candy	30 Pearl
7 Wool	35 Coral
8 Pottery	40 Ruby
9 Willow	45 Sapphire
10 Tin	50 Gold
11 Steel	75 Diamond
12 Silk, Linen	

Anne Petrich:

PRACTICAL HINTS

The new cookie presses enable the amateur baker to compete with the professional cook in turning out fancy pastries. Try experimenting with frostings of various colors or bits of candied fruits and nuts.

A stiff wire brush is a great aid in keeping the burners of a gas or an electric stove free from crumbs.

Try dropping a few drops of bluing into soap suds when you wash your glassware. You will be surprised at how this will make it sparkle.

Anne Petrich:
TURKEY AND 'FIXINS'

Old traditions, hereditary ways grow increasingly precious, and this is particularly true in the observation of Thanksgiving Day. So let's plan a fine feast—redolent of early days—savory, delicious, bountiful! First of all, a recipe from an old cook book for roasting the bird.

To Roast a Turkey

After drawing, washing, drying and singeing a turkey, stuff it with dressing; tie down the legs and turn under the wings, put into a dripping pan with a cup of water, put it in the oven and roast, basting often till done, which will require from 2 to 3 hours, according to the size. A 14-pound turkey will require 3 hours; a 10-pound one will do in 2 hours. Boil the giblets until tender, mince them fine and add to the gravy, which is made in the pan after the turkey is taken out, by stirring in a tablespoon of flour previously wet with a little cold water.

Turkey Stuffing

Half a loaf of bread crumbs without the crust, half a teacup of butter (or some take finely chopped suet), 1 tablespoon of powdered sage or thyme, half a teaspoon of pepper, 1 teaspoonful of salt, and 1 or 2 eggs well beaten, a pint of oysters taken from their liquor and all particles of grit and shell removed, are nice added to the dressing.

A Modern Method of Baking Turkey

Prepare one of the poultry stuffings and fill cavity not too full (leave room to expand) after rubbing the inside with a little salt. Sew up opening. Place fowl in a roasting pan, breast downward at first, and brown, cover the pan, add $\frac{1}{2}$ cup water, reduce the heat to moderate, and cook until tender. Allow 15 minutes for each pound. Pieces of salt pork, bacon, or the turkey fat itself, may be placed over the breast to insure a juicy meat. A little salt, pepper and flour, mixed together, may be sprinkled over the fowl at the beginning if one desires. Serve with giblet gravy.

Roast Domestic Goose

Stuff goose with desired dressing. Season outside with salt, pepper, and $\frac{1}{2}$ teaspoon ginger. Rub over with

soft butter and sprinkle with flour. Place in a roasting pan and set in hot oven with 2 tablespoonfuls fat drippings in the pan. If fowl is young and fat, have no water in pan; if old, add a little water while basting. Cover pan and brown fowl on one side, turn and brown on the other. Keep turning and basting every 15 minutes until fowl is tender, keeping pan closely covered all the time. Prick the fat skin with a fork from time to time to let out the fat. Roast from 1 to 4 hours or until the meat on breast and legs is tender to the touch. Skim most of the fat from pan, add 2 tablespoonfuls flour and 1 cup hot water to form a gravy. If goose is very fat, stuff with apple stuffing.

Dressing for Thanksgiving Poultry —

Chicken or Turkey Dressing

Dried bread soaked in cold water, 1 large onion chopped, three beaten eggs, salt, pepper. Mix and place around or on top of browned fowl. Dot with butter. Chopped celery or powdered sage may also be used.

Sausage Dressing

Make a bread dressing, adding onions which have been fried a golden brown in butter, then $\frac{1}{2}$ pound sausage and one beaten egg and salt.

Stuffings for Goose or Duck

1 quart stale bread chopped, $\frac{1}{4}$ cup onion, chopped fine, $\frac{1}{2}$ cup celery, chopped, $\frac{1}{3}$ cup butter, 1 teaspoon salt, $\frac{1}{8}$ teaspoon pepper.

Moisten bread slightly with cold water, and mix all with melted butter. Do not stuff too tight.

Sweet Potatoes on Pineapple

Boil and mash 6 sweet potatoes. Add 1 teaspoon salt, 1 tablespoon sugar, $\frac{1}{2}$ teaspoon paprika, $\frac{1}{2}$ teaspoon nutmeg, $\frac{1}{4}$ cup melted butter, $\frac{1}{4}$ cup cream, and $\frac{1}{4}$ cup sherry. Beat until fluffy. Pile onto 8 pineapple discs. Top with 16 marshmallows. Brown in oven.

Creole Glazed Onions

Melt 2 tablespoons butter, add 1 pound small white pared onions, sprinkle with 1 tablespoon sugar, add 1 cup water and salt. Simmer 1 hour. Sprinkle with 1 tablespoon flour, cover, and bake 20 minutes.

Cranberry Salad

Put 2 cups cranberries, 1 orange and $\frac{1}{2}$ cup celery through food chopper. Boil together 1 cup sugar and $\frac{1}{4}$ cup water for 2 minutes. Add 1 package lemon gelatin dissolved in $1\frac{1}{2}$ cups water. Combine and add $\frac{1}{2}$ cup chopped blanched almonds.

Alligator Pear with Orange Salad

Peel and slice 4 oranges in thin circles. Arrange on salad plates with overlapping edges. Peel alligator pear, cut into balls with vegetable cutter.

Place in center of salad, top with cherry. Serve following dressing on the side: Mash bits of pear left from the balls, add 1 cup mayonnaise, $\frac{1}{2}$ cup whipped cream, 1 tablespoon lemon juice, 2 tablespoons maraschino juice from cherries, blend. Add 1 cherry cut into bits.

Cranberry Upside-Down Cake

3 tablespoons butter
 $1\frac{1}{2}$ cups sugar
 2 cups cranberries
 $\frac{1}{4}$ cup shortening
 1 egg
 $1\frac{1}{2}$ cups flour
 $1\frac{1}{2}$ teaspoons baking powder
 $\frac{1}{4}$ teaspoon salt
 $\frac{1}{2}$ cup milk
 1 teaspoon vanilla

Melt butter, or substitute, and 1 cup of the sugar in a frying pan, and add cranberries. For cake mixture, cream shortening and remaining $\frac{1}{2}$ cup sugar together, and then add egg, well beaten. Sift the dry ingredients and add, alternately with milk, to egg mixture. Add vanilla. Pour batter over cranberries in frying pan and bake in a moderate oven, 350 degrees, about 35 minutes. Turn upside down for serving with whipped cream or hard sauce. If a real sweetened cranberry mixture is desired, more sugar can be added to the cranberries, but 1 cup of sugar is usually enough. This makes an attractive upside-down cake.

Grape Sherbet

1 pint grape juice
 1 cup sugar
 1 quart milk

Warm grape juice, and in it dissolve sugar; mix thoroughly with ice cold milk; put into freezing unit of your refrigerator and freeze at once. This makes an attractive lilac colored sherbet that is delicious to serve with chicken, turkey, duck, pork or veal. Serve in sherbet glasses. It also can be served as dessert.

CUP MEASURES
 (Approximate only)

1 cup granulated sugar	— $\frac{1}{2}$ pound
1 cup butter	— $\frac{1}{2}$ pound
1 cup lard	— $\frac{1}{2}$ pound
1 cup flour	— $\frac{1}{4}$ pound
1 cup rice	— $\frac{1}{2}$ pound
1 cup cornmeal	—5 ounces
1 cup raisins (stemmed)	—6 ounces
1 cup currants (cleaned)	—6 ounces
1 cup bread crumbs (stale)	—2 ounces
1 cup chopped meat	— $\frac{1}{2}$ pound

Rough Game

Johnnie—"We'd have won that football game if our captain hadn't lost his head."

Mary—"Mercy! Was it that bad? I heard it was only an ear!"

FOR YOUR PORTRAIT OR GROUP PICTURE

go to

BUKOVNIK STUDIO

762 E. 185th St. Phone KEnmore 1166
 CLEVELAND, OHIO.

Za simpatično postrežbo se obrnite na

ZAKRAJŠEK FUNERAL HOME, Inc.

6016 St. Clair Avenue. Cleveland, Ohio.

LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD

Invalid Car Service Postrežba noć in dan

Avtomobile za vse prilike. Tel: ENdicott 3113

FINANČNO POROČILO S. Ž. ZVEZE ZA MESEC SEPTEMBER 1940

St.	Podružnica	Mesečnina		Prist.	Družab. članice	Zarja članice	Razno	Skupaj	Št članic	
		Redni	Mlad.						Redni	Mlad.
1	Sheboygan, Wis.	\$ 45.75	\$ 1.40	\$ —	\$ —	\$ —	\$ .50	\$ 47.65	183	14
2	Chicago, Ill.	47.25	—	—	—	—	—	47.25	189	—
3	Pueblo, Colo.	57.90	3.50	—	—	—	—	61.40	228	35
4	Oregon City, Ore.	9.50	—	—	.10	—	—	9.60	39	—
5	Indianapolis, Ind.	35.00	1.50	—	—	—	—	36.50	140	15
6	Barberton, Ohio	51.00	—	—	—	.30	.25	51.55	204	—
7	Forest City, Pa.	38.75	.50	—	.10	.10	—	39.45	156	5
8	Steelton, Pa.	21.00	—	.75	—	—	—	21.75	83	—
9	Detroit, Mich.	17.75	—	—	.10	—	—	17.85	72	—
10	Collinwood, Ohio	149.60	5.10	—	.30	—	.75	155.75	601	51
12	Milwaukee, Wis.	79.75	1.10	—	.20	—	.25	81.30	301	11
13	San Francisco, Cal.	39.75	.10	—	—	—	—	39.85	160	1
14	Nottingham, Ohio	114.00	5.90	—	.10	.40	—	120.40	457	59
15	Newburgh, Ohio	95.75	4.20	.75	—	—	—	100.70	375	42
16	South Chicago, Ill.	48.15	.70	—	—	—	—	48.85	193	7
17	West Allis, Wis.	45.00	.10	—	—	—	—	45.10	176	1
18	Cleveland, Ohio	25.25	.70	—	—	—	—	25.95	101	7
19	Eveleth, Minn.	33.50	1.60	—	.20	—	—	35.30	136	16
20	Joliet, Ill.	119.50	6.80	—	.50	—	.20	127.00	479	68
21	Cleveland, Ohio	32.75	.90	—	.10	—	—	33.75	131	9
22	Bradley, Ill.	6.75	—	—	—	—	—	6.75	27	—
23	Ely, Minn.	78.00	3.80	—	—	.30	—	82.10	311	38
24	La Salle, Ill.	35.75	—	—	.20	—	—	35.95	145	—
25	Cleveland, Ohio	261.25	6.20	—	.60	—	1.00	269.05	1,049	62
26	Pittsburgh, Pa.	45.00	1.00	.75	—	.10	—	46.85	173	10
27	North Braddock, Pa.	25.00	.20	—	—	—	—	25.20	100	2
28	Calumet, Mich.	33.50	—	—	—	—	—	33.50	134	—
29	*Brown Dale, Pa.	9.25	—	—	—	—	—	9.25	36	—
30	Aurora, Ill.	9.50	.20	—	.10	—	—	9.80	39	2
31	Gilbert, Minn.	25.50	—	—	—	.10	.25	25.85	102	—
32	Euclid, Ohio	50.75	1.80	—	—	—	.25	52.80	203	18
33	New Duluth, Minn.	19.00	—	—	.10	—	—	19.10	77	—
34	Soudan, Minn.	8.50	.20	—	.30	—	—	9.00	41	2
35	Aurora, Minn.	21.75	.20	—	—	.40	—	22.35	87	2
36	McKinley, Minn.	7.00	—	—	.10	—	—	7.10	29	—
37	Greaney, Minn.	12.00	1.30	—	—	.20	—	13.50	48	13
38	Chisholm, Minn.	57.55	.20	—	.30	—	—	58.05	232	2
39	Biwabik, Minn.	12.75	—	—	.10	—	—	12.85	52	—
40	Lorain, Ohio	39.50	2.60	—	.10	.60	—	42.80	159	26
41	Collinwood, Ohio	85.75	1.40	—	—	—	.50	87.65	344	14
42	Maple Heights, Ohio	11.50	—	3.00	—	—	—	14.50	46	—
43	Milwaukee, Wis.	33.75	2.10	—	—	—	.50	36.35	135	21
45	Portland, Ore.	14.25	—	—	—	.20	—	14.45	57	—
46	St. Louis, Mo.	10.50	—	—	—	—	—	10.50	42	—
47	Garfield Heights, Ohio	41.25	—	—	—	—	—	41.25	157	—
48	Buhl, Minn.	5.00	—	—	—	—	—	5.00	20	—
49	Noble, Ohio	27.41	.60	—	—	.20	—	28.21	109	6
50	Cleveland, Ohio	37.40	.50	—	—	—	—	37.90	149	5
51	Kenmore, Ohio	5.25	.20	—	—	—	—	5.45	21	2
52	Kitzville, Minn.	14.00	—	—	—	—	—	14.00	56	—
53	Brooklyn, Ohio	12.00	—	—	—	—	—	12.00	48	—
54	Warren, Ohio	18.50	1.30	—	—	—	—	19.80	74	13
55	Girard, Ohio	19.00	.30	.75	—	—	—	20.05	75	3
56	Hibbing, Minn.	39.00	.10	—	—	—	—	39.10	153	1
57	Niles, Ohio	12.75	.90	—	—	—	—	13.65	52	9
59	Burgettstown, Pa.	7.00	.50	—	—	—	—	7.50	27	5
61	Braddock, Pa.	13.25	—	—	—	—	—	13.25	54	—
62	Conneaut, Ohio	6.00	—	—	—	.10	—	6.10	24	—
63	Denver, Colo.	14.75	—	—	—	.40	—	15.15	59	—
64	Kansas City, Kans.	14.25	—	—	—	—	—	14.25	57	—
65	Virginia, Minn.	21.00	—	.75	—	—	.25	22.00	84	—
66	Canon City, Colo.	12.75	1.00	—	—	—	—	13.75	51	10
67	Bessemer, Pa.	22.65	—	—	—	.20	.25	23.10	76	—
68	Fairport Harbor, Ohio	4.50	—	—	—	—	—	4.50	18	—
70	West Aliquippa, Pa.	5.50	—	—	—	.20	.25	5.95	22	—
71	Strabane, Pa.	13.75	—	—	—	.20	—	13.95	55	—
72	Pullman, Ill.	14.50	1.40	—	—	.30	—	16.20	58	14
73	Warrensville, Ohio	16.25	—	—	—	—	.25	16.50	57	—
74	Ambridge, Pa.	19.75	.10	—	—	.10	—	19.95	79	1
77	N. S. Pittsburgh, Pa.	15.75	.30	—	—	—	—	16.05	63	3
78	Leadville, Colo.	14.25	.40	—	—	.10	—	14.75	54	4
79	Enumclaw, Wash.	5.25	—	—	—	.50	—	5.75	21	—
80	Moon Run, Pa.	8.75	—	—	—	—	—	8.75	35	—
81	Keewatin, Minn.	17.25	.30	—	—	—	.50	18.05	66	3
83	Crosby, Minn.	5.25	—	—	—	—	—	5.25	21	—
84	New York City, N. Y.	17.80	—	—	—	.30	—	18.10	70	—
85	De Pue, Ill.	9.00	—	—	—	.10	—	9.10	36	—
86	Nashauk, Minn.	3.50	—	—	—	.10	—	3.60	14	—
87	Pueblo, Colo.	15.50	.30	—	—	.40	—	16.20	62	3

DOHODKI:		Mesečnina		Družab. Zarja			Št članic			
St.	Podružnica	Redni	Mlad.	Prist.	članica	članice	Razno	Skupaj	Redni	Mlad.
88	Johnstown, Pa.	27.75	1.00	—	—	1.50	—	30.25	109	10
89	Oglesby, Ill.	19.75	1.00	—	—	.20	—	20.95	79	10
90	Bridgeville, Pa.	23.50	—	—	—	.60	—	24.10	91	—
91	Verona, Pa.	12.25	.40	—	—	—	—	12.65	49	4
92	Crested Butte, Colo.	4.75	—	—	—	—	—	4.75	19	—
93	Brooklyn, N. Y.	11.50	—	—	—	—	—	11.50	47	—
94	Canton, Ohio	9.50	.30	—	—	—	—	9.80	38	3
95	South Chicago, Ill.	27.85	.50	.75	—	—	—	29.10	112	5
96	Universal, Pa.	—	—	—	—	—	—	—	—	—
97	Cairnbrook, Pa.	7.75	.20	—	—	—	—	7.95	31	2
99	Elmhurst, Ill.	5.75	—	—	—	—	—	5.75	23	—
100	Ottawa, Ill.	6.40	.40	—	—	.50	—	7.30	20	4

Skupaj \$2,707.46 \$67.30 \$7.50 \$3.60 \$8.70 \$5.95 \$2,800.51 10,808 673

Obresti od Federal Farm Mortgage Corp. Bond, 3½%—\$2,000.....	\$ 32.50
Obresti od U. S. Treasury Bond, 3¾%—\$3,000.....	56.25
Obresti od U. S. Treasury Bond, 3%—\$3,000.....	45.00
Obresti od U. S. Treasury Bond, 2¾%—\$11,000.....	158.09

Dohodki v mesecu Septembru, 1940 .....\$3,092.35

*Asesment za avgust

STROŠKI:

Za umrlo Mrs. Louise Senica, podr. št. 12 (roj. 15. jun. 1885, pristop. 1. dec. 1930, umrla 19. sept. 1940)	\$ 100.00
Za umrlo Mrs. Mary Bradac, podr. št. 15 (roj. 1. nov. 1879, pristop. januarja 1933, umrla 12. sept. 1940)	100.00
Za umrlo Mrs. Rose Mirtel, podr. št. 15 (roj. 31. okt. 1905, pristop. 10. sept. 1930, umrla 29. julija 1940)	100.00
Za umrlo Mrs. Mary Cimperman, podr. št. 21 (roj. 14. okt. 1881, pristop. 12. febr. 1931, umrla 18. avg. 1940)	100.00
Za umrlo Frances Koschak, podr. št. 23 (roj. 20. nov. 1883, pristop. 16. dec. 1928, umrla 13. avg. 1940)	100.00
Za umrlo Mrs. Theresa Mramor, podr. št. 41 (roj. 8. mar. 1883, pristop. sept. 1930, umrla 25. avg. 1940)	100.00
Ameriška Domovina, za tiskanje septembrove Zarje	621.13
Pošta in raznašanje septembrove Zarje v Clevelandu	45.00
Ameriška Domovina, pisalni papir za urednico	17.50
Avsec Brothers za "self-addressed" kuverte za gl. tajnico	7.50
Celoletne nagrade vežbalnim krožkom	315.00
Oglas za "Field Day Program" v Clevelandu	20.00
Oglas za Spominsko knjigo za 50-letnico fare sv. Jožefa v Calumet, Mich.	10.00
Članarina za Baragovo Zvezo	5.00
Vožnja v Cleveland za Zvezin dan glavni predsednici	29.66
Daljni klici, brzojavi in poštne znamke	10.57
Naročnina na "Bulletin of International Council of Women"	6.00
Naročnina na "Common Ground"	3.00
Joliet Office Supply Co., za "pressboard guides" za mladinski in odrasli oddelek za glavni urad	12.21
Odboru za razvedrilo za eno leto: Molly Sumic in Lillian Kozek	20.00
Direktorici mladinskega oddelka, Albin Jancar	15.00
Najemnina za glavni urad in uredništvo-upravnništvo	20.00
Uradne plače	350.00

Skupaj \$2,112.37

Ostalo v blagajni 31. avg. 1940 (Balance in treasury Aug. 31, 1940) \$102,001.14
Dohodki v sept. 1940 (Income in Sept. 1940) 3,092.35

Skupaj (Total) \$105,093.49
Stroški v sept. 1940 (Disbursements in Sept. 1940) 2,112.37

Preostanek v blagajni 31. sept. 1940 (Balance September 31, 1940) \$102,981.12

NOVE ČLANICE V SEPTEMBRU, 1940

New Members in September, 1940

Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice
Br.	New Member	Name of Worker
8	Maricic Ljuba	Dorothy Dermes
15	Magdalene Anne	Mary Hrovat
15	Peskar Rose Mary	Theresa Lekan
15	Zuban Mildred	Mary Hrovat
15	Zuban Mildred Miss	"
16	Kral Mary Gabriella	Agnes Mahovlich
16	Sirovica Vern Fran.	"
26	Boyanc Helen	Mary Coghe
42	Glavic Frances	Theresa Glavic
42	Golla Mary	"
42	Prhne Louise	Mary Prhne
42	Simoncic Emilie	"
55	Baraga Josephine	Stefania Turk
55	Dolcic Stephanie	Emma Zore
55	Leskovec Mary	Stephanie Turk
65	Belay Mary	Angela Schneller
73	Timko Lottie	Frances Travnik
95	Vrdoolyak Matilda	Barbara Vuckov

NOVE MLADINSKE ČLANICE

New Juvenile Members

3	Cid Mary Ruth	Frances Rasket
3	Culig Betty Lou	"
3	Culig Willa May	"
3	Robida Joan	"
3	Stepan Mary Ann	"
15	Kosak Betty Ann	Mary Hrovat
15	Volcansek Marie D.	"
15	Zaletel Anna Marie	"
15	Zaletel Joyce P.	"
15	Zuban Alberta	"
15	Zuban Josephine	"
23	Zelesnikar Jane	Mary Deyak
87	*Germ Audrey Ann	Mary Jerman
87	*Meister Barbara A.	Dorothy C. Meister
94	Marinovich Elizabeth	Josephine Rosa

Junior Members Transferred to Adult Dept.

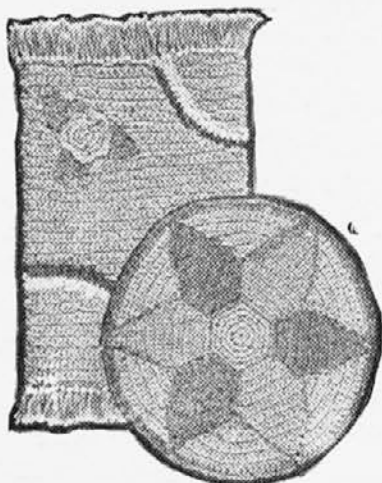
In July	In August
38	3
Gradisher Rose	Lustick Christina
	50
	Kozel Vera

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

SUGGESTIONS FOR GIVING

Just now when you find your "gift-giving" budget stretched to the bursting point, the WORKBASKET comes to the rescue with a hoard of last-minute suggestions. The butterfly, flower and Scotty may be made into bean bags for the kiddies, pan holders, hot dish mats, etc. These, as well as the smart little 6x9 pictures of winter scenes are on the WORKBASKET transfer (the pictures to be embroidered), and there are also 6 towel end motifs which are done in no time at all. Look closely and you'll see the first three towels have crocheted edges, for which directions are given. One of these uses rick-rack very effectively. This issue is C939, and you'll also receive the cutting guide for the Breeches quilt, the two Christmas card motifs and a helpful article on gift tying and decoration. C939 is 15 cents. Order by number or tear out illustration.

CROCHET THESE FROM RAGS

From that faithful contributor—the rag bag—you can get the material to make both of these lovely crochet rugs. And the cost will be so economical that you'll surely wish to replace several of your small rugs with these. The rectangular one is about 25x35 inches without the fringe, and the popular star design is about 30 inches. Simple stitches, of course, are used in both motifs, so that they will work up in no time at all. Complete directions for the two designs come at C8856. Pattern is 10 cents.

IN THE DAYS OF YESTERYEAR

Be it hoop skirt or bustle there is nothing quite so intriguing as the costumes of old. These matching pictures are about 12x15 inches and may be done in simple embroidery stitches, or parts of the designs may be applied. Such a pair with bits of lace whipped to petticoat and parasol would be charming in the bedroom—your own or that of a friend. But here's good news, the NUMO hot iron transfer which gives both pictures, is the kind that may be stamped more than once—so order C8731, and make several pairs from the one economical pattern. Pattern is 10 cents.

Order by number or tear out illustration and send with 10 cents stamp or coin.

**MAKE IT YOURSELF
PATTERN BUREAU**

Box 166, Kansas City, Mo.

Enclosed is ..... cents (coin or stamps) for

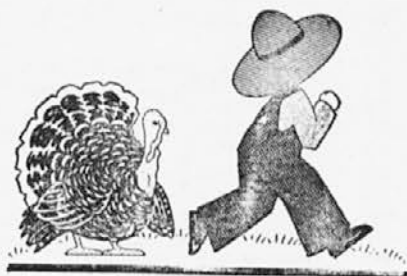
Pattern No. ....

Name .....

Address .....

City..... State.....

"Dawn" monthly magazine.

AN APPEALING CUTOUT PAIR

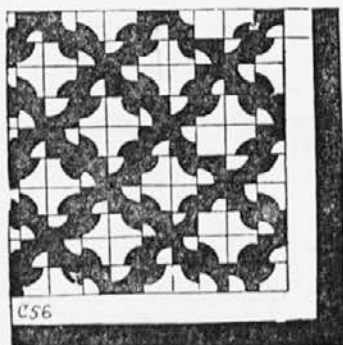
The turkey must have given a frightful gobble to start Johnny running at top speed. It's all in fun though—for it's just another clever pair which you may cut from plywood or wallboard with jig or coping saw. Painting instructions are given and both the turkey and 18-inch Johnny come on C9111. General cutout directions are included, and of course, these are to be placed on your lawn when you have finished the interesting job of making them.

Order by number or tear out illustration and send with 10 cents stamps or coin. Any three 10c "Make It Yourself" patterns only 25c.

ATTRACTIVE INDOOR FLOWER BOXES

Continue your cutout activities this fall. The group illustrated are 8-inch motifs for making clever flower pot holders. And how much more attractive will be the plants brought into the house for the winter when placed in these bright holders. C8915, brings cutting outlines for the holders, general directions for making cutouts as well as specific directions for assembling these. Painting suggestions are also included. Pattern is 10 cents.

THE QUILT OF MANY NAMES

"Drunkard's Path," "Wonder of the World," "Fool's Puzzle" — that's only a beginning on the many names by which this quilt and its variations are known. Two basic pieces are all that is required, and perhaps you can evolve a new way of setting other than those given on the pattern. Number C56 gives the cutting guide, estimated yardage for several different variations and complete directions. Start now to piece this fascinating and interesting old quilt which remains as popular today as it has been through all the years. Pattern is 10 cents.

“Ameriška Domovina”

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK V ZED. DRŽAVAH

*Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki*

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Tel.: HEnderson 0628

DR. JOHN J. ZAVERTNIK

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE HOURS AT 3724 W. 26th STREET
1:30—3:30; 6:30—8:30 Daily Tel. Crawford 2212
AT 1856 W. CERMAK RD., CHICAGO, ILL.
4:30—6:30 p. m. Daily Tel. Canal 9695

Wednesday and Sunday by appointment only
Residence Tel.: Crawford 8330

IF NO ANSWER—CALL AUSTIN 5700

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 37 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz,
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjet-
ja: prihranili si boste denar in dobili stopro-
centno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Ave.
Tel.: HEnderson 2088

Podružnica: 15303 Waterloo Rd.
Tel.: KEnmore 1235

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd St.
Tel.: HEnderson 2088

CLEVELAND, OHIO.

VSAK VEČER

legam z mirnim srecem spat
in me misel: kaj bo z mojo
družino, če se ne bi prebudila
več—ne teži odkar sem zavaro-
rovana jaz in moja družina pri

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

ki je prva, najstarejša in 122.55% solvent-
na slovenska podporna Jednota v Ameriki.

Pridružite se h K. S. K. Jednoti tudi vi s tem,
da postanete njena članica vi in vaša družina!

Za informacije o zavarovalnici in za vse
podrobnosti se obrnite na tajnika ali taj-
nico lokalnega društva K. S. K. Jednote
ali pa pišite naravnost na:

*JOSIP ZALAR, glavni tajnik
351-353 North Chicago Street,
Joliet, Illinois.*

RE-ELECT

JOHN BRUGGINK

your present

COUNTY TREASURER

of

Sheboygan County

ON THE DEMOCRATIC TICKET

Njegovo poslovanje se je dosedaj vršilo
v popolno zadovoljnost davkoplačeval-
cev Sheboygan okraja. Obdržimo še
nadalje dobrega uslužbenca! Oddaj-
mo zanj svoj glas pri volitvah 5. no-
vembra.

Authorized and paid for by John Bruggink,
Cedar Grove, Wis.

Elect
Democratic Candidate For
CORONER
of Sheboygan County

Dr. Willard G. Huibregtse

Dr. Huibregtse je bil rojen in vzgojen v mestu Sheboygan. Za zdravnika je promoviral na državni univerzi v Madisonu. Prakticira že sedmo leto in je dovolj kvalificiran za službo koronerja, ker ima skušnje v tem pogledu že iz prejšnjih let. Je poročen in oče dveh otrok. Če bo izvoljen, obljublja svoj urad opravljati kar najbolj točno in vestno. Prav prijazno se priporoča vsem jugoslovanskim volivcem, da glasujejo zanj pri volitvah 5. novembra.

Authorized and paid for by Dr. W. G. Huibregtse, Sheboygan, Wis.